COLECTIA ROMANTIC
Penny Jordan
FEMEIA CARE URĂSTE BĂRBAȚII
editura coni

PENNY JORDAN

FEMEIA
CARE URĂŞTE BĂRBAŢII

Coperta: VASILE SOCOLIUC

I.S.B.N. 973-96196-7-3

PENNY JORDAN

FEMEIA CARE URĂŞTE BĂRBAŢII

traducere din limba engleză de
IRINA POPESCU

BUCUREŞTI 1993

Redactor: AURELIAN MICU ANDY
Consilier editorial: TEODOR ATANASIU
Lector. ANGELA VASILE

© by PENNY JORDAN
MAN-HATER, 1983

Toate drepturile asupra acestei versiuni aparţin editurii CONI

Colecţia: ROMANTIC

CAPITOLUL I

Probabil că începuse să îmbătrânească, gândi Kelly obosită, în timp ce stingea lumina în birouri. Erau vremuri când lucra seara târziu şi-şi părăsea serviciul cu bateriile încărcate şi cu mintea lucrând în continuare, dar asta fusese la început, atunci când deschisese agenţia. Acum, când totul se transformase într-un succes, simţea că-i lipseşte atmosfera acelor timpuri.

Oftă atunci când apăsă pe butonul de la lift. Birourile erau situate într-un bloc impunător, proprietatea uneia dintre principalele companii de asigurare – clientă a ei. Compania de publicitate pe care o făcuse fusese atât de plină de succes, încât ea fusese, mai apoi, în stare să negocieze la un preţ convenabil chiria pentru agenţia sa.

Unul din motivele pentru care astăzi trebuise să lucreze mai târziu era acela că-şi petrecuse dimineaţa împreună cu contabilul, aplecată peste cifrele de afaceri ale anului în curs. Jan Carlisle fusese plin de admiraţie şi o lăudase. Se pare că agenţia înregistrase un profit record. „Ţinând cont de capitalul de la care ai pornit, te afli într-o situaţie financiară foarte bună" îi spusese el.

Jan lucrase pentru firma care avusese grijă de afacerile bunicului ei şi el fusese acela care o şocase, anunţând-o despre bogăţia imensă, imediat după moarea acestuia. Să se trezească moştenitoare la optsprezece ani nu fusese un lucru simplu şi-i trebuise timp ca să se obişnuiască cu ideea. Niciodată Kelly nu visase că bunicii ei, care o crescuseră într-o casă modestă, în afara Londrei, erau posesorii unei asemenea bogăţii. De fapt, se îndoia ca bunică-sa să fi ştiut de averea soţului ei şi de predilecţia lui pentru bursa de acţiuni şi succesul lui uimitor.

La început, Kelly fusese prea copleşită de bani, ca să-şi dea seama de responsabilitatea pe care o avea faţă de aceştia. Şi doar mai târziu – după Colin – fusese ea cuprinsă de nevoia de a face banii să circule, pentru a dovedi lumii că femeile pot fi la fel de capabile şi încăpăţânate ca şi bărbaţii.

Şi atunci pentru ce se simţea atât de deprimată? În mod normal, ar fi trebuit să sărbătorească trei ani de la înfiinţarea agenţiei şi succesul ei de invidiat, nu să-şi planifice o cină singuratică în apartamentul ei, urmată

de o culcare devreme, mai ales după ce verificase cifrele lui Sylvester din contractul Harding.

Succesul este cel mai adesea tovarăş al singurătăţii şi ea tocmai începuse să-şi dea seama de asta; dar în fond, nu asta dorise? Era cu mult mai bine să fii în posesia fructelor unui succes obţinut din greu, decât să fii expus pericolelor datorate implicării emoţionale cu altă fiinţă omenească. De la Colin, nu mai crezuse pe nimeni, în afara ei însăşi – şi asta şi dorise, îşi spuse ea cu hotărâre.

Afară, străzile erau golite de traficul intens al orelor de vârf. Succesul însemna multă muncă… dar merita, se autoasigură Kelly, în timp ce-şi zări cu coada ochiului, în geamul unei vitrine, silueta slăbuţă îmbrăcată în trenci. Agenţia lui Kelly era una dintre cele mai bune companii publicitare din oraş şi Kelly avea reputaţia de a fi un geniu în domeniu. Cele mai de seamă companii se întreceau să lucreze cu ea şi Kelly ştia că totul se datora muncii ei asidue şi flerului său deosebit.

Şi atunci, de ce, tocmai în noaptea asta, era într-o astfel de stare de spirit? De ce naiba ajunsese să-şi pună întrebări referitoare la modul ei de viaţă şi la costul tuturor obligaţiilor care însemnau cariera ei? Doar ea îşi alesese drumul, n-o forţase nimeni… După Colin, ar fi putut să continue la fel ca înainte; era o tânără bogată care n-avea nevoie să muncească. Munca era o formă de terapie, aşa-i spusese Jan odată şi Kelly nu era sigură că acesta n-avusese dreptate. Atunci de ce se simţea neliniştită? Avea douăzeci şi şase de ani; era bogată în adevăratul sens al cuvântului; era plină de succes în afaceri; arăta bine, era inteligentă şi avea un mic cerc de prieteni. De ce naiba n-avea astâmpăr?

Când ajunse în dreptul apartamentului, starea de spirit proastă o părăsise şi descuie uşa cu un sentiment de uşurare.

Apartamentul fusese ales şi decorat cu grijă şi reflecta imaginea agenţiei. Pereţii şi covorul camerei de zi erau în tonuri de gri albăstrui; două banchete acoperite cu învelitori din mătase albă stăteau faţă în faţă lângă măsuţa de cafea din lemn şi sticlă ce completa decorul, în timp ce perne acoperite cu mătase în culori mergând de la gri albăstrui până la azuriu, erau artistic aşezate pe acestea. Kelly folosise serviciile aceleiaşi firme de decoraţii interioare care îi aranjase agenţia şi rezultatul era clasic, ceva asemănător unei perfecţiuni reci. Apartamentul era, ca de obicei, impecabil. Kelly fusese suficient de norocoasă ca să dea peste o menajeră de prima mână, care în fiecare dimineaţă făcea o ordine desăvârşită. De obicei îi plăcea eleganţa rece a apartamentului ei, cu mobila sa italiană modernă şi cu aerul său impecabil, dar în seara asta, fin anumite motive, se trezi gândindu-se la casa din Hampstead pe care o împărţise cu Colin; la fericirea de care fusese cuprinsă în acele puţine luni când îi proiectase decoraţiunile – cu mult mai puţin elegante decât actualul apartament.

Ce-a fost, a fost, îşi spuse ea hotărât, în timp ce-şi scotea trenciul în dormitor şi şi-l agăţă pe un umeraş, aşa cum o învăţase bunica, ce fusese un exemplu de ordine. Îşi aminti cum Colin o ironizase pentru astfel de apucături – aşa cum făcuse şi în altfel de ocazii, numai că la acea vreme, ea fusese prea orbită pentru a recunoaşte adevărul şi credea că el glumeşte doar.

Calitatea fustei de mătase cu dungi albastre şi a bluzei albe vorbea prin ea însăşi. Mătasea bluzei îi reliefa curbele sânilor, prea mari, în opinia lui Kelly – şi în vremurile de început ale agenţiei se simţise de multe ori jenată din cauza privirilor admirative a majorităţii clienţilor. Personal, îşi considera trupul prea voluptuos; talia prea subţire în raport cu plinătatea pieptului,

picioarele prea lungi. Dacă ea ar fi trebuit să găsească un cuvânt care s-o definească, acesta ar fi fost „frapant”, remarcă Kelly cu dezgust, motiv pentru care se îmbrăca întotdeauna într-un stil care să-i acopere, mai mult decât să-i scoată în evidenţă, formele apetisante. Părul ei era lung şi negru şi-l purta de obicei strâns într-o panglică. Întotdeauna îl avusese lung,

Bunica ei îl peria în fiecare seară, şi, lăsat liber, părul avea consistenţa şi moliciunea mătăsii. Ar fi trebuit să-l taie, gândi ea, scoţându-şi fusta şi atârnând-o pe umeraş, dar lăsându-l aşa cum era, aerul de severitate pe care acesta i-l conferea, o ajuta la conducerea companiei. Bărbaţii nu le luau niciodată în serios pe femeile cu care trebuiau să încheie un contract, gândindu-se mai curând cum să le trântească-n vreun pat, dar Kelly descoperise repede că aerul său distant, îmbrăcămintea clasică şi stilul sever de coafură, o ajutau să-şi menţină prestigiul pe care şi-l dorea.

Ziua o obosise mai mult decât s-ar fi gândit. Nu prea avea poftă de mâncare şi tânjea să se urce în pat, dar mai întâi trebuia să mai verifice nişte cifre. Întotdeauna, când venea seara acasă, îşi schimba hainele – niciodată blugii sau maieurile pe care le purta când era cu Colin, dar în seara aceasta, ceva în interiorul ei se revoltă şi în loc să se îmbrace cu rochia amplă de vară pe care tocmai plănuia să şi-o pună pe ea, scoase din dulap un kimono de mătase viu colorat, pe care unul dintre clienţi i-l făcuse cadou de Crăciunul trecut.

Fondul bleu-azuriu îi scotea în evidenţă pielea smeadă şi ochii de safir. Pielea îi era cam palidă – rezultat al faptului că nu mai avusese vacanţă de multă vreme, gândi ea în timp ce-şi înnoda cordonul şi-şi îndepărta uşorul machiaj de peste zi, periindu-şi metodic părul, înainte de a se încovriga pe canapea, cu hârtiile pe care şi le adusese acasă.

Era adânc cufundată în acte, când se auzi soneria. Crispându-se de neplăcere, se duse în hol spre interfon şi întrebă numele vizitatorului.

— Sunt eu, Kelly – Jeremy Benson.

Lui Kelly i se strânse inima auzind vocea familiară urechilor ei, dar şi neplăcută, a soţului celei mai bune prietene a ei. Niciodată nu-l plăcuse pe Jeremy în acele zile în care era logodit cu Sue, şi, în anii care urmaseră îl dispreţuise şi mai mult. Sue şi Jeremy erau căsătoriţi de şase ani şi Kelly se îndoia ca Jeremy să-i fi rămas fidel acesteia măcar un an.

Sue şi Kelly fuseseră împreună la şcoală, Sue era cea mai bună prietenă pe care o avusese, dar de când Jeremy îi spusese clar că îl atrage sexual, Kelly făcu în aşa fel încât s-o vadă din ce în ce mai rar pe prietena ei, cu excepţia ocaziilor când aceasta venea la Londra fără a fi însoţită de antipaticul ei soţ.

Că Jeremy îi cunoştea sentimentele faţă de el şi totuşi persista în a-i face propuneri, o înfuria pe Kelly la culme, întărindu-i convingerea despre bărbaţi în general şi despre orice în care aceştia ar fi fost interesaţi. Atât de mult trâmbiţatele drepturi ale femeilor şi egalitatea sexelor, însemnau pentru aceştia „a dori” şi „a lua” fără niciun fel de preocupare faţă de sentimentele sau lipsa acestora, ale obiectului dorinţelor lor.

De dragul lui Sue, nu-i spusese lui Jeremy cât de mult îl dispreţuieşte. Era un bărbat slab, dar plin de pretenţii, care peste ani, o despărţise pe Sue de toate prietenele ei, aşa încât ea rămăsese total dependentă emoţional de el, în timp ce el era liber să-şi vadă de aventurile sale şi să flirteze. Sue nu se plânsese niciodată de Jeremy şi Kelly presupunea că ea nici nu-i cunoştea adevărata personalitate. Îl iubea, îi spusese de atâtea ori lui Kelly şi Kelly se îngrozea la gândul că odată, ar putea să descopere adevărul. Nu avusese şi ea o experienţă care-

i arătase ce efect îngrozitor poate avea o astfel de descoperire atunci când eşti îndrăgostită?

— Hai, Kelly, nu mă face să stau aici toată noaptea! Dă-mi drumul. Am un mesaj de la Sue.

Lui Kelly îi stătea pe vârful limbii să-i spună să-şi lase mesajul şi să plece, dar ştia că în acest caz Jeremy ar fi considerat un punct marcat în favoarea lui. Jeremy era conştient de aversiunea pe care ea i-o purta şi departe de a se descuraja, se părea că dorinţa îi creşte. Dacă nu-l lăsa să între în apartament, el îi va spune cu altă ocazie că îi este frică de el; va răsuci faptele în aşa fel încât până la urmă va reieşi că ei îi este frică de a rămâne singură cu el din cauză că-l doreşte! Kelly ştia foarte bine ce-i poate pielea.

Cu gura strâmbându-se de dezgust, îi spuse să urce.

Ochii lui se măriră a uimire şi apreciere, când se aplecă să o sărute pe obraz, dar Kelly se îndepărtă rigidă.

El păru mai curând amuzat.

— Aceeaşi veche Kelly, o ironiză el. Ce s-a întâmplat? Ţi-e frică de ce s-ar putea întâmpla între noi, dacă ţi-ai da drumul? Nu te teme, bătrână domnişoară!

Comportamentul lui, ca întotdeauna, o făcu să i se strepezească dinţii şi să se umple de furie. Îi turnă o băutură şi se aşeză în faţa lui.

— Fantastic te-ai aranjat aici, spuse Jeremy apreciativ, uitându-se împrejur. Sue habar n-are cum se decorează o casă, adăugă el dispreţuitor… dar mai este şi problema bani lor… orice este posibil când îi ai.

Două ţinte atinse dintr-o singură lovitură, gândi Kelly cu acreală. Prima, o critică adresată prietenei ei şi apoi faptul că ea era suficient de bogată ca să-şi poată cumpăra şi „bunul gust”.

— Mi-ai spus că ai un mesaj de la Sue, pentru mine, îi aminti ea cu răceală.

— Nu-i aşa că sunt binevenit? se văicări Jeremy, luându-şi un aer de băieţel jignit, ceea ce o irita peste măsură pe Kelly, mai ales că ştia cât de uşor se impresionează Sue la o astfel de figură… Nu ne-am văzut de luni de zile şi acum de-abia aştepţi să te descotoroseşti de mine.

— Am ceva de lucru, îi indică vraful de acte de lângă ea. Ce faci în oraş?

Jeremy era contabil şi avea propria lui firmă la New Forest, unde şi locuiau, dar era bine cunoscut că Kelly nu avea de gând să-şi transfere afacerile la firma lui.

— O întâlnire de afaceri, îi zise el. Şi Sue mi-a sugerat să te sun şi să te văd. Vrea să-ţi arate noua casă şi îţi propune să vii la noi pentru weekend. Stă cam prost cu moralul în acest moment… cu copilul… şi cu totul.

Sue vroia să-i arate casa cea nouă pe care tocmai o cumpărase, sau Jeremy? se întrebă cu aciditate Kelly, dar ultima parte a propoziţiei lui Jeremy îi aminti că prietena ei îşi pierduse de curând sarcina pe care şi-o dorise atât de mult… Începu să aibă mustrări de conştiinţă, pentru că în afara unui telefon, nu mai vorbise cu Sue de la tragicul eveniment.

— Ce se întâmplă? întrebă Jeremy, urmărind-o cu viclenie. Nu-ţi surâde ideea? Sau îţi surâde prea mult? Vrei să ştii ceva despre tine? Eşti imaginea perfectă a femeii care are putere. Biata Sue nu face nici cât o ceapă degerată pe lângă tine. Se transformă tot mai mult într-o gospodină plicticoasă şi chestia cu copilul n-o ajută deloc.

Doamne, ce cinic şi lipsit de sensibilitate putea să fie! Kelly spumega, murind de dorinţa de a-i spune că, după părerea ei, Sue valora cât zece ca el – cel puţin. O parte din dorinţa de a refuza invitaţia se datora şi acestor comentarii răutăcioase pe care ar fi vrut să le evite… dar ţinea prea mult la prietena ei, mai mult ca oricând.

Dacă ar fi refuzat, nu se ştie cum ar fi reacţionat Jeremy. Era suficient de parşiv ca să-i intoxice mintea lui Sue, la fel cum făcuse şi cu alte prietene ale ei, iar Kelly n-ar fi putut să se disculpe povestindu-i adevărul – în special nu acum, când Sue era atât de deprimată.

— O să vin, anunţă ea scurt, dar acum trebuie să pleci, Jeremy. Trebuie să termin cu cifrele în noaptea asta…

Ea se ridică în picioare în timp ce vorbea, aşteptând ca el s-o urmeze, dar în loc de asta, el îi puse mâna pe coapsă, uitându-se cu ochi libidinoşi la corpul ei. Simţindu-se străbătută de dezgust, Kelly îl împinse, plină de mânie.

— Bine, bine, am înţeles, dar o să existe şi o altă dată, Kelly, o preveni Jeremy. Nicio femeie, chiar şi una ca tine, nu poate să trăiască precum o călugăriţă… Ne vedem în weekend, adăugă el ironic, în timp ce i se deschidea uşa.

După plecarea lui, Kelly reacţionă; se aşeză pe sofa, cu faţa plină de ură şi durere. Doamne, aroganţa sexului masculin! Ura atingerea lui Jeremy şi totuşi acesta considera că avea dreptul lăsat de Dumnezeu s-o atingă… numai pentru că aşa vroia el!

Bărbaţii! Îi dispreţuia pe toţi! Frigidă, aşa o denumise Jeremy. Bine, probabil că el avea dreptate. Şi Colin tot aşa spusese despre ea. Colin! Închise ochii, incapabilă să-şi alunge tremurul nervos care o cuprinsese. Doamne, o să fie în stare să uite vreodată?!

Îl întâlnise imediat după moartea bunicului. Lucra în acelaşi birou cu Jan, ca stagiar, îl cunoscuse atunci când Jan o anunţase despre moştenirea neaşteptată. La început, fusese atât de copleşită de veste, că nu mai fusese în stare să reacţioneze şi Colin fugise după ea pe stradă, cu umbrela pe care ea o uitase în birou.

Acela fusese începutul, un început nevinovat al evenimentelor care avuseseră un efect atât de dezastruos asupra ei.

Câteva zile mai târziu, primise un telefon de la Colin care o invita să iasă împreună. Se simţise din primul moment atrasă de el, aşa încât acceptă cu plăcere.

Mâncaseră în oraş şi apoi văzuseră un film. Colin o condusese, cu vechitura lui de maşină, înapoi la casa bunicilor, unde ea mai locuia încă. O sărutase de „noapte bună” uşor şi cu hotărâre şi ea simţise cum îi sare inima din piept.

Şase săptămâni mai târziu, erau logodiţi. La sfatul lui Colin, ea vându casa. El vroia ca ei s-o pornească din nou (aşa îi spusese ei), dar ea rămase mută de uimire când el o duse să-i arate casa din Hampstead pe care se gândea să-i propună s-o cumpere. Când Kelly protestase că-i prea scumpă, el îi amintise că este o tânără foarte bogată şi că oricum casa reprezenta o investiţie pentru viitor, când intenţiona să-şi deschidă propria firmă, o astfel de investiţie atrăgându-i clientela. Kelly fusese de acord, cu toate că Jan şovăise când ea-i expusese intenţiile, care presupuneau vinderea câtorva investiţii.

Urmară câteva săptămâni nebune. Casa era veche şi avea nevoie de consolidarea structurii de rezistenţă; Colin era mai tot timpul plecat şi întâlnirile lor erau rare, rezumându-se doar la discuţii despre casă şi câteva săruturi inofensive.

Kelly avea o mătuşă care locuia în nordul Angliei, la Borders. Era de fapt mătuşa tatălui lui Kelly şi era foarte în vârstă, iar Kelly îi promisese s-o viziteze. Discutase despre asta cu Colin şi rămăsese hotărât ca ea să plece câteva zile să se relaxeze, înainte de nuntă.

— Ai muncit foarte mult la casă, scumpo, îi spusese Colin, aşa că ai nevoie de odihnă. O să fiu plecat la Birmingham la celălalt oficiu, oricum… Oh, înainte de a

pleca, adăugă el, am una sau două hârtii pentru tine, de semnat – nimic important.

Le semnase între două sărutări, întrebându-se cum o fi să fii nevasta lui Colin. Bunică-sa o crescuse auster şi, spre surprinderea ei, Colin nu o forţase să devină intimi, aşa cum ea se aşteptase. Îi simţise el oare nervozitatea? se întrebase ea în timp ce călătorea spre nord.

Peste patru zile se întorsese. Se bucurase de şederea aceasta la mătuşa, care, deşi avea în jur de optzeci de ani, era sănătoasă şi în puteri. Vorbiseră despre bunicii lui Kelly şi despre tatăl ei, care în armată fiind, fusese ucis în Irlanda de Nord, de o bombă ce explodase într-o maşină. Mama lui Kelly era împreună cu el şi fiica lor, care rămăsese orfană, fusese crescută de bunici. Avea doar patru ani când îi muriseră părinţii şi de-abia îşi aducea aminte de ei.

Nunta fusese făcută fără prea multă zarvă – doar la ofiţerul stării civile, deşi Kelly or fi preferat o cununie religioasă. Nu plecaseră în luna de miere. Colin îi promisese c-o s-o ducă mai târziu, după ce-şi va susţine examenele finale.

După o scurtă ceremonie şi o mică recepţie la un restaurant din Londra, se întorceau la casa din Hampstead.

Fusese şi Jan, care o sărutase pe obraz, grav şi apoi îi spuse că arată grozav.

Se întorseseră la casa din Hampstead seara, devreme. Începuse să se întunece şi camera arăta plăcut atunci când Kelly aprinsese lumina. Totuşi, se simţea neliniştită. Colin urcase la etaj şi ea se întrebase dacă trebuie să urce şi ea să-şi schimbe taiorul de la nuntă, sau să aştepte până când el va coborî. Măcar de-ar fi avut mai multă experienţă! Îşi alungă gândul că el nu prea se comporta ca un îndrăgostit. Poate că şi el se

simţea la fel de nesigur ca şi ea şi-şi dori să nu fi fost atât de scurtă şi în grabă curtea pe care i-o făcuse el.

— Baia este liberă, dacă vrei să te schimbi.

Se întoarse pe călcâie, înroşindu-se când îl văzu pe Colin că intră. Se schimbase în blugi şi într-un pulovăr şi în timp ce-l privea simţi un fior de excitare.

— Colin…

Ea făcu o pauză, dorindu-şi ca el s-o ia în braţe şi s-o sărute, spulberându-i îndoielile cu dragostea lui fierbinte, dar în loc de asta el îi arătase tava cu băuturi şi o rugase să-i toarne un pahar.

Kelly urcase scările spunându-şi că starea sa de spirit se datora nervilor. Bineînţeles că fusese o nebunie să-şi închipuie că el o s-o ia în braţe şi o să facă dragoste cu ea; oamenii moderni nu se comportă aşa.

Tocmai ieşea din baie când auzi un murmur de voci la parter. Ezitase, fără intenţia de a trage cu urechea, întrebându-se cine naiba venise tocmai în această seară, când auzi uşa de la sufragerie deschizându-se şi pe Colin spunând furios:

— Pat, ţi-am spus să nu vii niciodată aici!

— Dar tot tu mi-ai spus că mă iubeşti, o auzi Kelly pe cealaltă replicând… Mi-ai spus că mă iubeşti şi că această casă o să fie a noastră – că tu o să ai propria ta firmă…

Îngheţată de groază şi nevenindu-i a crede, Kelly înţepenise în capătul scărilor, Colin şi tovarăşa lui ignorându-i complet prezenţa.

— Şi aşa va fi, dragă, îl auzise pe Colin murmurând. Totul va fi exact cum am plănuit.

— Dar nu trebuia să te însori cu ea, nu-i aşa? auzi Kelly. Doamne, Colin, cum ai putut?

— Simplu, spusese Colin cu cinism. Am închis ochii şi m-am gândit doar la banii ăia. Oh, haide, Pat, adăugase el, doar nu crezi că chiar o doresc? Este cea mai

plicticoasă femeie pe care am cunoscut-o – un şoricel cenuşiu, şi frigidă pe deasupra. Pe lângă tine este o prăpădită. Singurul lucru pentru care am suportat să mă căsătoresc a fost acela că mi-am spus tot timpul că o fac pentru noi doi…

— Dar este nevastă-ta!

— Doar pentru şase luni. Am făcut-o să-mi semneze actele prin care-mi donează casa. De îndată ce o s-o conving să-mi dea bani pentru a-mi deschide afacerea mea proprie, o să-i spun că s-a terminat cu căsătoria.

Kelly simţise că i se face greaţă din cauza şocului. Dar era adevărat! Trebuia doar să privească peste balustradă, şi să-l vadă pe Colin, soţul ei, cu altă femeie în braţe, sărutând-o cu o patimă pe care niciodată n-o avusese faţă de ea, ca să-şi dea seama că totul este adevărat. Simţind că o cuprinde leşinul, fugise în baie. Perechea din josul scării nu-i realizase prezenţa, preocupată doar de problema ei.

Colin vroia într-adevăr să facă dragoste cu ea? se întrebase Kelly, după ce durerea îi trecuse. Şi Pat, oare cum se simţea ştiind că trebuie să-şi împartă amantul cu alta? Cum îi va putea permite lui Colin s-o atingă, acum când ştia totul?

*

— Kelly? Dragă, ce faci?

Kelly îl privise pe Colin, minunându-se ca şi cum s-ar fi aşteptat ca el să se schimbe.

Era exact aşa cum fusese înainte de descoperirea adevărului; ea fusese aceea care se schimbase. Nu mai era copilul naiv de până atunci. Se simţise cuprinsă de o furie rece.

— Ce vrei, Colin? îl întrebă ea. Vrei să-ţi mai semnez nişte hârtii?

Îl văzu cum se albeşte la faţă.

— Dragă… se bâlbâi el. Nu ştiam…

— Am auzit totul, i-o tăie Kelly minunându-se de stăpânirea ei. Totul… şi dacă crezi că o să-ţi permit să mă atingi acum…

— Aşa crezi tu, mironosiţo, ţipă Colin trântind uşa şi avansând spre ea. Chiar crezi că aş vrea să te ating? Nici vorbă… îi spuse el cu cruzime. N-ai nimic care să mă tenteze, Kelly. Nu faci nici cât o ceapă degerată pe lângă Pat eşti frigidă sau pe aproape şi…

— Se pare că am ceva pe care-l doreşti de la mine… îl întrerupse Kelly cu aciditate, sperând ca el să nu-i ghicească durerea din suflet… Banii mei… Află că n-ai să te atingi de un sfanţ, Colin. Primul lucru pe care-l voi face mâine va fi să anulez căsătoria.

— S-o anulezi? se îndreptă către pat şi ochii lui cruzi o înspăimântară… N-ai cum, îi spuse el încet… Poate că nu te doresc, Kelly, dar am nevoie de banii tăi şi n-ai cum să-mi scapi. Crezi că o să obţii anularea? râse el înăbuşit, umplând-o de groază, în timp ce începuse să-şi scoată blugii şi pulovărul.

Ar fi vrut să fugă, dar frica o ţintuise la pat, făcând-o să-şi dorească să se ridice şi să dispară. Halatul de mătase pe care şi-l pusese după baie fusese sfâşiat din cap până în picioare, frica şi durerea punând stăpânire pe Kelly. Mâinile lui Colin îi zdrobeau trupul aşa cum vorbele lui îi zdrobiseră sufletul.

— Căţea frigidă! înjură el, când ea se strânsese, protestând de frică şi jignire, făcând imposibilă orice fel de excitare a lui… sări din pat şi o privi furios… Nu eşti femeie, eşti un sloi de gheaţă… Îşi pusese blugii… Nimeni n-o să se poată culca cu tine, pentru că o să degere!

Plecase înainte ca ea să mai poată scoate vreun cuvânt, lăsând-o cu ochii uscaţi şi inima bătând nebuneşte de frică, cu corpul încordat şi plin de vânătăi.

Frigidă… frigidă… frigidă… cuvintele îi dansau prin faţa ochilor, în timp ce zăcea în pat, incapabilă să se mişte sau să plângă, incapabilă să înţeleagă. Auzise uşa trântindu-se şi pe Colin plecând – plecând unde – la Pat, care nu era un sloi de gheaţă, care nu-l îngheţa? Şi apoi ce se va întâmpla? Se va întoarce ca să-şi pună ameninţarea în practică? Dacă o s-o facă, o să poată îndura? Violul era un cuvânt urât pentru o acţiune urâtă, dar aceasta va fi situaţia dacă în intenţia lui Colin era ca această căsătorie să fie consumată.

Zăcea încă în întuneric, când auzi soneria de la uşă. O lăsase să sune până când înţelesese că nu se va opri. Trebuia să fie Colin, şi ea se îmbrăcase încet, sperând ca el să plece, dar el nu plecă.

Deschisese uşa, observând cum cerul începuse să se înroşească. Probabil că zăcuse lungită pe jumătate conştientă, multe ore, deşi ei i se păruse că trecuseră doar câteva minute de când plecase Colin.

— Doamna Langdon? văzu un poliţist în pragul uşii. Pot să intru pentru o secundă?

Nu se ştie cum, el intrase înăuntru şi întrebase unde-i bucătăria pentru a face o ceaşcă cu ceai. Mintea buimacă a lui Kelly nu urmărise ce-i spunea el, observase doar că vorbeşte blând, aşa cum te adresezi animalelor speriate şi copiilor. Încet, ceea ce-i spunea îi pătrunse în conştiinţă.

— Acum, staţi jos, spusese el amabil, comportându-se grijuliu. Cred că n-a simţit nimic, zise el. A murit dintr-odată… fără a mai completa cu ce-i spusese sergentul lui şi anume, că şofa ca un nebun, pe partea greşită a drumului şi că băuse prea mult.

Colin era mort! De ce nu simţea ea nimic? Nimic? Nu putea. Tot ceea ce simţea era o puternică năuceală. Îl urmărea pe poliţistul cel tânăr cu un sentiment curios

de detaşare. El părea mai îngrijorat ca ea. Îşi băuse ceaiul şi apoi o întrebase dacă are familie.

Ea dăduse din cap şi se auzise spunând:

— Totul este în regulă, o să mă simt bine. Vă rog, nu vă faceţi griji.

— Ciudat, îi spusese poliţistul mai tânăr, sergentului, ceva mai târziu… N-a reacţionat în niciun fel.

— Sunt cazuri şi cazuri, comentase sergentul… astfel de veşti sunt primite în fel şi chip. Nu te îngrijora prea mult, băiete, îl consolă el pe cel mai tânăr… a fost secunda lui fatală şi întotdeauna este dificil să duci tu vestea.

Singură în imensa casă victoriană, Kelly avea un sentiment de mulţumire… sau mai bine zis de uşurare. Dragostea ei pentru Colin se dusese, distrusă de descoperirea pe care o făcuse că el se folosise de ea. Trupul îi tremura din cauza cruzimii lui, iar mintea i se înceţoşase. Tot ceea ce mai dorea era doar să doarmă. Ştia sigur un singur lucru: nu va mai fi niciodată atât de nebună încât să-l lase pe un bărbat să-i facă ceea ce-i făcuse Colin. Trebuia să-şi amintească întotdeauna că este bogată, că nu este dorită decât pentru banii ei şi trebuie ca întotdeauna să se păzească. Întotdeauna…

Întotdeauna… Cu o tresărire, îşi dădu seama că pronunţase cuvântul cu voce tare. Încruntându-se, se înfioră. Trecuse multă vreme de când fusese fata aceea de optsprezece ani. La urma urmei, era cu opt ani mai bătrână, cu opt ani mai înţeleaptă. Îşi privi mâna unde încă mai strălucea inelul de la Colin.

Îl purta mereu ca să-şi amintească; la fel cum îşi păstrase şi numele de căsătorie. De la moartea lui Colin, învăţase că place bărbaţilor, dar nu încetase niciodată să se întrebe de ce, pentru că cunoştea răspunsul. Acei

care erau căsătoriţi doreau câteva ceasuri de libertate şi credeau că folosindu-se de timpul ei puteau să le obţină, iar cei care nu erau, doreau să-şi asigure viitorul prin bogăţia ei şi credeau că făcând dragoste cu ea puteau să-şi atinge scopul. Îi dispreţuia pe toţi în egală măsură.

„Cea care îi urăşte pe bărbaţi" o numise odată unul dintre ei, dar în fond n-avea dreptate să fie aşa? Şi Jeremy nu-i întărise convingerea că are dreptate?

CAPITOLUL II

În loc să se gândească la munca ei, se îngrijora în legătură cu weekendul. Ceva în comportamentul lui Jeremy îi sugerase că acesta ar fi fost în stare de orice. Poate o vizită în dormitorul ei, neinvitat? I se mai întâmplase – chiar dacă nu cu Jeremy. Şi dacă ar refuza invitaţia, cum s-ar simţi Sue?... Sue care-şi pierduse mult doritul copil înainte de a se naşte…

Problema o frământă cea mai mare parte a zilei şi-şi părăsi biroul obosită şi încordată.

La jumătatea drumului spre lift, privirea îi căzu pe un afiş: „Aveţi nevoie de companie? De escortă? Telefonaţi-ne – putem să vă facem rost de un bărbat sau femeie care să vă însoţească acolo unde pur şi simplu nu puteţi merge singur (ă)."

Era adevărat, sau era ea prea naivă? Ce se întâmpla cu ea? se întrebă în timp ce se grăbea spre cabină. Precis nu vroia să închirieze o escortă? Dar de ce nu? Era un mod de a-l ţine pe Jeremy la locul lui; şi fără alte complicaţii pe care un altfel de însoţitor le-ar presupune. Avea multe cunoştinţe masculine, dar niciunul dintre ei n-ar pregeta să tragă o concluzie

greşită dacă i-ar propune să-şi petreacă weekendul cu ea.

Se jucă cu această idee toată seara, aprobând-o şi apoi dezaprobând-o. Era ridicol, de neconceput, dar nu era soluţia ideală? N-avea nimic de pierdut dacă se interesa pur şi simplu.

Luă o carte de telefon şi începu să caute prin ea. Agenţia era situată surprinzător de bine, într-un bloc nou de firme, pe care Kelly îl cunoştea. Îl studiase căutând un apartament pentru ea, până când primise oferta companiei de asigurări pentru actualul ei sediu. Muşcându-şi buzele, îşi studie alternativele. Putea să meargă singură la Sue şi să rişte să fie ţinta atacurilor lui Jeremy sau putea să evite această neplăcere interesându-se la agenţie, şi dacă totul mergea bine, să angajeze pe cineva din personalul lor, ca s-o însoţească.

Simplu! De ce era atunci atât de temătoare şi plină de îndoieli? Poate pentru că ideea de a plăti pe cineva ca s-o acompanieze era lipsită de feminitate sau, şi mai rău, o recunoaştere a faptului că nu-i poate atrage pe bărbaţi decât plătindu-i? Ce importanţă avea? Nimeni în afară de agenţie şi ea nu va şti. Motivele sale erau întemeiate şi era mai bine să-şi calce peste mândrie decât s-o facă pe Sue să sufere iar ea să se afle în încurcătură. Avea ceva de pierdut dacă suna la agenţie şi se interesa?

Ca şi cum aşa ar fi vrut soarta, ea avea o întâlnire în apropierea clădirii unde se afla acea agenţie. Ieşi în stradă din clădirea impresionantă cu pereţii de sticlă, unde-şi avea sediul ultimul client pe care-l căpătase şi, bucuroasă de faptul că obţinuse un client nou şi cu renume, îşi luă inima în dinţi şi traversă strada aglomerată, pentru a intra în holul de marmură al clădirii de vizavi. Nu era niciun portar la vedere, dar o privire rapidă pe plăcuţele de lângă lift îi confirmă că

agenţia căutată este la etajul al treilea. Simţindu-se mult mai nervoasă decât fusese la convorbirea telefonică, Kelly aştepta liftul netezindu-şi cu nelinişte fusta noului ei costum. Costumul nu era ceva pe care ea l-ar fi ales în mod obişnuit. Maisie, asistenta ei, o convinsese să-l cumpere în acea dimineaţă. Din catifea de culoarea ametistului, fusta cădea în falduri mari. Jacheta era uşor medievală, cu un corsaj strâmt şi mâneci înguste, uşor bufante, brodate cu auriu.

Purta o glugă nouă de mătase crem, al cărei guler larg se revărsa peste jachetă şi la gât avea o panglică de catifea de aceeaşi culoare a ametistului.

Cumva, îmbrăcămintea o făcea să pară mai curând vulnerabilă decât eficientă; îşi pierduse chiar severitatea ei normală. Din părul strâns îi scăpaseră nişte şuviţe care se încreţeau pe la tâmple şi Kelly se juca nervoasă cu cerceii de perle, în timp ce liftul o urca la etajul trei.

Văzu intrarea agenţiei, în momentul în care ieşi din lift. Uşa era deschisă şi înăuntru se afla un bărbat cu spatele, aplecat peste un birou.

El se îndreptă când ea ciocăni şi intră în cameră, studiind-o cu o privire admirativă. Spre disperarea ei, Kelly simţi cum se înroşeşte de necaz când îl văzu cum îi priveşte picioarele îmbrăcate în ciorapi mov asortaţi, ca după o pauză, să-şi mute privirea asupra mijlocului încins într-un cordon lat, apoi peste curbele pline ale sânilor evidenţiaţi de jachetă, ca într-un final să se oprească amuzat pe faţa ei roşie de furie.

— Scuzele mele, intonă el cu o voce pe care Kelly o găsi neplăcută, sunând ca în reclamele comerciale şi fiind, evident, nesinceră,

— Nu te scuza, dacă nu eşti sincer, izbucni ea. M-ai insultat suficient!

— Oh! Şi, cum am făcut asta? amabilitatea nu se dusese din voce, dar Kelly avea sentimentul că ceva îl înfuriase.

— Uitându-te la mine ca şi cum aş fi o marfă de vânzare. Asta a fost prima insultă, spuse Kelly arţăgoasă. Cea de a doua a fost că te aşteptai să mă las înşelată de scuzele dumitale ipocrite.

— Oh, nu m-am scuzat pentru că v-am privit, i se spuse cu calm. M-am scuzat pentru că v-am pus în încurcătură.

— M-ai pus în încurcătură? izbucni Kelly cu furie… oare el credea că o pusese în încurcătură cercetând-o atât de insistent?… Nu m-ai făcut să mă simt jenată câtuşi de puţin, îi spuse ea cu răceală, ci mai curând m-ai plictisit. Ce-ar zice bărbaţii dacă femeile i-ar privi ca…

— Ca şi cum ar fi o marfă pe care ar vrea s-o cumpere? o imită el ironic. Nu ştiu ce vă aduce aici, domnişoară…

— Doamna Langdon, adăugă Kelly rece, observând cum i se măresc ochii în timp ce-i privea mâna stângă ca şi cum ar fi dorit o confirmare… Sunt aici din simplul motiv că doresc să apelez la serviciile acestei firme, continuă ea hotărât.

Acum, când se afla în faţa acestui specimen de aroganţă bărbătească, începuse să aibă dubii serioase asupra intenţiilor ei.

— Agenţie?… el se uită spre uşă, se încruntă, bătu gânditor cu degetele în masă şi o supuse unui intens studiu cu privirea… Vreţi să spuneţi agenţia pentru însoţitori?

— Este cumva altceva aici? răbufni Kelly cu răbdarea ajunsă la limită din cauza comportamentului lui.

Nu era ca ceilalţi bărbaţi, cu care se obişnuise de-a lungul anilor; aceştia, din cauza reputaţiei şi a bogăţiei

ei, erau respectuoşi; uneori flirtau, dar niciodată n-o priviseră cu impertinenţa rece a acestui bărbat, ai cărui ochi gri păreau să-i cerceteze fiecare părticică, evaluând-o aşa cum făcuse el. Părul lui era negru şi-i ajungea până la guler – prea lung, gândi ea răutăcios, dar fără îndoială, unele femei l-ar fi găsit atrăgător. În ceea ce o privea pe ea, arăta prea a reclamă de ciocolată ca să o atragă; arăta ca unul din acei actori de la televiziune care conduceau camioane, mâncau batoane de ciocolată sau făceau salturi mortale, pentru reclamă. Ceva din dispreţul ei se putea citi în privirea pe care i-o aruncă pentru a nu se lăsa copleşită de comportamentul lui.

— Mmm… presupun că sunteţi suficient de atractivă, se aventură el calm, dar nu cred că manierele dumneavoastră vă fac să vă câştigaţi prieteni sau să-i influenţaţi pe oameni. Da că vreţi într-adevăr o slujbă v-aş sugera…

— Să vreau o slujbă? sări Kelly furioasă şi în obraji îi apărură două pete roşii… N-am venit aici pentru o slujbă, venisem pentru un însoţitor.

— Un însoţitor? părea şi arăta mirat, dar îşi reveni repede… Înţeleg. Şi ce fel de însoţitor doriţi, doamnă Langdon? întrebă el mieros, aşezându-se pe scaunul din spatele biroului şi deschizând un sertar… Cred că înţeleg aţi că aici este o agenţie respectabilă, noi nu… prinse oftatul furios al lui Kelly şi se uită cu răceală la ea… Sunteţi o femeie măritată, întări el.

— Sunt văduvă, îi contrazise Kelly, şi vreau să-l văd pe director, azvârli ea printre dinţi.

— Din câte înţeleg, o aprobă el cu nevinovăţie, trebuie să veniţi săptămâna viitoare! În acest moment este în vacanţă.

— Săptămâna viitoare! Ar fi prea târziu!

— Să presupunem că o să-mi expuneţi dorinţele… Aveţi nevoie de un însoţitor. Pentru o întrevedere oficială?

— Nu chiar, replică Kelly cu ezitare, ciudat de reţinută în a-i spune acestui bărbat ceea ce dorea.

— Aha! Poate totuşi o să-mi spuneţi exact ceea ce vreţi…

Luă de pe birou ceva ce semăna a o cerere şi-şi aplecă faţa peste ea. Părul lui era des şi negru şi avea un luciu sănătos, observă Kelly absentă. De ce naiba venise aici? Murea de dorinţa de a-şi pune coada pe spinare şi a pleca, dar nu îndrăznea. Deşi figura lui părea preocupată şi serioasă, Kelly îl suspecta că, în interiorul lui, îşi râde de ea. Bine, lasă-l să râdă, gândi ea furioasă, nu-i păsa ce crede el.

Rapid, îi spuse o versiune colorată a întregii poveşti.

— Înţeleg, spuse el rar, după ce ea terminase. Doriţi o escortă care să vă însoţească la casa prietenei dumneavoastră, în weekend. Prietena dumneavoastră este măritată şi simţiţi că astfel nu veţi da naştere la suspiciuni?

Astea i le spusese Kelly şi n-avea intenţia să-i mărturisească mai mult.

— Şi n-aveţi alţi prieteni bărbaţi care să vă însoţească?

— Sue, prietena mea, are înclinaţii spre peţit, îi spuse repede Kelly, nu fără oarecare urmă de adevăr… Cred că este mai bine să apar cu un individ complet străin, ca să evit complicaţiile ulterioare.

— Aha… expresia lui arăta că nu crezuse chiar tot ceea ce îi spusese ea, dar Kelly n-avea de gând să-l lămurească, totuşi câteva minute mai târziu îşi dădu seama că-l subestimase… Nu cumva această escortă trebuie să fie mai mult un bodyguard?

— Bodyguard? Kelly îl privi pătrunzător… Dacă vrei să te amesteci în afacerile mele, spune-mi!

Ea începuse să-şi piardă răbdarea. De mulţi ani nu mai încercase astfel de sentimente contradictorii pentru o persoană. Se pare că asta avea legătură cu magnetismul sexual pe care-l degaja – sau cu aspectul lui comercial, care o făcu pe Kelly să se întrebe ce rol juca acesta în agenţie.

— N-am astfel de intenţii, spuse el blând, mai curând încercam să descopăr ce aveţi în minte. Trebuie să apreciaţi că o agenţie ca a noastră trebuie să pună uneori întrebări ca să poată acţiona.

Kelly se făcu roşie ca racul când îşi dădu seama de înţelesul cuvintelor spuse cu grijă de el.

— Tot ceea ce vreau este un însoţitor pentru weekend, se zbârli ea cu dispreţ. Nimic altceva!

— Bine, în acest caz, doamnă Langdon, continuă el cu o duritate care-i contrazicea cuvintele anterioare, dacă-mi daţi detaliile, o să vă găsesc ceva convenabil.

Rece şi concis, Kelly îi spuse. Crezu că-l vede ezitând atunci când îi dădu adresa şi se întrebă cu cinism dacă n-o să-i mărească preţul atunci când se va prezenta cu nota. Dacă va fi aşa, va fi foarte dezamăgit…

— Vreţi să închiriem o maşină? spuse el formal.

— O am pe a mea proprie, îi răspunse scurt Kelly. Puteţi să-mi procuraţi una?

Era plină de dispreţ pentru ceea ce făcea, dar ajunsese prea departe ca să mai dea înapoi acum şi continua cu hotărâre, încercând să nu ia în seamă jena şi furia care o încercau.

El o studie o clipă şi apoi zise rar:

— Cât de important este pentru dumneavoastră ceea ce facem noi?

Îi stătea pe vârful limbii să-i spună că nu este deloc important, dar totuşi, se trezi spunându-i:

— Foarte important.

— Da… Ochii cei gri o fixară cu atenţie… Da, trebuie să fie. Acum, spuneţi-mi la ce oră să vină omul nostru la apartamentul dumneavoastră?

Kelly îi spuse cu repeziciune, bucuroasă să scape de el. Zece minute mai târziu era în stradă, respirând uşurată că scăpase de chin. Ce se întâmpla oare cu ea? Îi înfruntase pe directorii celor mai mari companii fără să clipească şi acum, în faţa acestui bărbat, se simţise ca o oaie bleagă. De ce?

Restul zilei şi-l petrecu incapabilă să se concentreze. Îi spuse lui Maisie că intenţionează să plece în weekend.

— Ia-ţi câteva zile libere, o sfătui Maisie. Poţi să faci o pauză. Pleacă undeva şi cumpără-ţi o rochie nouă.

— N-am nevoie, i-o reteză Kelly brusc.

Totuşi, nu se ştie cum, se trezi că-şi părăseşte biroul mai devreme decât de obicei, şi tocmai fiindcă magazinele se închideau mai târziu, ajunse fără să vrea în faţa vitrinelor magazinului Knightsbridge; ceva ce nu mai făcuse de ani de zile. Ochii îi căzură pe o rochie expusă – era un model Calvin Klein, din crepe-satin în tonuri de roz.

Tot fără să ştie cum, se trezi în cabina de probă, dezbrăcându-se de costumul de catifea, ca să probeze rochia văzută. Rochia se închidea într-o parte, avea un decolteu adânc, iar mânecile lungi erau în genul celor de la jacheta costumului. Era îngrozitor de scumpă şi nu era genul cu care se îmbrăca Kelly, totuşi se trezi că o cumpără, chiar dacă-şi spunea că este o nebunie şi nu era potrivită pentru o cină la ţară.

Sue o sună tocmai când ea încerca să-şi revină după şocul cheltuielii făcute.

— Nu-i aşa, Kelly, că vii? o rugă ea. Sunt atât de nerăbdătoare să te văd. M-am simţit atât de deprimată…

Kelly putea să jure că Sue este gata să plângă şi se grăbi s-o asigure pe prietena ei că va veni.

— Jeremy o să se bucure să te vadă. Uneori cred că tovărăşia mea îl plictiseşte, o auzi pe Sue spunându-i… De când am pierdut copilul, sunt cu moralul la pământ şi lui Jeremy întotdeauna i-a plăcut compania femeilor drăguţe. Mă simt atât de dărâmată, Kelly… Nu sunt în stare nici măcar să fac un copil… tu… tu ai o carieră nemaipomenită şi toată lumea la picioare…

— Sue, cred că nu vorbeşti serios, îl spuse Kelly.

— Sunt cam patetică, nu-i aşa? Dar nu pot să mă abţin. Mă simt atât de singură, Kelly… şi uneori atât de înfricoşată… Când ai de gând să ajungi?

— N-o să vin chiar singură, îi spuse Kelly cu ezitare… Nu te superi dacă o să aduc un prieten?

Pe moment se lăsă tăcere, după care Sue întrebă cu excitare:

— Un bărbat? Kelly, dragă, povesteşte-mi despre el!

Kelly râse.

— Aşteaptă şi-o să-l vezi… Cum putea să-i descrie pe cineva pe care nici ea nu-l văzuse?

Informaţia aceasta păru să aibă un efect benefic asupra lui Sue, care începu să trăncănească cu Kelly ca în vremurile când era mult mai tânără.

Kelly realiză ce importanţă avea pentru prietena ei o astfel de vizită, aşa încât se gândi că oricât ar fi trebuit să-şi calce peste mândrie, merita. Mai spera ca agenţia să-l trimită pe cineva prezentabil. Fusese o proastă că nu ceruse o fotografie şi mai multe detalii… dar se înfuriase atât de tare…

Veni şi dimineaţa de sâmbătă. Aranjamentul făcut prevedea ca însoţitorul ei să se prezinte la apartament la ora nouă. Kelly se îmbrăcase şi-şi făcuse bagajele de la ora opt treizeci. Simţea cum i se contractă stomacul

de emoţie… nu mai avusese astfel de stări de când… de când Colin…

Îşi controlă din nou aspectul, în oglindă. Era îmbrăcată cu costumul de catifea, dar de data aceasta îşi strânsese părul într-o panglică de catifea brodată cu auriu, pe care o găsise la Liberty şi care întregea aspectul medieval al îmbrăcăminţii. Impresia de severitate a coafurii era îndulcită de această panglică şi Kelly se încruntă uşor când auzi soneria.

Luându-şi valiza şi poşeta, se controlă dacă are cheile asupra ei şi se îndreptă spre hol. În momentul în care deschise uşa, înlemni de uimire şi-i scăpă un „oh !” de surpriză, atunci când îl recunoscu pe cel care stătea sprijinit de perete, nepăsător.

— Dumneata!

El îi zâmbi, îi luă valiza şi încuie uşa cu cheile pe care Kelly, în agitaţia ei, le scăpase pe jos.

— Ce faci aici? îl întrebă Kelly, furioasă pe ea însăşi că-i permisese lui să ia iniţiativa şi să o trateze ca pe un copil tâmpit.

— Aţi dorit un însoţitor pentru weekend – m-am prezentat… se uită la ceas ignorându-i complet furia… Putem pleca? Ar fi timpul cel mai potrivit ca să scăpăm de aglomeraţia de dimineaţă. La această oră, drumurile sunt aproape pustii. Astea sunt cheile de la maşină?

Extrase de pe inel cheile maşinii şi le băgă în buzunar, i le dădu înapoi pe cele ale casei şi, surâzând, o îndreptă către lift.

Tot ceea ce se întâmpla era absurd, gândi Kelly ameţită. Ea nu era obişnuită cu bărbaţii care preluau controlul asupra ei în acest mod… mai ales cu cei ca acesta, care contau pe calităţile lor fizice pentru a-şi croi drum în viaţă. Modul în care gândea o cutremură, dar aşa era – era o mare diferenţă între o femeie care îşi exploatează farmecele şi un bărbat care face la fel.

Spunându-şi că este ridicolă, se îndreptă spre lift, dorindu-şi ca agenţia să fi trimis pe oricine altcineva în locul acestui bărbat. Îi făcuse o impresie neplăcută de la prima vedere, atunci, în acea zi, la agenţie şi acum simţi cum această impresie se accentuează. Îi ura calmul şi modul în care o luase în stăpânire pe ea, care întotdeauna era propria ei stăpână.

Când liftul se opri, el păşi primul, iar ea aşteptă neputincioasă tânjind să-l împingă şi să-l lase în urmă, dar neavând forţa. Deodată, se înroşi de furie pentru că îşi dădu seama că el pur şi simplu vroise să se asigure ca ea să nu fie prinsă între uşile de la lift. Expresia din ochii lui îi demonstră că el îi intuise gândurile, ceea ce o făcu să se înroşească din nou. Weekendul, ce se anunţase a fi dificil, devenea acum intolerabil.

— De ce n-ai trimis pe altcineva? bombăni ea printre dinţi, în timp ce intrau în parcarea subterană… Sau te tentează prea mult banii? întrebă ea cu obrăznicie.

Deşi nu-i văzu faţa, simţi cum i se încleştează degetele pe braţul ei.

— Consideraţi că dorinţele fireşti ale unui bărbat pot deveni o sursă de trai? Foarte ruşinos! Vreţi cumva să insinuaţi că eu mi-aş câştiga existenţa astfel?

Ea fu redusă la tăcere. Emoţiile o făcuseră să tragă o concluzie greşită şi el o pusese la punct.

— Se pare, remarcă el amabil, în timp ce o conducea spre Mercedesul gri-albăstrui pe care ea şi-l cumpărase în acel an, că aveţi ceva pe suflet, în care este implicat sexul masculin. Mă întreb de ce?

— Nu te mai întreba, pufni Kelly. Nu te plătesc pentru asta.

— Îţi place să-mi reaminteşti asta, nu-i aşa? Crezi că o să-ţi vindeci rănile făcându-i pe bărbaţi să joace după cum cânţi, Kelly?

Cuvintele lui o făcură să se înfioare, din cauza adevărului pe care-l conţineau, dar refuza să admită acest lucru din cauza pericolului pe care-l reprezenta bărbatul de lângă ea. Cum putea să fie periculos un bărbat ca acesta? El era pur şi simplu un om de care ea se folosea ca să iasă dintr-o situaţie neplăcută. Dar el îi spusese pe nume cu o familiaritate care o şocase… şi nu numai o şocase. Cu sufletul la gură, simţise în interior un fel de dorinţă dureroasă pe care nu putea s-o definească.

— Am fost singurul candidat convenabil pe care l-a avut disponibil agenţia, îi spuse el cu răceală în timp ce se opriseră lângă maşină. Dacă ai de gând să-ţi schimbi intenţia, dă-i drumul… La naiba, gândi Kelly cu amărăciune, el ştie prea bine că ea nu poate… Foarte bine, continuă el, luându-i tăcerea drept consimţământ, în acest caz ar fi bine să mă prezint, sunt… ezită un moment… Jack Fielding.

— Jack.

Fără să ştie cum, ea se trezi apucându-i mâna pe care el i-o întinse şi degetele i se strânseră instinctiv la atingerea pielii bărbăteşti. El îi simţi, probabil, sentimentul de oroare pentru că ea-i văzu privirea atunci când se aplecă să descuie uşa de lângă şofer a automobilului. Kelly îl privi cum o deschide şi apoi aşteptă. Se uita la el.

— Cred că nu te aştepţi ca să te las să conduci?

— De ce nu? Am permis de conducere, dacă eşti cumva îngrijorată. Arăţi încordată şi foarte obosită, adăugă el fără amabilitate. Cred c-ar trebui să te bucuri de ocazia de a te relaxa înainte de a-ţi întâlni prietenii. Se vede că nu aştepţi cu plăcere acest weekend.

— De unde ştii asta?

Surprins de vehemenţa ei, el tresări.

— Este clar, dacă n-ai fi avut nevoie să te simţi apărată, nu ai fi apelat la mine.

În faţa acestei logici, Kelly nu mai putea argumenta, aşa că se strecură în maşină, în timp ce Jack puse valizele în portbagaj şi apoi se aşeză lângă ea.

Orice altceva s-ar fi putut spune despre el, dar nu că era îmbrăcat elegant, gândi Kelly privindu-l cum îşi aranjează jacheta pe bancheta din spate. Pantalonii de lână bej, cămaşa asortată şi pulovărul de caşmir erau ţinuta adecvată cuiva care merge la ţară şi Kelly simţi o durere în suflet când el porni motorul. Părea atât de nedrept ca cineva cu bogăţia şi succesul ei să trebuiască să plătească un bărbat ca s-o însoţească la Sue… Ce era greşit în viaţa ei? „Nimic” îşi spuse ea cu încăpăţânare. Avea tot ce-şi putea dori… totul. Dragostea era o himeră şi ea ştia asta; nu exista. Doamne, trebuia doar să privească în jurul ei, la prietenele ei!

Kelly întinse mâna după centura automată de siguranţă, dar se atinse de degetele lui care vroiau să-i facă acest serviciu.

Se uită neputincioasă la mâna lui. Firicelele creţe de păr negru apăreau alături de un ceas scump de aur. Un dar de la o clientă recunoscătoare? se întrebă ea tendenţios, urându-se pentru acest gând şi urându-se şi mai mult pentru durerea ciudată care-l însoţea.

— E-n regulă?

Ea dădu din cap, reamintindu-şi că Jack este doar un instrument de protecţie împotriva lui Jeremy şi nimic mai mult.

Aşa cum prezisese Jack, era destul de devreme ca să nu prindă aglomeraţia de dimineaţă şi odată ieşiţi din Londra, drumurile erau suficient de libere şi Kelly putu să aprecieze frumuseţea peisajului de ţară în acest sezon al primăverii! Mai fusese la Sue, dar niciodată pe

acest drum, care părea să şerpuiască printre sătuleţe şi câmpii. Când comentă acest lucru, Jack îi spuse că dacă tot mergeau spre New Forest, alesese un drum cât de plăcut posibil. El îi lăudă automobilul, o întrebă de cât timp îl are şi nu se simţea niciun fel de invidie în vocea lui, ci chiar un fel de amuzament. Kelly îi răspunse că-l cumpărase cu şase luni în urmă, ca un cadou pentru ziua ei de naştere.

Ea ştiu chiar în momentul când lăsă să-i scape această mărturisire, că făcuse o greşeală.

— Ţi l-ai cumpărat singură?

Mila din ochii lui o făcu să se simtă îndurerată. Dar în fond, ce importanţă avea ce gândeşte el? După acest weekend nu-l va mai vedea niciodată… Închise ochii prefăcându-se că doarme pentru a-i evita privirea în care i se citea compasiunea.

— În curând o să ajungem la Forest.

Cuvintele fuseseră spuse încet ca să n-o sperie trezind-o şi Kelly îşi ridică faţa uitându-se pe geam. Drept înainte se vedeau clădirile din Forest.

— Vrei să ne oprim pentru o gustare?

— Sue ne aşteaptă, îi spuse Kelly scurt.

Nu-i plăcea modul în care el insista să preia controlul. Ea era aceea care trebuia să dispună. După Colin, nimeni nu-i mai impusese ceva.

El dădu indiferent din umeri şi Kelly se simţi ca un copil răsfăţat, tolerat de un adult.

— Spune-mi ceva despre prietenii tăi, îi ceru Jack în timp ce înaintau prin Forestul cel înverzit… De cât timp sunt căsătoriţi? Au copii? Trebuie să ştiu, adăugă el când îi văzu expresia. Dacă mă prezinţi ca pe prietenul tău, ei se aşteaptă ca să cunosc câte ceva.

Admiţând cu neplăcere că are dreptate, Kelly îi vorbi despre căsătoria nereuşită a lui Sue şi desele ei depresii.

— Mmm, dar asta nu explică de ce ai avut nevoie de un însoţitor masculin. Se vede că nu era vorba de reputaţia ta în faţa acestei prietene… reduse viteza şi o privi cu ochi gri şi reci… Ceva îmi spune că-mi ascunzi unele lucruri.

— Ţi-am spus tot ce era necesar să ştii, replică Kelly, simţindu-se inconfortabil din cauza privirii lui cercetătoare şi a bătăilor propriei ei inimi.

Nu vroia şi nu putea să admită ruşinosul adevăr; că îl folosea ca un zid de protecţie în dosul căruia să se ascundă pentru a-şi păstra independenţa; nu exista alt mod de a-i arăta lui Jeremy că-i este total indiferent, decât acesta.

Sue şi Jeremy aveau o casă frumoasă din cărămidă, nu departe de Ringwood. De abia se oprise Mercedesul şi Kelly se dăduse jos ezitând, când, o fată blondă, durdulie şi drăguţă sări s-o îmbrăţişeze.

— Kelly, scumpă, arăţi nemaipomenit ! se minună Sue uitându-se la ea… Sue era scundă şi avea tendinţe de îngrăşare… şi el… începu ea, uitându-se apreciativ de la Jack la Kelly…

— Jack, îl prezentă Kelly în grabă. Sper că nu te formalizezi… vocea i se stinse şi se înroşi în timp ce Sue zâmbea încântată.

— Să mă formalizez? Kelly, mă cunoşti doar foarte bine. Dar de ce nu mi-ai spus mai demult? Ştiam că trebuie să fii un individ deosebit, îi mărturisi ea lui Jack, în ciuda jenei şi agitaţiei lui Kelly… altfel Kelly nu te-ar fi adus. Nici nu ştiu de când n-a mai fost pe aici… Şi ăsta-i Jeremy, arătă ea spre uşa din faţă, în timp ce aceasta se deschidea.

— Dragule, vino şi salută-i pe Kelly şi pe Jack, zâmbi Sue, şi Kelly îi simţi nota de nesiguranţă din voce – o auzi şi se înfioră de nelinişte când văzu expresia din ochii lui Jeremy.

— Kelly, se uită Jeremy la ea cu ochi întunecaţi, cred că pot să te sărut chiar sub ochii prietenului tău.

Se mulţumi cu un sărut uşor, dar Kelly era conştientă de privirea cercetătoare a lui Jack. Acesta era prea încăpăţânat şi avea ceva care o enerva în modul în care se uita la ea. Poate că era un om care studia comportamentul celorlalţi, dar modul în care o privi atunci când Jeremy o lăsă pentru a-i întinde mâna, îi spuse că interesul lui este strict asupra persoanei ei.

— Intraţi, îi invită Sue. Masa este gata – un bufet rece, dar mai întâi, hai la etaj, să vă arăt camera voastră.

Camera lor! Kelly îngheţă şi-l auzi pe Jeremy spunând mieros în urma ei:

— Am reuşit, în sfârşit, s-o conving pe Sue că suntem în secolul XX şi în consecinţă, adulţii nu vor camere separate.

O făcuse în mod deliberat. Kelly putu s-o vadă din privirea lui. Vroi să protesteze; se simţea ca un animal prins în cursă şi ştia că Jeremy de-abia aşteaptă ca să reacţioneze şi apoi, într-un mod uimitor, Jack îi înconjură mijlocul şi o strânse la piept. Îi simţi bătăile inimii lângă spatele ei şi-şi simţi trupul învăluit într-o căldură protectoare. El îşi aplecă faţa şi-i murmură în păr:

— Ce prieteni plini de tact ai, dragostea mea! Mărturisesc că nu-mi place să bâjbâi prin întuneric ca să-ţi găsesc uşa de la dormitor!

CAPITOLUL III

Masa fu un coşmar în timpul căruia Jeremy se întrecu s-o umilească pe Sue cu o cruzime intenţionată şi-i puse tot felul de întrebări lui Jack, cu o condescendenţă care o făcu pe Kelly să se încrunte.

Jack părea imperturbabil la modul insultător al gazdei sale de a-i chestiona, parându-i întrebările cu un calm pe care Kelly nu putu să nu-l admire, contra voinţei ei. Inima i se opri în loc când Jeremy îl întrebă pe Jack cu ce se ocupă, dar acesta din urmă nu ezită niciun moment.

— Cu una şi alta, murmură el cu un zâmbet detaşat, şi după felul în care se încruntase Jeremy, Kelly ştiu că acesta dedusese din comentariul nepăsător al lui Jack, că el este suficient de bogat ca să nu-şi facă probleme.

Din acest moment cei doi bărbaţi se tratară cu ostilitate şi Kelly fu bucuroasă să scape în bucătărie sub pretextul că o ajută pe Sue să spele vasele.

— A fost o masă reuşită, o complimentă ea pe prietena ei.

Personal, acum după ce se dusese starea iniţială de bucurie a revederii, găsea că Sue arată cam palidă şi neliniştită.

— Crezi? se strâmbă Sue. Cred că Jeremy consideră că ar fi trebuit să fac un efort mai mare. În ultimul timp am avut mulţi musafiri... faţa îi căzu... Mă simt atât de obosită, Kelly, se plânse ea... Am încercat să-i spun, dar el nu vrea să înţeleagă nimic... scoase un suspin adânc şi Kelly puse jos prosopul de bucătărie şi o luă în braţe.

După părerea lui Kelly, Jeremy era un ordinar şi prietenei ei i-ar fi fost mai bine fără el, totuşi nu putea să-i spună. În loc de asta, zise:

— Ai avut o perioadă proastă, Sue, şi eşti puţin cam dărâmată. Ai nevoie de multă odihnă.

— Aşa zice şi tata, o aprobă Sue mişcată dar Jeremy spune că pentru moment este imposibil. Tata are o vilă în Corfu şi s-a oferit să ne-o închirieze pentru Paşte, dar Jeremy nu vede asta cu ochi buni… faţa i se însenină brusc… Kelly, am o idee grozavă!

Kelly simţi că-i sare inima din piept când ghici ce vrea să-i spună Sue, dar era prea târziu s-o mai oprească şi, spre consternarea ei, Jack intră în bucătărie cu braţele pline de farfurii:

— Oh, şi tu, Jack, bineînţeles, trebuie să veniţi amândoi…

— Unde să venim?

— Tocmai îi spuneam lui Kelly că tatăl meu are o vilă în Corfu. S-a oferit să ne-o închirieze pentru Paşti. Mi-ar place să merg, dar Jeremy nu pare încântat. O întrebam pe Kelly dacă ar vrea să vină cu mine, dar ar fi fantastic să mergem toţi patru… se uită tristă spre Kelly… De fapt cred că Jeremy ar prefera să fim toţi patru… ochii i se înnegurară şi ea recunoscu cu mâhnire… În ultima vreme a devenit foarte distant, Kelly, uneori mă gândesc că poate…

— Singurul lucru de care ai nevoie este să te faci bine din nou, o întrerupse Kelly, îngrozită s-o audă pe Sue exprimându-şi dubiile în legătură cu fidelitatea soţului ei.

— Şi o să veniţi şi voi? Oh, vă rog! se rugă ea cu ochii în lacrimi… Trebuie să veniţi amândoi. Îmi amintesc cum era când eram îndrăgostită şi nu suportam să stau o secundă despărţită, credeţi-mă. Trebuie să fii un om deosebit, Jack, glumi ea ştergându-şi lacrimile… Niciodată n-am crezi că Kelly o să se mai îndrăgostească după ce l-a pierdut pe Colin într-un mod atât de tragic, dar faptul că te-a adus aici îmi demonstrează că n-am

avut dreptate şi pot să spun că mă bucur. Se vede că el nu s-a lăsat înşelat de aparenta ta răceală în spatele căreia te ascunzi, Kelly, îşi tachină ea prietena şi lui Kelly îi fu milă de prietena ei, trecând peste propria sa jenă.

Sărmana Sue, nu se obişnuise încă cu gândul că pierduse sarcina şi Jeremy nu o ajuta, gândi ea supărată.

Oare el nu vedea câtă nevoie are Sue de grija lui, sau nici nu-i păsa?

— Kelly?

— Da…

— Nu i-ai spus lui Sue dacă o să putem merge de Paşti cu ea sau nu, îi reaminti Jack.

Kelly îl străfulgeră cu o privire iritată. Bineînţeles că era imposibil să meargă şi el o ştia prea bine. Îşi muşcă buza, enervată de ceea ce îi citise în privire. Acest bărbat era tovarăşul ei plătit, îşi reaminti ea şi n-avea niciun drept să se comporte cum se comporta. Ea-i simţise cu amărăciune siguranţa de sine şi modul în care el refuza să fie dominat de ea.

— Eu… eu nu sunt sigură că pot pleca de la serviciu, Sue, minţi ea disperată. Pot să te anunţ mai târziu?

Nu-i plăcu să vadă dezaprobarea de pe faţa prietenei sale, dar ce altceva putea face?

După masă, merseră să se plimbe. Împrejurimile erau încântătoare, dar Kelly nu reuşi să se bucure din cauza modului în care Jeremy o trata pe Sue şi a comentariilor lui răutăcioase asupra proprietarului pe pajiştea căruia treceau. Ea pufni când Jack îi murmură în ureche:

— Tu şi Benson ar trebui să vă înţelegeţi – amândoi credeţi că totul se poate evalua în bani, singura diferenţă dintre voi este că tu îi ai şi el nu. Mă întreb de ce nu v-aţi căsătorit unul cu altul?

— Poate pentru că n-am avut ocazia, răbufni Kelly. Oricum, eu eram logodită când Sue l-a întâlnit pe Jeremy.

Rămăseseră amândoi în spatele lui Jeremy şi Sue şi Kelly ezită, privindu-i figura ironică, după care îl auzi spunând:

— Colin!... Sue a vorbit ceva despre o tragedie... Îl văzu încruntându-se şi reluând pe un ton rece... credemă, nu mor de curiozitate să-ţi aflu trecutul, dar nu vreau să faci vreo greşeală.

— Foarte interesant! Kelly îşi muşcă buzele văzându-i faţa. Nu era cazul să-şi spună că el n-are dreptul să fie supărat; pentru că se vedea că este.

— Uite, vocea lui o zgârie la ureche şi degetele lui i se înfipseră în braţ zdrobindu-i carnea, pentru a o întoarce cu faţa la el... nu ştiu când şi de ce ai început să urăşti sexul bărbătesc şi nici nu mă interesează experienţele tale sexuale, dar acum spune-mi despre Colin!

Kelly era prea furioasă ca să-l repeadă. Cum îndrăznea să-i vorbească astfel! spumegă ea. O să-i facă o reclamaţie la şeful lui; cine naiba o pusese să se încurce cu el? Vrusese o escortă care să stea la locul ei, nu acest bărbat care emana autoritate şi insista s-o domine.

— Vrei? Sau să-l întreb pe Jeremy? o ameninţă el încetişor. Ceva îmi spune că ar fi foarte încântat să mă ajute să scurm în trecut.

— Colin a fost soţul meu, murmură Kelly urându-l din ce în ce mai mult cu fiecare secundă care trecea.

Ce naiba se întâmplase cu propria ei autoritate? Ceva din acest om îi distrusese tot sistemul de apărare; era ca un buldozer, se gândi ea cu amărăciune, prea dur ca să vadă că trece pe unde nu era dorit şi totuşi, ea avea senzaţia enervantă că el ştie exact ce simte ea;

încăpăţânarea lui de a-i descoperi rănile pe care ea vroia să şi le ascundă…

— Şi?

— Al dracului om! Îşi opri respiraţia şocată şi rămase mută când gura lui o acoperi deodată pe a ei, umbrind soarele primăverii, în spatele pleoapelor închise văzu un caleidoscop de culori, întregul său corp îl respinse şi mintea i se încărca de o amară nemulţumire. Fiecare muşchi din corpul ei se încorda în braţele lui, gura i se strânse încăpăţânată la atingerea buzelor lui. Îşi deschise ochii şi-i azvârli o privire plină de ură, ce-i spunea s-o lase în pace.

— Uşurel, îi murmură el, Sue şi Jeremy ne privesc. În loc să-i laşi să creadă că ne certăm, mai bine m-ai săruta.

— Du-te dracului, bombăni Kelly reuşind să se smulgă din braţele lui şi repezindu-se spre potecă.

Corpul ei se acoperise de o sudoare rece. Îi era greaţă şi se simţea slăbită. Nu mai fusese îmbrăţişată astfel de când… de când Colin… Mintea refuza să-şi amintească. Fusese un şoc ca să se trezească în braţele sale ştiind că nu se poate elibera fără permisiunea lui şi conştiinţa acestui fapt o înspăimânta.

— E totul în regulă? o întrebă Sue îngrijorată, când ajunse în dreptul lor… eşti palidă.

Jeremy o privi furios şi spuse veninos:

— Mm, gheaţa s-a topit până la urmă! Nu ştiu cum ai reuşit, bătrâne, îi spuse el lui Jack care-i ajunsese din urmă şi o luase pe Kelly de umeri în aşa fel încât aceasta să nu se poată elibera.

— Ce-am reuşit? întrebă Jack, fără a-şi lua ochii de pe faţa palidă a lui Kelly.

— Să topeşti fecioara de gheaţă, spuse Jeremy cu subînţeles. Toţi credeam că a îngheţat atât de tare încât ar trebui un pickamer ca să ajungi până la ea.

— Jeremy! îi reproşă Sue, uitându-se încurcată spre Kelly.

— Nu-i nimic, îi replică Kelly uitându-l pentru moment pe Jack, în furia care o apucase. Ştiu că Jeremy mă crede frigidă pentru că nu sar în patul oricărui bărbat pe care-l cunosc.

— Ce noroc ai, îi spuse Jeremy lui Jack cu obrăznicie. Pentru că pot să pariez că dacă n-ar fi fost Colin, ar fi şi acum o virgină; bogată şi nevinovată.

Îl simţi pe Jack cum se uită la ea şi ştiu că obrajii i se încinseseră. Cum îndrăznea Jeremy să-i vorbească aşa! Îşi strânse pumnii în buzunarele jachetei. Ştia de ce procedează el aşa. Încerca să se răzbune pe ea pentru că îl adusese pe Jack, la fel cum făcuse când îi sugerase lui Sue să le dea o cameră dublă. Camera lor! Uitase de asta. Îşi muşcă buzele şi apoi îşi spuse că era o proastă. Nu putea să creadă că Jack o să sară pe ea numai pentru că împărţeau aceeaşi cameră. Şi dacă... se uită şovăielnic spre el şi fu recompensată cu o uşoară strângere a mâinii lui.

— În privinţa banilor lui Kelly, n-are decât să-i dea săracilor, îl auzi pe Jack spunând. Ca nevastă a mea, va fi întreţinută de mine şi nu accept altfel.

— Ferice de Kelly, îi replică Jeremy. Bine, dacă vrei să faci o operă de caritate, uită-te în direcţia noastră mai întâi. Mi-aş fi dorit să am atâta minte încât să fi luat o nevastă bogată.

Privirea pe care i-o aruncă Sue o făcu pe Kelly să dorească să-l distrugă cu câteva fraze bine ticluite, dar trebuia să se gândească la prietena ei şi se mulţumi să-i azvârle lui Jeremy o privire de gheaţă.

Jack era un actor excelent, Kelly trebuia să recunoască. Ceea ce spusese despre datoria lui de a-şi întreţine soţia fusese inspirat şi convingător.

Când ajunseră acasă, Kelly urcă să despacheteze. Sperase ca Jack să vină cu ea ca să poată discuta modul în care vor împărţi aceeaşi cameră fără să se simtă jenată, dar în loc de asta el rămase la parter sporovăind cu Sue şi abia întrerupându-şi conversaţia, îi zâmbi cu căldură:

— Despachetează şi pentru mine, draga mea. Deşi n-o să am nevoie de pijama, am luat una cu mine

Sue zâmbi şmechereşte.

— Te-ai înroşit, Kelly, glumi ea.

Lui Kelly nu-i trebui multă vreme ca să despacheteze. Nu-şi adusese multe lucruri cu ea, doar rochia nouă pe care şi-o cumpărase, plus o fustă şi un pulovăr pentru a doua zi şi o cămaşă de noapte de mătase pe care şi-o cumpărase, dintr-un impuls, cu câteva luni în urmă. Privi cu îndoială materialul albastru al cămăşii în timp ce o scotea din geamantan. Nu era tocmai indecentă, dar era frivolă şi feminină şi nu semăna cu cămăşile de noapte pe care le purta de obicei şi acum îşi dorea să n-o fi luat.

Gând coborî la parter, îi auzi pe Sue şi pe Jack vorbind încă.

— Îmi pare atât de bine că şi-a găsit pe cineva ca tine, o auzi ea pe Sue spunând… şi în timp ce ea mai întârzia la uşă… A avut o perioadă grea după moartea lui Colin. Începusem să cred că este prea înspăimântată ca să se mai lase în voia sentimentelor. Bineînţeles că tu ştii mai bine ca oricine că în spatele faţadei de răceală a ei…

Kelly împinse uşa nemaiputând suporta s-o audă pe prietena ei spunând mai mult. Nu-l privi pe Jack.

— Kelly… intră şi stai jos lângă Jack şi eu o să fac un ceai pentru noi toţi. Jeremy a trebuit să plece dar nu o să întârzie mult. Am invitat încă o pereche la cină. El este unul din clienţii lui Jeremy. O să-ţi placă…

Kelly nu putu să îndure tăcerea apăsătoare care se lăsase după plecarea lui Sue.

— Presupun că te-ai distrat auzind toate astea, spuse ea cu tărie.

— Nu chiar distracţie ar fi cuvântul potrivit, răspunse Jack. M-am mai lămurit puţin.

El îşi întinse mâna pe care o ţinea aşezată pe spătarul fotoliului şi începu să învârtă pe deget una din şuviţele de păr ale lui Kelly, care scăpase din strânsoarea panglicii.

— Nu fă asta! se zborşi Kelly trăgându-se înapoi şi gemând de durere deoarece el continua să-i ţină şuviţa… Nu mă atinge!

— Se presupune că suntem amanţi, aminteşte-ţi, îi spuse el laconic. Sue se va întoarce şi se aşteaptă să ne găsească unul în braţele altuia. Gândeşte-te la trecut, propuse el. Încearcă să-ţi aminteşti cum era cu Colin.

Kelly nu se putu opri. Se albi şi începu să tremure, gândindu-se cum Colin îi zgâlţâise capul, o trăsese de păr şi o pălmuise. I se făcu rău; îi veni să geamă şi să ţipe; camera începu să se învârtească cu ea şi-l auzi pe Jack înjurând printre buze, şi apoi se trezi în braţele lui, luptându-se împotriva aerului lui de încredere, urându-i apropierea, înfricoşător de virilă – şi totuşi, în mod ciudat, o anumită parte a ei tânjea să-şi pună capul pe umărul lui şi să se simtă protejată de bărbăţia lui puternică.

— Kelly!

Îşi dădu seama de îngrijorarea din vocea lui Sue, în timp ce el răspundea pentru ea,

— Nu se simte prea bine, dar nu-i nimic grav.

— Draga mea, du-te sus şi odihneşte-te. Pot să te ajut cu ceva?

— Mă simt un pic vlăguită, o asigură Kelly. Nimic deosebit – rău de automobil, dar acum mă simt bine,

— Cred că Sue are dreptate, trebuie să mergi să te odihneşti, spuse Jack cu fermitate. Aş merge cu tine, adăugă el făcând cu ochiul, dar cred că în această situaţie nu te-ai odihni.

Sue chicoti, bucurându-se de încurcătura prietenei ei, iar Kelly nu fu decât bucuroasă să părăsească încăperea şi prezenţa tulburătoare a lui Jack. Ceva o înspăimânta la el; şi totuşi, ce motiv avea să se simtă atât de ameninţată?

În ciuda hotărârii ei, adormi rapid. Maisie avusese dreptate, gândi ea somnoroasă, lungită în patul cel mare, avusese nevoie de odihnă. Gândul de a merge în Corfu era tentant, dar numai dacă ar fi mers ea şi cu Sue singure, pentru că nu suporta să-l vadă pe Jeremy o săptămână întreagă.

Se trezi la auzul uşii care se deschisese. Privi cu ochii cârpiţi de somn şi inima începu să-i bată de frică văzându-l pe Jeremy în cadrul uşii.

— Nopţile tale sunt prea agitate acuma, nu-i aşa? o ironiză el. Deci, icebergul s-a topit! Ar fi trebuit să-mi spui, Kelly, aş fi fost foarte bucuros. Cine este tipul? Nu te-am mai auzit vorbind despre el. Dacă vroiai un amant trebuia să-mi spui mie.

Se apropie de pat. Kelly ştia că ar fi trebuii să se ridice, dar muşchii nu o mai ascultau din cauza fricii şi începu să-l privească cu o privire hăituită.

— Eşti o femeie foarte apetisantă, Kelly, în ciuda faptului că pari atât de rece, continuă Jeremy… ochii lui se opriseră pe pieptul ei şi Kelly îşi simţi inima bătând cu nelinişte în timp ce el se întindea spre ea.

— Este femeia mea, îl întrerupse vocea gravă a lui Jack din uşa deschisă,

Jeremy se întoarse spumegând.

— Te caută Sue, îl auzi ea pe Jack spunând dispreţuitor… dacă vrei să nu provoci o scenă neplăcută, te poftesc să pleci acum.

Kelly nu se putea mişca; nici chiar când uşa se închise după el.

— Deci asta era… comentă Jack liniştit. Păcat, adăugă el subţiindu-şi buzele. Tocmai începusem să fiu intrigat din cauza ta, întrebându-mă ce zace sub această mască, Kelly; o faţadă sub care-ţi ascunzi legătura cu soţul prietenei tale? Te-ai gândit vreodată ce faci? întrebă el furios. Nu crezi că Sue are destul de multe probleme şi fără asta? Nu vezi cine-i Benson? Sau nu-ţi pasă?

— Greşeşti, reuşi să spună Kelly, încercând să se ridice.

— Aşa crezi?… Îşi ridică o sprânceană. Pare evident că ai avut nevoie de un însoţitor nu ca să fim toţi patru, ci ca să-ţi înşeli amica în legătură cu prietenia ta cu bărbatul ei.

— Nu!

— Nu? Atunci? o ironiză el.

— Totul a fost din cauza lui Jeremy… pentru că îl cunosc, şi el… el mă doreşte, se cutremură ea de dezgust… din cauza asta am avut nevoie de o escortă. Nu puteam s-o dezamăgesc pe Sue, după cum spui şi tu, a trecut prin prea multe, dar ştiam că dacă vin singură, Jeremy o să…

— Încerce să facă dragoste cu tine?

— Da.

— Mmm…

— Nu mă crezi? spuse Kelly mirată de ea însăşi că poate pune o astfel de întrebare… În fond la ce ar fi interesat-o dacă el o crede sau nu?

— Dimpotrivă, te cred, îi confirmă el, dar ceea ce mă nedumereşte este cum o femeie atât de rece şi controlată ca tine, devine un copil speriat ori de câte ori

se apropie un bărbat de ea. Rămăseseşi înţepenită, îi aminti el şi dacă eu mă apropii puţin de tine, te tragi înapoi.

— Exagerezi, minţi Kelly cu nervozitate, coborând din pat.

În ochii lui era ceva ce nu-i plăcea… un fel de îndrăzneală şi… chiar mai mult. Se înfioră dându-şi seama de senzualitatea pe care i-o trezea această privire.

— Hai să te pun la încercare, vrei? murmură Jack mieros.

— Nu ştiu ce joc joci, bombăni Kelly, dar îţi reamintesc că eşti angajatul meu şi aş putea să te reclam la agenţie, pentru asta!

— Dă-i drumul, o invită el, râzându-şi de ea. S-ar putea să merite osteneala.

Înainte de a-l putea opri, el o luă în braţe, neluându-i în seamă încordarea muşchilor, cu o mână începu să-i mângâie şira rigidă a spinării iar cu cealaltă să-i desfacă panglica ce-i ţinea părul atât de strâns şi să-i mângâie şuviţele ce se eliberaseră.

— Opreşte! ordonă Kelly. Opreşte-te imediat!

Îl văzu cum se încruntă şi ochii i se întunecară spunând:

— Eşti speriată. Mă întreb de ce…

— Nu sunt speriată, negă Kelly, sunt doar furioasă. Cine te crezi că eşti? Doar pentru că eşti bărbat îţi închipui că-ţi poţi permite să iei tot ce vrei? Nu ţi-ai găsit persoana, eu…

Ochii ei îl priviră războinic şi începu să-i bată cu pumnii în piept.

— Tocmai te-am salvat dintr-o încurcătură mai groaznică decât moartea, nu-ţi aminteşti? o ironiză el. N-am dreptul la o recompensă?

— Ce doreşti? întrebă Kelly cu obrăznicie… o gratificaţie?

— Tu…

Era prea târziu ca să-şi mai spună că mersese prea departe, mult prea târziu ca să scape de puterea gurii lui care o zdrobea pe a ei, înăbuşindu-i protestele, tăindu-i respiraţia, făcând-o să se simtă că-i vine să leşine de frică şi durere. În ochii ei se oglindea surpriza şi o ură amară.

— Kelly! El îi lăsă gura zdrobită şi cu un deget începu să-i mângâie buzele pline care tremurau de durere. Doamne, eu…

— Ai vrut ca să mă răneşti, se răsti ea la el. Ei bine, ai făcut-o. Eşti satisfăcut? Bărbăţia ta este satisfăcută ştiind că fizic poţi să mă domini? Voi, bărbaţii, sunteţi toţi la fel! ţipă ea pe jumătate isterizată. Tu…

— Nu! Negarea lui aspră îi tăie accesele de furie. Nu, Kelly, nu sunt toţi la fel, îmi pare rău că te-am rănit… Îşi aplecă faţa şi începu să-i cerceteze ochii cu o figură mohorâtă… M-ai făcut să-mi ies din fire. Nu ţi-a spus nimeni până acum cum reacţionează un bărbat când ţine în braţe o femeie rigidă? Nici chiar Colin nu ţi-a spus?

Ea se albi la faţă, ochii i se înnegurară şi degetele i se înfipseră în umerii lui.

— Kelly?

— Eu… gâfâi şi-i simţi gura ce coborâse peste buzele ei întredeschise.

Era prea târziu ca să-l mai respingă. Se simţea prea slăbită şi era mult mai uşor să rămână pasivă şi să-l lase să-şi plimbe gura peste buzele ei; mângâind-o ca şi cum ar fi fost o aripă de fluture, dulceaţa gurii lui îi pătrunse printre buze, încurajându-le să se desfacă şi să se lipească contra voinţei, de fierbinţeala ei; mintea i se înceţoşă, uimită de ceea ce i se întâmpla.

— Kelly, eşti teafără?

Abia îşi dădu seama de Sue care o striga de după uşă şi de faptul că el începuse să-i dea drumul uşor, cu ochii aţintiţi asupra ei. Nu putea să nu recunoască că-i răspunsese la sărut, sau că – se înfioră – nu l-ar fi dorit pentru o scurtă clipă.

— Kelly!

Făcu un efort supraomenesc ca să-şi vină în fire.

— Venim, Sue, răspunse ea prietenei ei. Acum mă simt bine.

— Kelly…

Jack o observa şi ea simţi că el ar fi vrut să-i spună ceva. Ghicise cât de mult trecuse de când nu mai fusese sărutată astfel? De câţi ani oare, simţurile ei amorţite evitaseră orice contact senzual, de genul acestuia, care-i făcuse plăcere?

— Trebuie să plec. Eu…

— Kelly, de ce eşti atât de înspăimântată? întrebă el blând.

— Nu sunt înspăimântată, minţi ea cu hotărâre. Nu mi-e frică de nimic… Acum, lasă-mă să plec, se răţoi ea împingându-l şi îndreptându-se spre uşă.

Oare era pe cale de a-şi pierde minţile? Să-i permită lui s-o sărute aşa? Ce naiba i se întâmpla? I se spusese că este frigidă de atâtea ori, că începuse şi ea să creadă. Îşi spusese că este imună la atracţia senzuală a lui Jack, dar nu era şi conştiinţa acestui fapt o înspăimântă. Era ca şi cum privindu-se într-o oglindă ar fi văzut altă persoană decât pe ea însăşi. Jack o sărutase, o dată, şi trupul ei reacţionase cu o nevoie, căreia îi era greu să-i găsească un nume. De ce? De ce acum? Şi de ce, de ce cu acest bărbat care ştia mai mult despre ea decât altcineva?

— Deci, eşti prietenul lui Kelly? Jennifer Gordon îl privi apreciativ pe Jack. Eşti norocoasă, Kelly!

— Exact aşa am gândit şi eu, admise Sue râzând.

La capătul celălalt al mesei, Jeremy îi azvârli nevestei sale un zâmbet acru şi-i spuse cu obrăznicie:

— Regret, dragă, dar nu-i de tine, nu-i aşa, Kelly?

Privirea rece a lui Jennifer Gordon deveni ironică şi Kelly ar fi dorit să-şi azvârle conţinutul paharului de vin peste faţa bine hrănită şi păstoasă a lui Jeremy.

— Sentimentele mele pentru Kelly nu au de a face cu bogăţia ei, i-o tăie Jack cu răceală şi dacă Kelly nu l-ar fi cunoscut mai bine, ar fi jurat că ceea ce vede în ochii lui este furie adevărată, că el crede ceea ce spune şi că în ochii lui este o dorinţă adevărată atunci când îi luă mâna şi o sărută în palmă, acolo unde bătea pulsul ei, trimiţându-i fiori de plăcere în toată fiinţa.

Nu va fi supărată când întreaga comedie se va sfârşi, decise Kelly mai târziu, zâmbind politicos la plecarea familiei Gordon. Era clar că Jeremy se îmbătase şi Sue trebuise să-i asculte toată seara insultele la adresa ei. Sue era de sute de ori mai bună decât Jeremy, gândi Kelly furioasă; cum putea să stea şi să-i permită s-o jignească, în modul în care o făcea el?

O jumătate de oră mai târziu, erau pe punctul de a urca în dormitor, când Jeremy îi pândi în hol.

— Îţi doresc noroc la ea, îi murmură el lui Jack care se afla în spatele ei. Căţea frigidă!

Kelly era bucuroasă că Sue nu-i de faţă ca să-l audă. Faţa ei era încă roşie de furie, când intrară în dormitor.

— Îmi pare rău de ce s-a întâmplat, se scuză ea faţă de Jack. Ăsta-i genul lui Jeremy de a face glume.

El îşi dădu seama de amărăciunea din vocea ei şi o privi gânditor:

— Asta înseamnă că nu scapă nicio ocazie de a te numi frigidă şi crede că ne-a pedepsit pe amândoi punându-ne să dormim în aceeaşi cameră? Te-ai comportat cam ciudat pentru o doamnă cu experienţă.

— Adică ce vrei să spui? întrebă Kelly, suspectându-l că râde de ea.

— Adică eu cred că în zilele noastre fiecare femeie ştie că frigiditatea este o poveste născocită de amanţi incompetenţi.

El îşi ridică o sprânceană, aşteptând ca ea să comenteze, dar pentru că ea nu o făcu, reluă gânditor:

— Personal, sunt destul de romantic ca să cred că sexul, cât de excelent ar fi, nu este totuna cu dorinţa reciprocă, cu dragostea adevărată.

Kelly îl privi surprinsă. Era ultimul lucru pe care s-ar fi aşteptat să-l audă din gura lui.

— Am greşit cu ceva? Ştii, adăugă el, mă intrigă ceva la tine, Kelly. Pe de o parte eşti o femeie controlată, cu succes în cariera ta şi pe de altă parte, eşti o văduvă îndurerată căreia îi lipseşte atât de tare soţul ei încât nu suportă apropierea altui bărbat. Totuşi, ceva îmi spune că adevărata Kelly nu este niciuna din aceste femei. S-ar putea să fii o revelaţie deosebită pentru un bărbat anumit, Kelly.

— Dar nu pentru tine, încercă ea periculos, dorind ca el s-o contrazică.

— Oh, nu ştiu… Dar nu pentru asta m-ai angajat, nu-i aşa? întrebă el cu blândeţe. Asta vrei, Kelly? Un bărbat cu care să-ţi împărţi patul fără să-ţi pună întrebări, cineva pe care să-l poţi plăti şi care să dispară când te-ai plictisit…

— Este o presupunere dezgustătoare! izbucni Kelly. Dacă aş vrea un bărbat cu care să împart patul, aş avea resursele ca să-mi plătesc un astfel de om!

— N-am sugerat că n-ai avea, îi replică Jack liniştit. Am presupus că poate procedezi ca şi bărbaţii în condiţii similare – preferi să plăteşti pentru a-ţi face plăcerea; să-ţi tratezi partenerul ca pe un obiect; o înlesnite pe

cale o poţi folosi pur şi simplu, ca apoi să-i dai cu piciorul…

Kelly nu-l mai asculta; nu-i ascultase decât primele cuvinte.

— Ce vrei să spui? întrebă ea nesigură.

Jack se înfioră.

— Ştii foarte bine ce vreau să spun, Kelly. Îngheţi de fiecare dată când cineva se apropie de tine… ai fost măritată şi nu mai eşti un copil. Nu ştiu ce te face să-ţi fie imposibil să reacţionezi normal la bărbaţi, dar este un fapt stabilit.

Kelly nu îndrăzni să-i răspundă. În loc de asta, îşi luă halatul şi intră în baie Ce creatură blestemată! Dacă nu mai putea fi lovită… Dar care era prea raţională, îi ura pe bărbaţi… şi avea dreptate. Dovedise că o femeie poate avea la fel de mult succes ca şi un bărbat şi poate fi la fel de nemiloasă şi hotărâtă… Dar care era preţul acestor lucruri? Preţul era mare, recunoscu ea. Nu avea încredere în nimeni; nu-şi împărţea viaţa cu nimeni; n-avea iubit şi nici familie. Era complet singură şi obosise să-şi spună că aşa este mai bine.

Era bucuroasă să se afle singură în intimitatea băii şi că putea să lase apa să curgă şi să-i spele lacrimile, care curgeau tăcut ca şi cum de prea multă vreme ar fi fost reţinute.

Plânse sub duş până când fu prea obosită şi se pregăti de culcare.

Când deschise uşa, Jack stătea într-un fotoliu, cufundat, aparent, în lectura unei cărţi,

— Ah, exclamă el, când ea intră… e baia liberă? Care-i programul pentru mâine? spuse el indiferent luându-şi pijamaua pe care ea i-o întinsese pe pat şi un halat de baie. La ce oră crezi că o să plecăm?

— După prânz, îi spuse Kelly pe un ton neutru, întrebându-se de ce se simţea atât de afectată de faptul că el n-o privise.

De fapt aranjaseră asta de mult, de când aflaseră că trebuie să stea în aceeaşi cameră şi să se comporte civilizat. Ea hotărâse asta, iar Jack abia o ascultase într-o tăcere încordată.

Auzi uşa de la baie închizându-se şi ea-şi desfăcu părul începând să-l perie metodic. Spera ca el s-o găsească adormită. N-avea teamă că el o să încerce s-o atingă; nu după comentariile lui asupra inadaptabilităţii ei. Îşi aminti privirea lui când îi spusese aceste lucruri şi se înroşi de furie. Cum îndrăznise să-i fie milă de ea!? Cum îndrăznise!

CAPITOLUL IV

Kelly se mişca neliniştită în somn, terorizată de stafiile care o urmăreau – Colin… bătându-şi joc de ea. Colin… rănind-o. Ţipă, încercând să se smulgă din mâinile, care, ştia din experienţă, puteau să-i provoace atâta durere şi deodată, se trezi din coşmar, simţind o palmă uşoară şi o voce somnoroasă şi răguşită.

— Pentru Dumnezeu, ce se întâmplă?… îi trebuiră câteva secunde ca să-şi dea seama unde este şi a cui este vocea, timp în care Jack, trezit complet, o urmărea cu o faţă uimită şi îngrijorată… Este doar un coşmar, spuse el scurt. Te simţi bine?

Ar fi vrut să spună „da” dar cuvintele nu vroiau să-i iasă din gură. Se aşează în fund, tremurând ca şi cum ar fi simţit răcoarea aerului nopţii pe umeri şi spatele ei gol, inconştientă de groaza ce i se citea în ochi, în timp ce se uită împrejur.

— Vrei să bei ceva? O ceaşcă de ceai?

O ceaşcă de ceai! Vai, ce-ar mai fi dorit!

— O să cobor şi o să fac pentru amândoi. Stai aici.

„Pentru amândoi!” Ce intim suna! Kelly se înfioră când Jack părăsi încăperea, fără el, totul părându-i pustiu şi fără sens. De ce oare acum, din toate nopţile, trebuie să retrăiască coşmarul nopţii ei de nuntă? De mulţi ani nu mai visase, dar în noaptea aceasta vechiul coşmar venise cu toată intensitatea. Putea aproape să-şi imagineze vânătăile pe care Colin i le provocase. Gemu încet şi ochii i se înceţoşară. Când Jack veni cu ceştile de ceai, tremura şi se încruntă când patul se lăsă sub greutatea lui, după ce acesta îi pusese ceaiul pe noptieră.

— Vrei să-mi povesteşti? mâna lui îi dădu părul de pe faţa încinsă… Ce păr frumos ai, îi spuse el pe

neaşteptate. Este ca o mătase şi pielea ta e ca o marmură… o privi admirativ, privirea întârziindu-i peste linia delicată a pieptului ce se vedea prin mătasea subţire a cămăşii. Ea se înroşi toată.

— Nu trebuie să spui asta, îl repezi ea încercând să se retragă, dar mâna lui ce-i cuprinsese mijlocul o împiedică.

— Ce? se încruntă el din nou. Ce n-ar trebui să spun, Kelly?

— Nu trebuie să mă flatezi, îi întoarse ea cu încordare.

— Nu te flatez… vocea lui era plăcută, dar hotărâtă. A flata pe cineva înseamnă că ai nişte motive care ar decurge din asta. Eu îţi spuneam pur şi simplu că ai un păr şi o piele frumoase, ceea ce şi este adevărat.

Cu mâna liberă, îi pipăi părul strălucitor, degetul mare mângâindu-i umerii. O cuprinse o senzaţie plăcută şi ea se înfioră din nou.

— Ţi-e frig.

Înainte să aibă timp să protesteze, se simţi trasă către pieptul lui şi pielea i se încălzi. Realiză că o lipise de pieptul lui gol; el nu-şi pusese bluza de pijama pe care ea i-o pregătise.

— Nu intra în panică, auzi ea vocea lui amuzată lângă ureche, fac pe gentlemanul cu tine şi încerc să-ţi încălzesc spatele în timp ce-ţi bei ceaiul. Aici… el se întinse după ceaşcă şi i-o dădu, dar Kelly o prinse cu amândouă mâinile pentru că tremura prea tare şi nu-i tremurau numai mâinile ci şi întreg corpul. Tremura atât de tare încât vărsă ceaiul şi, dintr-o dată, începură să-i curgă lacrimile. Tremura şi plângea alternativ, incapabilă să înţeleagă ce i se întâmpla.

— Kelly, pentru numele lui Dumnezeu!

Îi simţi mâinile peste braţe, apoi el o întoarse, strângând-o la căldura pieptului, cu faţa îngropată în

umărul lui, mâinile începându-i s-o mângâie, să-i calmeze nervii care cedaseră. Îi auzi cuvintele de îmbărbătare care semănau cu clipocitul valurilor pe o plajă. Se simţi în siguranţă, încălzită şi protejată, şi-şi dădu seama că nu vroia să se retragă din braţele lui. Se lăsă în voia lui şi-şi ridică faţa.

— Kelly!

În vocea lui Jack se putea observa o notă de avertizare şi pentru prima dată, ea realiză că sânii ei erau striviţi de pieptul lui gol, fără altă barieră decât mătasea subţire a cămăşii ei.

— Kelly.

De data asta, el îi pronunţase numele cu o anumită intenţie şi deşi ar fi avut ocazia să-l oprească, ea n-o făcu. El îşi aplecă faţa, pipăindu-i moliciunea buzelor. Ochii ei rămaseră fixaţi într-ai lui. Nu era adevărat, gândi Kelly ca prin ceaţă, Nu putea să fie în acest dormitor, în pat cu acest străin, lăsându-l s-o sărute, dorind ca el să facă dragoste cu ea – dar aşa era şi ea nu ştia ce i se întâmplă. Deodată, nu mai vru să ştie nimic, dorea doar să atingă şi să fie atinsă, să fie cât mai aproape de el şi să ajungă o părticică din el.

Micul său ţipăt se pierdu sub sărutul fierbinte al lui Jack, care o ameţi făcând-o să-şi piardă şi ultimele rămăşiţe de raţiune. Braţele ei îi înconjurară gâtul, geamătul şi mişcarea lui uşoară aducându-i sânii şi mai aproape de pieptul lui, ceea ce trezi în ea dorinţa de a-şi lipi întregul trup de al lui. Inima lui începu să bată cu putere, iar mâinile se grăbiră să desfacă nodul de la cămaşa ei de noapte, înlăturându-i corsajul în aşa fel, încât sfârcurile rozalii se aflară expuse, acele sfârcuri ce-l excitaseră şi-l îndemnaseră să facă ceea ce făcuse. Kelly nu putea să creadă în propria-i comportare. Muşchii stomacului i se strânseră dureros, dar nu pentru ceea ce făcea, ci din dorinţa de a fi posedată de

Jack; ea realiză nevoia lui şi conştiinţa faptului că poate fi dorită şi capabilă să excite un astfel de bărbat.

— N-ai de gând să-mi scoţi asta? gura ei era uscată atunci când pronunţă aceste cuvinte.

Ochii lui Jack se întunecară şi murmură răguşit:

— Încearcă să mă opreşti.

Şi apoi, el îi scoase cămaşa de mătase. Ar fi trebuit să se simtă jenată de modul cum el îi studia trupul, dar tot ceea ce putea face era doar să-şi înfrâneze încântarea care o cuprinse simţind cum pielea lui se aprinde privind-o. Îşi scoase şi el pijamaua şi ea închise ochii, auzindu-l pentru un scurt moment pe Colin, dar totul nu dură decât o clipă, pentru că Jack nu se compara cu Colin şi ochii ei se măriră de uimire văzându-i trupul atât de viril, degetele ei pipăindu-i pielea bronzată, cu ezitare, pierdută în minunea acestei noi descoperiri.

— Kelly, Kelly, ce vrei să-mi faci, gemu Jack cu gura îngropată în gâtul ei, în timp ce buzele-i mângâiau pielea delicată, iar mâinile o cercetau cu o siguranţă mult mai mare decât a ei.

Ea ofta atunci când el o întinse pe perne, cu o mână mângâindu-i mătasea părului şi cu cealaltă cuprinzându-i un sân.

— Am dorit acest moment din clipa când te-am văzut intrând în acel blestemat de birou, murmură Jack răguşit lângă pielea ei.

Şi apoi, Kelly fu incapabilă să mai gândească sau să respire normal. El îşi aplecase faţa şi limba lui îi mângâia sfârcurile. Ea uită totul din cauza surprizei şi excitării, iar el savura trezirea la viaţă a cărnii ei, mângâind-o şi chinuind-o până când ea-şi pierdu capul din cauza dorinţei care o cuprinsese.

— Jack! îi murmură ea numele cu disperare, pipăindu-i părul negru şi oftând tare atunci când mâna lui alunecă de-a lungul şoldurilor ei şi a stomacului.

Senzaţia pe care el o aprinse în adâncul ei, în timp ce-i sugea sfârcurile, o făcu să-şi piardă şi ultima rămăşiţă de stăpânire de sine. Se agăţă cu putere de umerii lui, corpul i se arcui înspre el, dorind cu nerăbdare să-i aparţină.

— Ce bine este, murmură Jack mângâindu-i sânii cu buzele. Am vrut să te văd aşa, din primul moment în care te-am întâlnit... Vocea-i suna răguşită din cauza dorinţei, dorinţă pe care o simţea şi ea.

Mâna lui liberă coborî spre coapse, încercuindu-le şi trăgându-le spre el, dinţii îi tachinau pielea, corpul lui se excitase fără niciun fel de ruşine şi, incredibil, ea se simţi răspunzându-l; o cuprinsese o necesitate acută.

Coşmarul care o trezise fu complet uitat – totul fusese uitat în afară de Jack şi de senzaţia care-i trezise la viaţă trupul înflăcărat de pasiune. Răspunse atingerilor lui cu o intensitate febrilă care înlătură orice altceva. Nu ştia ce reacţie ciudată se stabilise între ei, reacţie care o făcuse să-i răspundă aşa cum îi răspundea. Ea gemu, dorindu-l cu fiecare fibră a ei, trupul reclamând posesiunea lui. Mâna lui îi atinse locul cel mai intim, murmurându-i numele, răguşit şi atunci ea tresări brusc, revenindu-i amintirile; cel care o atingea nu era Jack, ci Colin. Colin era cel care-i murmura numele şi încerca să-i violeze corpul şi sentimentele.

Se trase instinctiv, fără să-şi dea seama că Jack se îndepărtează de ea şi o priveşte cu ochi întunecaţi.

— Kelly? Ce dracu ai? o întrebă el încordat. Ce fel de joc faci?

— Nu mă atinge, gemu Kelly încet.

Tremura, lacrimile îi umpluseră ochii, în faţă îi apăruse trecutul şi ea se cutremură, amintindu-şi tot ce fusese şi cum o rănise Colin.

— Să nu te ating? N-ai nicio grijă, nici n-am de gând, izbucni Jack. Pentru tot ceea ce ai făcut ai doar o

singură explicaţie. Dacă ai fi fecioară… te-aş înţelege, dar amândoi ştim că nu eşti. Atunci de ce?

— Colin, şopti Kelly nedându-şi seama ce spune. Îmi reaminteşti de Colin şi…

Exclamaţia care ieşi din gura lui Jack o reduse la tăcere şi-şi dădu seama cu întârziere că el interpretase greşit. El se ridică de pe ea, îşi puse halatul şi-şi trase unul din cearşafuri.

— Niciodată n-am înlocuit pe nimeni, îi spuse el rece. Niciodată, Kelly. Nu-i nevoie să te uiţi la mine aşa, adăugă el liniştit, n-o să mă apuc să utilizez forţa. Eşti bolnavă, Kelly. Cauţi un bărbat care să joace un rol, anume, rolul lui Colin, dar nu sunt acel gen de bărbat. Data viitoare când mă voi atinge de tine, Kelly, va fi din cauză că tu mi-o vei cere. Eu… nu Colin şi nici altcineva. Eu!

Era supărat, furios, mânios. Cum putea ea să-i spună că se înşelase, că nu fusese aşa? Că doar pentru o scurtă clipă îşi amintise de brutalitatea cu care Colin încercase să facă dragoste cu ea şi acest gând o transformase din femeia caldă şi iubitoare într-un copil speriat? Şi ce să creadă despre el? O dorise din primul moment, cel puţin aşa îi spusese, dar nu era ăsta un mod elegant de a profita de o femeie? Oare câte femei singure, lipsite de apărare speraseră să-şi găsească alinarea în braţele lui? Se înfioră de gândul la ceea ce ar fi putui să facă. Îl dorise pe Jack cu o pasiune fizică completă, cu toate că era lipsită de experienţă şi el îi încurajase şi-i hrănise această dorinţă, dar de ce? Era un bărbat atrăgător şi experimentat; de asemenea, ea presupunea că este sărac. Concluzia era evidentă, atât de evidentă că ea nu putu să înţeleagă cum de nu-i venise mai devreme!

Încă o oră şi puteau pleca, îşi spuse Kelly, uitându-se îngrijorată la ceas. Weekendul fusese un dezastru din

toate punctele de vedere şi ce să mai vorbim de ultima noapte! se cutremură rememorându-şi faptele din timpul nopţii. Ce-o apucase? Nu exista decât un singur cuvânt pentru asta – desfrânare! Toate dorinţele reprimate de la moartea lui Colin… se ura pentru ce se întâmplase. Ar fi preferat să pretindă că nu se întâmplase nimic, dar durerea sânilor umflaţi îi amintea că totul fusese real.

— Kelly, nici măcar nu mă asculţi, îi reproșă Sue. Tocmai îi spuneam lui Jack că ar fi foarte bine dacă aţi veni cu noi de Paşti.

— Aş vrea, Sue, îi spuse Kelly, forţându-se să fie atentă… dar mi-e teamă că este imposibil, mai ales pentru Jack, nu-i aşa, dragă?

— Oh, nu ştiu.

Îl privi furioasă pe Jack, întrebându-se ce naiba are de gând să facă.

— Cred c-aș putea aranja ceva, spuse el calm. Este timpul să fac o pauză.

— Dar mi-ai spus că eşti mult prea ocupat, improviză Kelly cu repeziciune.

— Mmm, poate că mă gândeam la altceva. Este o perspectivă tentantă: tu, eu, soarele şi marea.

— Ce romantic ! scrâşni Jeremy.

Între cel doi bărbaţi se crease o animozitate datorită faptului că Kelly îl adusese pe Jack cu ea. Cel puţin decizia fusese corecta şi nu înrăutăţise lucrurile. Sue arăta în această dimineaţă mai destinsă şi Kelly se înfloră gândindu-se ce s-ar fi putut întâmpla dacă nu l-ar fi avut pe Jack care să-l ţină pe Jeremy la distanţă.

— Oh, te rog, spune că veniţi, o imploră Sue, şi nu va fi nici prea scump. Tata ne-a lăsat să înţelegem că nu ne va cere chirie.

— Sună promiţător, răspunse Jack cu un zâmbet.

Bineînţeles că aşa pare pentru el, gândi Kelly cu necaz, toate dubiile anterioare venindu-i în minte. De ce

o încuraja el pe Sue? Vroia să-şi facă rost de o vacanţă? Ce se ascundea în spatele comportării lui din noaptea trecută? Inima începu să-l bată cu nelinişte. Era o femeie bogată şi singură. Numai că noaptea trecută căzuse pradă unui impuls caracteristic tuturor fiinţelor omeneşti: nevoia de a fi aproape de alta fiinţă. Jack îşi dăduse seama de nevoia aceasta a ei? Era un bărbat care părea să aibă gusturi costisitoare, dar fără mijloace financiare ca să şi le satisfacă, cel puţin nu din câştigurile de la agenţia unde lucra. Dacă era actor, nu era unul cunoscut; probabil se săturase să aştepte după rolul cel mare şi făcea pe însoţitorul femeilor bogate. Poate ajunsese la concluzia că ar trebui să-şi valorifice farmecul? De ce o tulbura acest gând?

— Deci o să veniţi? Sue părea surescitată şi Kelly se forţă să revină în prezent.

— Bineînţeles că o să venim, nu-i aşa, dragă?

— Ce-o să facem? îl întrebă ea pe Jack cu suspiciune.

Jack nu se atinsese de ea în dimineaţa aceasta, dar de câte ori o privise o dezbrăcase în gând şi ea strânsese din dinţi cu indignare de fiecare dată când el se uitase la ea.

— Să mergem cu Sue, de Paşti? Amândoi ne putem permite o pauză de serviciu.

— Tu poţi, eu însă…

— Şi tu poţi, spuse Jack cu fermitate. În fond, n-aş putea merge fără tine.

Adevărat, gândi ea ironic; cum ar fi putut el să-şi permită?

— Nu sunt prea sigură, Sue, începu ea, înăbuşindu-şi un oftat de durere deoarece Jack o strânsese de mână cu putere ca să nu mai continue.

— Ce a fost asta? întrebă ea furioasă atunci când rămaseră singuri. N-am nici cea mai mică intenţie să merg în Corfu cu tine şi ştii bine acest lucru!

— De ce nu? Preferi să rămâi în Anglia cu Jeremy?

— Jeremy!… caraghios, dar aproape-l uitase; uitase şi motivul pentru care îl angajase pe Jack,

— Da, Jeremy, o ironiza Jack. Soţul lui Sue. Eşti sigură că ai uitat de el?! Dacă o să rămâi acasă, o să tragă concluzia că ai făcut-o pentru el.

— Nu ştiu ce urmăreşti cu asta, îi spuse eu mânioasă, în afară de o vacanţă gratis!

Se aşteptase ca el să fie furios, dar în loc de asta Jack izbucni în râs.

— Poate că da, recunoscu el, dar mai sunt şi alte considerente.

— Ca faptul că te-ai săturat să fii un însoţitor plătit, încercă Kelly cu furie. Bine, dacă crezi…

— De unde ştii ce cred eu? murmură el blând. Şi, Kelly… — ea se întoarse să-l privească – încearcă să dai înapoi şi Sue va afla adevărul în legătură cu soţul ei.

Kelly păli.

— N-o să îndrăzneşti!

— Pune-mă la încercare, o preveni el ameninţător.

— Eşti demn de tot dispreţul, ştii asta?

— Atunci suntem amândoi, nu-i aşa? spuse el calm. Dar nu era scris în cartea ta de şcoală ceea ce ai făcut noaptea trecută? N-are importanţă, îi spuse el supărat, scria într-a mea..

— Nu înţelegi…

— Atunci spune-mi, o invită el pe un ton plat.

Kelly nu scoase o vorbă; nu putea să-i mărturisească acum, în lumina crudă a zilei, că fusese cuprinsă de frică şi-şi amintise durerea… Dacă ar fi fost virgină, spusese el şi ea nu era… n-avea dreptate, era virgină! Şi ea începuse să creadă că aşa va rămâne pentru tot restul vieţii. Noaptea trecută ea-l dorise şi în această dimineaţă se minunase de emoţiile pe care el i le stârnise.

Paştele era peste mai puţin de o lună. Sue vorbise agitată despre această vacanţă, în tot timpul mesei de prânz, iar Jeremy era foarte mohorât.

— Ai dreptate, o repezi el pe Sue. Du-te şi lasă-mă să mă distrez singur.

— De ce nu mergi cu noi? se interpuse Jack. Nu poţi să-ţi faci liber câteva zile?

— Oh, dragule, haide, murmură Sue.

— Poate, bombăni Jeremy.

În mai puţin de o oră erau în drum spre Londra. Kelly se mişca furioasă în scaun, gândindu-se la modul în care o manipulase Jack.

— Eşti necăjită? o întrebă el tranşant, când ajunseră în apropiere de Londra.

— N-aveai niciun drept să accepţi invitaţia lui Sue. De ce ai făcut-o?

— Oh, am motivele mele, îi spuse el nepăsător, şi după cum ţi-am spus, nu încerca să dai înapoi, Kelly, o ameninţă el, pentru că ştii ce se va întâmpla.

— Ce cauţi? întrebă ea. Nu cred să fie doar o vacanţă.

— Nu chiar, o ironiză el zâmbind. Nu fi îngrijorată, Kelly… îndreptă maşina în altă direcţie… eu nu sunt Jeremy şi n-am de gând să te forţez.

— Nu. Dar el nu era nevoie s-o forţeze, admise Kelly tresărind un pic. Ghicise oare cât de mult se înfierbântase ea? Era bogată şi vulnerabilă… prea vulnerabilă şi ar fi dorit să ştie ce-i în capul lui.

Jack opri maşina după o oră, în faţa blocului ei, ieşi şi-i luă valiza din portbagaj.

— O să parchez maşina şi o să te văd sus, îi spuse el nonşalant, nedându-i timp să-l refuze.

Fu înapoi în mai puţin de zece minute, o luă de braţ şi o conduse spre lift.

— Pot să mă descurc şi singură, îi spuse eo zburlindu-se.

— Dar trebuie să-mi fac treaba ca lumea.

Ajunse la uşa apartamentului şi-i descuie uşa.

— Nota de plată, începu ea ezitant…

— Lasă asta până când ne vom întoarce din Corfu, o preveni Jack. Deşi, adăugă el gânditor, sper să nu fie nicio nenorocire dacă o să-mi iau un mic acont.

Îşi aplecă faţa şi-i atinse buzele cu gura lui, ironizându-i privirea uimita.

— De ce ai făcut asta? întrebă Kelly când el termină. Spuneai…

— Ştiu ce-am spus, o aprobă el, dar poate că m-am gândit să-ţi mai dau o şansă. Ne vedem la Heathrow.

Plecă înainte ca ea să-i răspundă. Ce vrusese el să spună? se întrebă ea în timp ce intra în apartament. Hotărâse să-i mai dea o şansă? Ce fel de şansă?

Se întoarse la birou, luni dimineaţa, hotărâtă să dea un telefon la agenţie şi să contramandeze excursia în Corfu, dar află că trebuie să zboare la New York, să discute un nou contract. Se întoarse după zece zile. Încercă la agenţie de câteva ori, fără să primească vreun răspuns, şi-şi propuse să încerce în continuare, până va da de cineva.

CAPITOLUL V

— Oh, sunt atât de nerăbdătoare să plec, murmură Sue, scoţându-şi pantofii. Nu eşti şi tu?

Sunase cu o zi înainte, să-i spună lui Kelly că vine la Londra pentru cumpărături şi aranjaseră să ia masa de prânz împreună.

— Până la urmă, o să vină şi Jeremy cu noi, continuă Sue fără să-i mai aştepte răspunsul. Kelly…

Lui Kelly i se opri inima în loc. În vocea lui Sue era ceva care o prevenea ce va urma.

— Kelly, ştiu că mă crezi proastă… reluă discuţia grăbindu-se… Sunt foarte neliniştită. Jeremy este atât de schimbat… atât de schimbat de când am pierdut copilul. Am ajuns să mă întreb dacă nu are pe cineva!

— Ar fi nebun, o îmbărbătă Kelly, spunându-şi în sinea ei: „Cine ar fi atât de proastă ca să-l vrea pe Jeremy?”… Scumpo, lucrurile trebuie să fi fost dificile pentru amândoi. Ştiu cât de mult ai suferit prin pierderea copilului…

— La fel şi Jeremy, o întrerupse Sue. Ştiu că nu se prea vede, dar îşi dorea mult să fie tată…

Kelly nu ştia ce să mai spună. S-o încurajeze zicându-i că o să mai vină şi alţi copii, ar fi fost o gafă.

— Îmi pare rău, dar n-aveam de gând să-ţi plâng pe umăr. Ce mai face Jack? întrebă Sue, hotărâtă să schimbe subiectul. Îl plac, Kelly. Este foarte potrivit cu tine,

Kelly zâmbi stânjenită. Tocmai se decisese să-i spună lui Sue că povestea ei cu Jack se terminase. Apoi, vroia să sune la agenţie să contramandeze aranjamentele făcute pentru Corfu. Jack va încerca oare s-o şantajeze, obligând-o să-l ia în vacanţă? O să aibă o mare surpriză!

— Oh, uite-l pe Jeremy, exclamă Sue, zâmbind cu gura până la urechi. Mi-a spus că o să încerce să se întâlnească cu noi, dacă o să poată.

Jeremy îşi salută nevasta şi Kelly încercă să-şi ascundă neplăcerea în timp ce el se întoarse s-o sărute, asigurându-se că el îi sărută obrazul şi nu gura.

Jeremy comandă ceai proaspăt şi Sue plecă la toaletă, lăsându-i singuri pe Jeremy şi pe Kelly.

— S-a aranjat totul pentru Corfu? întrebă el uitându-se la ea libidinos. Cum mai merge marea iubire? Nu cred că este bărbatul potrivit pentru tine, Kelly. Nu este genul de om credincios. N-are importanţă, îi spuse el privind-o pofticios şi punându-i mâna pe genunchi… O să mă asigur să nu rămâi niciodată singură. Trebuie doar să-mi spui.

El începu s-o privească speculativ şi lui Kelly i se făcu greaţă de expresia din ochii lui. Oare toţi bărbaţii erau aşa? Poftind la orice femeie pe care o vedeau fără niciun fel de urmă de respect sau loialitate?

— Ce păcat că merge şi el în Corfu cu noi, adăugă Jeremy, privind-o cu ochi de cunoscător. Deci, fecioara de gheaţă s-a topit… Cum a reuşit el, Kelly?

Kelly îi fu recunoscătoare lui Sue, care se întorsese înainte ca ea să trebuiască să răspundă. Jeremy o dezgusta, dar el era încă soţul lui Sue. Strânse din dinţi, dându-şi seama că era imposibil să mai contramandeze vacanţa ce se apropia. Când o să aibă ocazia, o să-i spună lui Sue că ea şi Jack nu vor să stea în aceeaşi cameră – nu ştia cum o să facă asta, dar spera că o să găsească prilejul.

Vulnerabilitatea ei la farmecul experimentat al lui Jack era ceva care o uimea şi o înfiora. Deşi îi era greu să recunoască, ştia că dacă Jack ar fi încercat din nou să facă dragoste cu ea, n-ar fi rezistat. Nu putea să analizeze ce i se întâmplase; poate că răspunsul era o veche frustrare; avea douăzeci şi şase de ani şi n-avusese niciun amant şi nu dorise pe nimeni până acum. Crezuse că purtarea lui Colin îi omorâse simţurile, dar

acum se dovedise că se înşelase. În ciuda farmecului şi manierelor lui plăcute, ceva o înfricoşa la Jack; o înspăimânta cumva propriul ei răspuns la avansurile lui.

*

Heathrow era un furnicar de oameni. Kelly se uita cu disperare după figura familiară a lui Sue, dorindu-şi să nu fi venit la aeroport direct de la serviciu. Se simţea încălzită, obosită şi transpirată şi nelalocul ei între aceşti oameni veseli, îmbrăcaţi în haine de vacanţă. Ea era îmbrăcată cu un taior foarte sever din lână cu in şi o bluză de mătase. Ziua devenise călduroasă; avusese probleme cu găsirea unui taxi şi valiza era grea.

O atingere pe umăr o făcu să se întoarcă şi ochii i se întunecară, când îl văzu pe Jack care stătea lângă ea. Spre deosebire de ea, era îmbrăcat de călătorie, în blugi ce scoteau în evidenţă corpul frumos de bărbat şi o cămaşă deschisă la gât care lăsa să se întrevadă părul negru ce-i umbrea pieptul. Kelly îl privi cu sufletul la gură, şocată de emoţiile pe care bărbăţia lui i le trezea. El o studia cu ochi mari. Ştia oare ce efect are asupra ei? Ea se simţi roşind ca o şcolăriţă şi se întoarse furioasă să-şi ridice bagajul.

— Lasă-mă pe mine.

— Mă descurc şi singură.

— Nu mă îndoiesc, o ironiză el. Dar se presupune că suntem amanţi. Sue şi Jeremy ne aşteaptă la bar.

El îi ridică valiza fără niciun fel de efort şi, potrivindu-şi paşii cu ai ei, îi arătă barul unde aşteptau cel doi.

— Mă duc să fac vama pentru tine, îi zise el. Sue mi-a dat biletele.

Sue făcuse tot aranjamentul şi Kelly îi trimisese un cec pentru bilete. Kelly îşi strânse buzele de nemulţumire văzându-l cât este de sigur pe el şi corpul i se înfioră de neplăcere. De ce naiba prezenţa lui o afecta atât de mult? Poate pentru că o făcea să se simtă

atât de vulnerabilă? Atât de… feminină? De ce-l angajase? Poate că prin faptul că-l plătea simţea că are autoritate asupra lui, cu toate neînţelegerile dintre ei? Îi era teamă ca el să nu profite de situaţie? Se cutremură, neplăcându-i direcţia spre care se îndreptau gândurile ei. De la Colin, evitase orice apropiere de sexul masculin; de fapt bărbaţii cu care era prietenă erau sau oameni în vârstă, sau bărbaţi căsătoriţi, ori, în cel mai bun caz, foarte tineri, aşa încât să nu fie agresivi din punct de vedere sexual…

— Ce-ai vrea să bei?

Nu-l auzise venind şi tresări uşor când el îi înconjură umerii cu braţul, îşi aplecă faţa şi-i atinse buzele într-un sărut rapid.

— Mmm… drăguţ, murmură el în timp ce-i dădea drumul.

Ea simţi cum Sue şi Jeremy îi privesc şi se înroşi de furie. Nu fusese nevoie ca Jack s-o sărute aşa. Era clar că ei gândeau despre ea şi Jack că sunt amanţi, aşa că nu mai era necesar ca el să sublinieze asta, îşi strânse buzele, urându-se pentru senzaţia care o apucase în timpul sărutului şi pentru nevoia de a-l atinge, care o cuprinsese.

Trecură prin vamă fără niciun fel de dificultăţi şi în timp ce porneau motoarele avionului, Kelly simţi cum i se încordează muşchii stomacului de frică. Niciodată nu fusese în stare să-şi înlăture neplăcerea de a zbura, iar acum stătea cu unghiile înfipte în braţele fotoliului şi ochii fixaţi în spătarul scaunului din faţă.

Îşi închise ochii, încercând să-şi păstreze calmul şi să nu se lase cuprinsă de teamă.

— Deci, până la urmă ai simţuri omeneşti, îi murmură Jack, luându-i mâna de pe braţul fotoliului şi încălzind-o între ale sale.

Ea vru să şi-o tragă, dar avionul pornise şi degetele i se chirciseră.

— Liniştește-te, o să fie totul în regulă, murmură Jack blând, luând-o cu o mână de umerii care tremurau şi trăgându-i capul la pieptul lui.

Lângă obraz, ea-i simţi pieptul solid şi musculos. Brusc, îi simţi mirosul bărbătesc şi bătăile liniştitoare ale inimii, – braţele lui o calmau, o protejau…

Cum naiba putea ea să se gândească astfel? El era un bărbat care-şi câştiga existența de pe urma femeilor bogate. Avionul începu să prindă înălţime, ea gemu şi se agăţă instinctiv de cămaşa lui. Bătăile inimii începură să i se rărească. Stewardesele începură să circule şi sentimentul de uşurare al pasagerilor înlocui atmosfera încordată.

— E bine acuma? o întrebă Jack, dându-i drumul.

— Foarte bine… ştia că răspunsese brusc şi-l ura pentru că îi văzuse slăbiciunea.

— Am văzut că nu-ţi place, nu-i aşa? reluă el cu cinism… Ea-l privi cu suspiciune… Spune-mi ceva. Ai vreodată încredere în cineva? Kelly, te-ai lăsat în voia cuiva fără să-l suspectezi? Sau ţi-ai îngropat toată feminitatea odată cu bărbatul tău?

— Prin „feminitate” înţelegi „slăbiciune şi vulnerabilitate”? răbufni Kelly.

Jack scutură din cap.

— Nu, nu asta înţeleg, Kelly. Prin feminitate înţeleg nevoia unei femei de a-şi lăsa capul pe umărul unui bărbat. Te-ai gândit vreodată cât de masculin îţi este comportamentul şi ce neplăceri îţi poate cauza? Mi-e milă de bărbatul care ar fi atât de nebun încât să se îndrăgostească de tine. Niciodată nu i-ai acorda nicio şansă, nu-i aşa, Kelly? Niciodată nu l-ai lăsa să fie bărbat… sau amant.

Kelly se înnegri la faţă, urându-l pentru ceea ce spusese. Dar nu era acesta adevărul?

— Nu vreau niciun bărbat, reuşi ea să spună în cele din urmă… şi niciun amant.

— De ce? Pentru că nu se poate compara nimeni cu Colin?

— Eşti ca toţi ceilalţi, izbucni Kelly. Vrei o femeie care să ţi se supună, care…

— Vreau o femeie care să fie femeie, o corectă Jack. O femeie nu este un bărbat, Kelly, şi asta înseamnă că nu este nici suspicioasă şi nici inferioară; o femeie este diferită şi eu personal nici n-aş vrea-o altfel.

„Nu, pentru că ştii cât de vulnerabile sunt femeile la bărbaţi ca tine, vru să-i spună Kelly, bărbaţi care se folosesc de sexualitatea lor pentru a le înşela, aşa cum făcuse Colin, care nu-mi iubise decât banii!”

Deoarece începuse s-o înţepe capul, începu să caute nişte aspirină în geantă. Când Jack văzu ce face, o chemă pe stewardesă şi-i ceru un pahar cu apă minerală.

— Puteam să cer şi singură dacă aş fi dorit, se revoltă ea copilăreşte.

El îşi ţuguie buzele.

— Pentru că stăteam la margine, m-am gândit să te scutesc de a o chema. Ştii care-i problema cu femei ca tine, Kelly… femei care vor să conducă totul şi care nu se lasă să fie femei; îşi petrec timpul luptându-se împotriva propriilor lor porniri naturale, luptându-se să devină fără sex. Te-ai uitat vreodată la tine? întrebă el cu buzele subţiate… Hainele astea, modul în care îţi strângi părul… totul corect şi pus la punct…

— Ce încerci să-mi spui? îi replică Kelly furioasă. Sunt o femeie de afaceri şi modul în care mă îmbrac şi mă pieptăn reflectă stilul meu de viaţă.

— Exact, eşti o femeie rece şi puternică, Kelly, şi vrei ca toţi să o ştie. Nu te aştepta să mă supun

— Eşti plătit să te supui, aminteşte-ţi… observă cum ochii lui fulgeră de mânie.

— Desigur, aprobă el sardonic. Aşa-i preferi pe bărbaţi, nu-i aşa, Kelly? Cumpăraţi şi plătiţi – ascultare garantată. Amintindu-mi mereu că eşti bogată, te face să te simţi bine… Fii atentă, Kelly, o preveni el, calea pe care ţi-ai ales-o nu duce decât la singurătate.

— Poate că asta şi vreau, îi răspunse ea cu o voce sigură, dar în lăuntrul ei se simţea plângând ca un copil speriat şi pierdut. Dar de ce oare? De multă vreme învăţase că atunci când plânge, n-are cine să-i şteargă lacrimile şi singura persoană pe care se putea baza era doar ea însăşi…

Probabil că dormise – efectul medicamentelor pentru durerea de cap, pentru că următorul lucru de care fu conştientă era zgâlţâirea uşoară a lui Jack, care o anunţa că aterizau. Deschise ochii şi se înroşi când îşi dădu seama că se afla în braţele lui.

El zâmbi ironic.

— Nu te îngrijora. Chiar şi Homer ar fi fost de acord. Personal, nu mi-ar place să fiu în locul tău, Kelly… să-mi fie frică de a lăsa să mi se întrevadă cel mai mic sentiment omenesc… dar, fiecare cu ale lui.

Asta era părerea pe care o făcea ea asupra altora? se întrebă Kelly în timp ce părăseau avionul. Ştia că are o reputaţie grozavă în profesie… dar era şefa unei agenţii şi muncise din greu ca s-o pună pe picioare… Trebuise să fie înaintea tuturor pentru a nu pierde nimic din tot ceea ce obţinuse prin muncă. Dar ce însemna tot ceea ce obţinuse? Nu-i trebui prea mult ca să-i revină în minte timpurile când tot ceea ce dorea de la viaţă erau o casă şi o familie, dragoste… Îşi înlătură gândul. Dragoste! Trebuise să înveţe că dragostea la care visase

nu există. N-avea decât să se uite la prietenele ei. Câte dintre ele erau fericite în căsnicie? Dar cel puţin avuseseră curajul să încerce; să se lase atrase de altă fiinţă omenească, pe când ea... Ele nu trecuseră prin experienţa pe care o avusese ea, gândi cu amărăciune, ele nu...

— Kelly?

Observă că Sue o urmăreşte cu îngrijorare.

— Nu ţi-e bine? o întrebă prietena ei. Arăţi cam palidă.

— O durere de cap, răspunse ea sec. Am avut mult de lucru la serviciu.

— Bătrână noastră Kelly, spuse Jeremy cu venin, ne aminteşte întotdeauna ce femeie de afaceri grozava este. Ai de a face cu o femeie eficientă, Jack. În locul tău, n-aş mai munci şi aş lăsa-o doar pe Kelly.

— Se pare că te pricepi la asta, răspunse Jack cu nonşalanţă. Femeile de afaceri au ceva atrăgător şi sexy.

— Nu te uita la Jeremy, şopti Sue în timp ce aşteptau hamalul. Nu ştiu ce l-o apucat.

Kelly ştia. El încerca s-o înţepe, s-o umilească în faţa lui Jack.

Două maşini închiriate îi aşteptau la aeroport. Se hotărâseră să ia două, la sugestia lui Jack, care spusese că astfel, fiecare va merge unde va dori şi Kelly fu bucuroasă de acest lucru. Lucrurile erau şi aşa destul de neplăcute ca să mai facă şi pe îndrăgostiţii în faţa lui Jeremy.

Sue ştia drumul spre vilă, fiindcă mai fusese acolo, aşa încât ei plecară primii, urmaţi de Jack şi Kelly.

Soarele strălucea orbitor şi Kelly clipi dureros în timp ce-şi căuta ochelarii de soare în poşetă. Spre deosebire de ea, Jack părea neafectat de căldură. Sue le spusese că sunt patru ore de mers până la vilă şi nefiind aer condiţionat în maşină, Kelly îşi dori să fi avut pre

vederea să-şi fi luat nişte haine adecvate cu ea, haine pe care şi le-ar fi putut schimba în avion, pentru că bluza de mătase i se lipise de piele şi fusta strâmtă îi ţinea îngrozitor de cald.

Jack arăta ca şi cum s-ar fi simţit foarte bine, îmbrăcat cum era în blugi şi tricou şi Kelly îl invidia. Tocmai treceau printr-un sătuc, când maşina se opri brusc în faţa unui magazin. La început, Kelly crezu că se întâmplase ceva cu maşina, dar îngrijorarea fu înlocuită de iritare văzându-l pe Jack că sare din maşină şi se îndreaptă spre magazin. El dispăru în interiorul răcoros, pentru a se întoarce cinci minute mai târziu, cu un pacheţel pe care i-l puse în braţe. Maşina porni şi el îi spuse pe un ton lipsit de expresie:

— Un cadou pentru tine!

— Ce-i acolo? întrebă Kelly suspicioasă.

— Deschide şi uită-te.

În pachet era o rochie roz de bumbac, foarte drăguţă, o chestie cu bretele subţiri şi marginea franjurată.

— O să oprim maşina într-un loc mai retras al drumului şi o să te schimbi, îi spuse Jack, privind-o cu atenţie.

— Să mă schimb? Nu vreau s-o pun pe mine, îi spuse Kelly supărată. Eu… se opri când maşina stopă brusc, iar Jack o privi cu ochi care fulgerau mânioşi.

— Uite, avem în faţă trei ore şi jumătate de mers şi o zi care va deveni înăbuşitoare. Orice femeie cu cea mai mică urmă de bun simţ şi-ar fi dat seama înainte de plecare, cum să se îmbrace, aşa cum a făcut Sue. Uită-te la tine… eşti încălzită şi te simţi ca dracul… dacă vrei să suferi în continuare, n-ai decât! Mă gândeam totuşi că te-ai simţi mai bine în asta… el luă rochia de bumbac… decât în ceea ce porţi.

Kelly îşi dădu seama că el are dreptate şi că ea se comportase copilăreşte. Era cald şi ar fi trebuit să ştie

că aici este mult mai cald decât acasă... Îşi muşcă buzele şi-şi întoarse privirea pentru ca el să nu-i vadă lacrimile. Ce naiba se întâmpla cu ea?

— Ai dreptate, îl aprobă ea în grabă. Îmi pare rău.

— E destul de liniştit aici, spuse Jack cu răceală. O să ies din maşină şi o să-mi dezmorţesc picioarele, dacă vrei să te schimbi. Nu te speria că o să ne pierdem. Am mai fost în Corfu şi Sue mi-a dat toate detaliile.

Deci el mai vizitase Corfu... Cu cine? se întrebă Kelly curioasă. Cu altă clientă?

Se chinui să-şi scoată fusta, cu ochii pe geamul din spate al maşinii. El stătea pe o piatră, întors cu spatele; vântul îi flutura părul des şi cămaşa îi scotea în evidenţă torsul musculos. Degetele ei se încurcară în nasturii bluzei... ce greu era să-i desfacă! Se încruntă dându-şi seama că bretelele rochiei nu acopereau sutienul şi atunci, se hotărî să-l scoată. Pielea ei pală era reliefată de rozul rochiei Jack se întoarse şi părea că se uită la maşină şi ea se grăbi să-şi înnoade bretelele. El începuse să vină spre automobil şi Kelly se strâmbă pentru că-şi pierduse câteva agrafe. Se uită în oglinda retrovizoare şi-i căzu faţa când văzu cât de neglijent arată. Pe spate îi atârnau şuviţe de păr, machiajul i se deranjase şi arăta neîngrijită şi murdară.

— Poate-ţi sunt astea de folos... Jack deschisese uşa şi-i întindea un pachet de şerveţele.

El părea că se gândise la orice, îşi zise ea înciudată, ştergându-şi faţa. Neglijenţa părului o enervă şi ea-şi scoase şi restul de agrafe luă o perie din poşetă şi începu să se perie cu furie. Deoarece nu mai vroia să se obosească să-şi refacă coafura cu părul strâns într-o coadă, îşi puse o bandă elastică ce-i înlătura părul de pe faţă.. În tot acest timp Jack o urmărise.

— Ce se întâmplă? întrebă ea nedumerită văzându-i amuzamentul din privire. N-ai mai văzut până acum o femeie care-şi perie părul?

— Mă minunam doar de această transformare, îi spuse el atingându-i pletele. Arăţi de şaisprezece ani, deşi… privirea lui se opri pe trupul ei şi Kelly îşi dădu brusc seama că sânii erau aproape vizibili prin ţesătura subţire şi mai rău decât atât, privirea lui intensă o tulburase.

— Te simţi bine acum? privirea lui se mută de pe sâni pe faţa roşie.

Strâmbându-se, Kelly dădu din cap.

— O să-ţi fie şi mai bine dacă o să-l convingi pe Benson că suntem amanţi.

Privirea amuzată pe care el i-o aruncă, o făcu să fiarbă de furia care o înăbuşea de atâta timp.

— Nu te-am invitat să vii cu mine în această vacanţă, răbufni ea cu amărăciune. M-ai şantajat într-un mod ordinar. Dumnezeu ştie pentru ce-ai făcut asta… dar cred că încep să ghicesc!

— Chiar?… privirea lui gri îi învălui faţa urmărind-o, făcând-o să respire cu dificultate, să urască intimitatea maşinii şi felul în care se simţea: cuprinsă de emoţii care o treziseră la viaţă şi pe care nu le dorea… Lămureşte-mă, vreau să văd dacă ai dreptate!

El zâmbea în continuare, privind-o cu o satisfacţie plină de nepăsare. Arăta ca o pisică din junglă care se joacă cu prada sa. Furia stăpânită explodă cu o intensitate ce depăşea cu mult comportamentul ei firesc.

— Să zicem că vrei să profiţi de pe urma mea… dar te înşeli amarnic şi chiar dacă m-ai forţat să te iau cu mine, n-o să-ţi folosească la nimic. N-am de gând să-mi schimb hotărârea! Dacă…

— Opreşte-te aici!… cuvintele reci îi întrerupseră tirada şi Kelly se cutremură în liniştea periculoasă care

se instalase... Să privim lucrurile în faţă... Crezi că umblu după banii tăi?

— Dar ce, nu-i aşa? riscă Kelly. Se vede că eşti un bărbat cu gusturi alese... se uită la ceasul lui scump şi apoi îşi întoarse privirea de la ochii lui care se întunecaseră de mânie.

— Doamnă, îmi pare rău pentru dumneavoastră, o ironiză el forţând-o să-l privească. Eşti foarte plină de tine, nu-i aşa? Aşa cum eşti tu şi aşa cum sunt eu, crezi că mă poţi cumpăra? Oh, da, sunt sigur că aşa gândeşti, reluă el brutal, înainte ca ea să facă vreo obiecţie... Aşa gândeşti. De ce, Kelly, nu poţi să crezi că cineva ar putea să-ţi vrea binele? Bine, am noutăţi care o să te intereseze, îi spuse el cu o voce grea de nemulţumire. Nu există suficient de mulţi bani în lume, nici nu vorbesc de contul tău din bancă, să mă facă să mă însor cu tine. Nu-i aşa că asta credeai? râse răutăcios... Doamne, cum de mai stau să te ascult!

În ciuda ironiei lui, Kelly putu să simtă furia ce mocnea în el şi se înspăimântă. Ea-şi zise că nu are motive să se teamă. Avusese dreptate să creadă ceea ce crezuse... avusese dreptate...

— Atunci de ce ai insistat să vii cu noi? întreabă ea.

— De ce? se strâmbă ca şi cum ar fi avut un gust scârbos în gură. Dacă ţi-aș spune, nu m-ai crede. Dacă aş avea un pic de bun simţ aş întoarce maşina şi aş lua primul avion spre Anglia.

— De ce n-o faci? îl înfruntă Kelly. Nu te vreau aici.

— Încerci să-mi spui că-l preferi pe Jeremy? Dacă n-ar fi vorba de Sue, aş zice că vă potriviţi foarte bine amândoi, dar ea nu merită să fie rănită... o fac pentru binele ei.

Pentru binele lui Sue! Kelly se simţi ca şi cum cineva i-ar fi băgat un cuţit în inimă şi l-ar fi întors încet, provocându-i durere. Îi veni să plângă. Ce se întâmpla

cu ea? Ce importanţă avea acest bărbat pentru ea? Firesc ar fi fost să-l dispreţuiască, dar în loc de asta, el era nemulţumit de ea.

— Ce s-a întâmplat cu tine, Kelly, de ai devenit atât de suspicioasă? o luă în râs Jack, în timp ce dădea drumul la motor. Ştiu că ţi-ai pierdut un soţ, dar oamenii sunt îngăduitori cu tine…

Ce-ar spune el dacă ea i-ar mărturisi că cel care o făcuse să devină atât de suspicioasă fusese chiar Colin? Tresări, întrebându-se ce se întâmplă cu ea. Nu spusese nimănui despre Colin. Nimănui! Din acea noapte îngrozitoare a nunţii ei, nu-i permisese nici unui bărbat să se apropie atât de mult de ea încât să-i povestească adevărul, dar ciudat, de Jack se apropiase… chiar prea mult. Oare din cauza aceasta era împotriva lui? Acest antagonism îi masca frica? Kelly nu era nebună. Dacă Jack i-ar fi fost indiferent, n-ar fi reuşit să-i stârnească emoţiile pe care i le provoca. Îi era teamă de el, îl era teamă de ea însăşi, de fapt de modul în care reacţiona faţă de el. El deschisese o uşă pe care ea o ţinea încuiată de multă vreme şi trupul ei încă se înfiora la amintirea a ceea ce simţise când el se apropiase de ea.

Obrajii i se colorară, când îşi aminti abandonul ei total faţă de încercarea lui de a face dragoste cu ea. Nenorocirea era că ea-şi dăduse frâu liber emoţiilor, distrugând pentru totdeauna mitul că era frigidă.

Kilometrii treceau unul după altul fără ca ea să fie conştientă de asta. Stătea ţeapănă în scaun, conştientă de furia controlată a lui Jack, exprimată în linia dură a gurii lui. Părăsiră drumul principal şi începură să coboare prin partea împădurită a ţinuturilor, sclipirile mării apărând ici şi colo printre copaci în curând ajunseră la vila aşezată între aceşti copaci, culorile ei vii distingându-se peste zidurile înalte. Intrară printr-o

poartă deschisă şi Jack opri motorul. Sue şi Jeremy tocmai ieşeau din maşina lor, iar Sue se grăbi să vină în întâmpinarea lor.

— Aţi reuşit!

— Ne-ai indicat direcţia foarte bine, o asigură Jack zâmbindu-i cu căldură.

Kelly se simţi cuprinsă de durere şi-i veni să plângă. Ce se întâmpla cu ea? Era geloasă pe Sue? Jack era doar cineva de care se folosea ca să-l ţină pe Jeremy la distanţă şi ea nu fusese niciodată genul posesiv, nici chiar cu Colin.

— Kelly, eşti palidă, constată Sue. Te simţi bine?

— Mă doare puţin capul, mormăi Kelly. O să-mi revin.

Se simţea vlăguită în comparaţie cu Sue, care părea să fi prins puteri. Jack coborî, înconjură maşina şi deschise uşa lui Kelly, care se chinuia cu clanţa. În timp ce o ajuta să iasă din maşină, degetele lui îi atinseră curba delicată a sânilor şi ea se strânse ca şi cum ar fi fost urzicată. Trupul părea să-i ardă acolo unde o atinsese. Îi văzu expresia ironică din privire, gura dură şi tremură fără să ştie de ce. Jack părea că se schimbase – sau poate că asta se datora faptului că îl vedea pentru prima dată aşa cum era el în realitate? Îl înfuriase pentru că îi spusese că este interesat de banii ei. Nu era asta o presupunere corectă în atari circumstanţe?

— Vino, hai să-ţi arăt camera, îi spuse Sue. Din fericire, tata a angajat personal din sat ca să aibă grijă, aşa că totul este pregătit, în apropiere este o comunitate de englezi, continuă Sue. Oameni de afaceri şi bogătaşi. Tata a cumpărat vila când a ieşit la pensie… o să-ţi placă.

Kelly se execută. Vila era mult mai mare de cât îşi închipuise şi în timp ce o urma pe Sue de-a lungul unui hol mare, zări prin geam sclipirea unei piscine.

— Acolo-i plaja, îi zise Sue urmărindu-i privirea, clar pământul este plin de pietre. Aici este camera ta... deschise o uşă şi Kelly intră.

Camera era mare, decorată în bej şi portocaliu, cu ferestre care dădeau spre stânci şi spre mare şi prin care se puteau vedea pini. Paturi de o persoană, separate printr-o măsuţă şi două scaune erau singurul mobilier.

— Acolo este baia, continuă Sue arătând spre o uşă. Cealaltă uşă este de la garderob. Îmi pare rău pentru paturile separate, adăugă ea făcând cu ochiul.

— Nu te amărî... Kelly nu observase că Jack este în spatele lor. Personal, socotesc că nimic nu-i mai comod decât să împarţi un pat de o persoană, întări el uitându-se la Kelly.

Ea ştia că se înroşise, dar n-avea ce să facă. De ce oare aceste cuvinte o făcuseră să-şi imagineze o astfel de intimitate, încât trupul întreg să i se înfierbânte? Îşi închipuia cât s-ar bucura Jack să doarmă în acelaşi pat cu ea, trupul lui mulându-se după al ei şi braţele lui făcând-o să se simtă în siguranţă.

— Mă duc să despachetez. Tata mi-a spus că a aranjat să fim serviţi cu un bufet rece. Mă duc să controlez.

După ce plecă Sue, se lăsă tăcerea. Kelly nu se putea întoarce cu faţa pentru nimic în lume, chiar dacă ştia că Jack este prezent..

Când el închise uşa, simţi un zgomot ca de împuşcătură şi se întoarse pe călcâie

— Credeam că de data asta o să insişti pentru camere separate, zise Jack cu cinism şi pe un ton uscat.

— Aş fi făcut-o, îl aprobă Kelly, dar n-am vrut să-i trezesc suspiciuni lui Jeremy.

— Bineînţeles. De altfel cred că el te-ar fi urmărit dacă ai fi făcut aşa. Este însurat şi nu ţi-ar fi fost frică de el că umblă după banii tăi, nu-i aşa? Deci o să fiu un fel

de bodyguard, continuă el ridicând dintr-o sprânceană. În acest caz, trebuie să-ţi dovedesc că-mi merit banii. N-aş vrea să consideri că-ţi arunci banii pe fereastră, Kelly.

— Nu ştiu de ce eşti atât de supărat, îi zise Kelly.

— Nu? râse el fără să o creadă. Nu eşti atât de naivă, Kelly. La dracu, m-ai jignit cu cea mai gravă insultă pe care o femeie o poate aduce unui bărbat şi nu ştii „de ce aş putea fi supărat!" o ironiză el cu aciditate.

— A fost o concluzie firească, se apără Kelly. În special când tu…

— Eu ce?… o observa cu o privire care o făcu să-şi dorească să nu fi început niciodată această conversaţie.

Îşi umezi buzele cu vârful limbii, îşi strânse pumnii, starea de încordare cuprinzând-o în întregime.

— Când tu… ai făcut dragoste cu mine, termină ea rapid. Tu…

— Să fac dragoste? râse el neîncrezător. Doamne, de unde ai scos asta? Ceea ce am făcut nu a însemnat a face dragoste, Kelly.

Nu, nu fusese asta, ştiu din brusca străfulgerare de durere care o străbătu. Fusese pur şi simplu genul de lucruri pe care un bărbat ca el le-ar face… în mod obişnuit.

— Totuşi, adăugă el ferm, deoarece am fost întrerupţi atunci, se pare că am o datorie la tine şi niciodată nu mi-a plăcut să fiu dator…

Din trei paşi, se apropie de ea, cu o mână o apucă de ceafă, degetele înfigându-i-se în păr în aşa fel încât să nu se poată mişca, iar cu cealaltă începu să-i mângâie gâtul în timp ce-i apleca uşor capul, privindu-i emoţiile ce i se oglindeau pe faţă.

O cuprinse frica. Şi Colin o înşfăcase aşa. Înghiţi nervos şi muşchii i se încordară în timp ce Jack îşi apleca faţa spre ea.

— Nu! suspină ea cuprinsă de panică, observându-i ochii care i se înnegurau şi gura care i se strângea.

— Nu? Eşti sigură că vrei să-mi refuzi acest mod de a-mi plăti datoria, Kelly? o întrebă el cu hotărâre. Nu prea mă flatezi.

Buzele lui se lipiră de locul unde i bătea pulsul şi teama o părăsi, înlocuită de o plăcere languroasă, transmisă de căldura buzelor bărbăteşti ce i se mişcau pe gât.

— Jack

Ea-i pronunţase numele pentru a protesta dar totul sunase mai mult a rugă. Evident, Jack aşa o interpretă. Mâna lui liberă se strecură în decolteul adânc şi începu să-i mângâie rotunjimea sânului. Brusc, Kelly simţi cum sfârcurile i se întăresc din cauza excitării şi respiraţia îi devine agitată.

— Jack! încercă să-l înfrângă, dar degetele îi nimeriră în deschizătura cămăşii lui şi se încurcară în părul de pe piept.

O cuprinse o febră puternică şi simţurile ei uitară orice, în afară de mătasea de sub degete.

Mâna lui Jack îi părăsi pieptul ca să ajungă la scobitura spatelui ei şi s-o strivească de trupul lui, cu vârfurile sânilor ei excitaţi de această apropiere bărbătească. Cu limba, el îi supse buza inferioară şi gura ei se deschise nerăbdătoare pentru a-i primi sărutul.

Se scufundase într-un astfel de ocean de plăcere că întreaga ei lume se rezuma acum doar la căldura trupului lui şi la presiunea gurii sale. Se arcui fără voie înspre el, pentru a i comunica dorinţa ei urgentă.

Când el o lăsă brusc, şocul lui Kelly fu atât de mare, încât se agăţă instinctiv de umerii lui.

— Oh, nu, Kelly, murmură Jack rar, urmărindu-i în mod deliberat trupul încins. Mi-am plătit datoria. M-ai închiriat ca pe un bodyguard, nu ca pe un iubit.

O cuprinse leşinul şi în gură îi veni un gust amar. El îşi dăduse seama că ea îl doreşte – în mod deliberat o excitase ca să-i demonstreze că-l vrea.

— Nu te vreau, minţi ea cu amărăciune. Niciodată n-aş vrea un bărbat ca tine.

— Eşti o mincinoasă, Kelly, îi spuse Jack încet. Şi nu ştii nici cel mai elementar lucru despre un bărbat ca mine. O să vină o zi când o să încetezi să trăieşti printre stafii şi o să realizezi că eşti o femeie vie, cu emoţii şi sentimente.

Plecă înainte ca ea să fi putut să-i răspundă; înainte să-i fi spus că nu va simţi niciodată nimic pentru el. Doamne, cât îl mai ura şi-l dispreţuia. Se dispreţuia şi pe ea pentru modul în care îi răspunsese. Intră în baie fără să vadă, dădu drumul la apă şi începu să se frece pentru a alunga amintirea atingerii lui, mângâierilor lui, trezirii ei la o viaţă pe care nu o mai cunoscuse.

CAPITOLUL VI

Kelly deschise ochii, încordându-se, când privi spre forma nemişcată din celălalt pat, dar Jack dormea încă şi un umăr bronzat se vedea de sub cuvertura subţire de bumbac. Ea adormise când el venise să se culce. Durerea de cap i se înteţise în timpul serii şi ea se scuzase devreme, urând surâsul ironic al lui Jack, atunci când trecuse pe lângă el. Îşi simţea trupul greu şi letargic, tânjind din cauza unui gol pe care nu vroia să-l recunoască. O baie în piscină ar fi ajutat-o să-şi revină?

Jack nu se mişcă atunci când ea alunecă din pat şi-şi luă hainele. Dormitorul lor dădea direct în curtea interioară unde era piscina şi ea se strecură prin uşă cât putu de uşor, ţinându-şi respiraţia pentru a nu-l trezi pe Jack. Se uită la ceas: abia era ora şapte şi avea întreaga dimineaţă la dispoziţie. Aerul era călduţ şi cerul acoperit cu norişori pufoşi care alergau la cea mai mică bătaie a vântului.

Costumul pe care şi-l pusese era nou – trecuseră ani de când ea nu mai avusese o vacanţă la mare şi fusese bucuroasă să descopere un magazin cu lucruri de plajă, înainte de plecare, fusese hotărâtă să nu-şi ia un costum din două piese, dar costumul întreg pe care-l considerase decent atunci când îl cumpărase, se dovedea că-i scoate în evidenţă mult mai multe decât dorise ea; foarte decoltat în partea din faţă, ca să-i accentueze sânii şi adâncit în părţi, ca să-i reliefeze lungimea picioarelor. Dacă şi-ar fi dat seama cum îi stă, nu l-ar fi cumpărat, decise Kelly, uitându-se în oglinda apei.

Apa era călduţă şi ea înotă câteva minute după care se întoarse să facă pluta, binecuvântând apa liniştitoare care o ajuta să se relaxeze. Fusese o nebunie să se îngrijoreze din cauza emoţiilor pe care i le provoca Jack.

La urma urmei, era un bărbat foarte chipeş şi experimentat şi era firesc să fi simţit aşa. Nu era o fericire să se afle în Corfu cu el. Dar dacă judeca cu capul pe umeri n-avea motive de îngrijorare. Îşi muşcă buzele amintindu-şi reacţia lui la acuzaţiile ei şi represaliile care urmaseră. Se înfioră şi se întoarse rapid, înotând cu putere până la marginea bazinului unde ieşi şi începu să se scuture de apă.

— Bună dimineaţa.

Simţi o uşoară înţepătură în suflet când îşi ridică ochii şi-l văzu pe Jack care o urmărea. Era îmbrăcat cu ginşi crem şi o cămaşă subţire deschisă la gât şi deşi părea perfect relaxat, Kelly observă o diferenţă la el. Ea se încruntă încercând să găsească un răspuns; cea mai adecvată comparaţie care-i veni în minte fu aceea că se schimbase dintr-o pisică sălbatică indolentă într-un animal fioros care-şi urmăreşte prada.

El apucă prosopul, înainte ca ea să ajungă la el şi i-l puse peste umeri, mâinile întârziind deliberat pe pielea ei, trasându-i linia delicată a oaselor. Ea se cutremură brusc întâlnindu-i ochii în care se citea un mesaj cinic.

— Cine ţi-a ales costumul? întrebă el plimbându-şi ochii cu o sexualitate posesivă peste trupul ei.

Kelly simţi cum o cuprinde furia şi nemulţumirea.

— Eu, spuse ea printre dinţi.

— Fără să-l încerci?

— Ce te face să spui asta?

— Arăţi sexy în el… vocea lui şi el arătau plictisiţi, dar ochii aveau o privire tăioasă… Foarte sexy, adăugă el încet, suficient de sexy pentru mine ca să…

Degetele lui i se înfipseră în umeri, o trase brutal înspre el şi începu s-o sărute cu o violenţă ce-i tăie răsuflarea şi dorinţa de a se opune a lui Kelly. Buzele ei se desfăcură şi ea se afundă în plăcerea provocată de atingerea lui Jack, nerăbdătoare să-i simtă pielea cu

mâinile. Corpul îi fu cuprins de o căldură neobişnuită atunci când el îi lăsă gura, pentru a-i cerceta gâtul, cu buzele. Se gândi, încă o dată, că nu ştia ce se întâmplă cu ea; cum se apropia Jack de ea, se topea toată; dar mai bine zis, nu se topea, ci ardea, consumată de un foc care exploda în interiorul ei, exact ca acum. Brusc, creându-i un şoc, Jack o lăsă şi-i desprinse mâinile de pe pieptul lui, punându-i-le pe marginea halatului, unde ele rămaseră tremurând de umilinţă.

— Sper că nu v-am întrerupt, îi privi Sue curioasă. Kelly încercă să-şi compună o figură indiferentă.

— Tocmai am făcut o baie, trăncăni ea… Apa era foarte bună, Jack…

— Eu coborâsem să văd ce face, zise Jack laconic, sprijinindu-se de măsuţa din grădină… dar bazinul nu este genul de loc unde-mi place mie să înot.

Sue râse.

— Venisem să vă spun că suntem invitaţi în astă-seară la o petrecere. Este vorba de nişte vecini care-l cunosc pe tata şi care nu ştiau că acum stăm noi în vilă. Au dat telefon aseară şi când le-am explicat că noi suntem actualii chiriaşi ne-au invitat pe noi în locul lui. O să ne distrăm. Vila aceea aparţine producătorului de TV Carne Wrayman. Are şi un iaht pe care şi-l ţine aici. Vila lui are propria sa dană de acostare.

— Sună promiţător, nu-i aşa, dragă? murmură Jack înainte ca Kelly să fi putut răspunde.

— Mă duc să-i spun noutăţile lui Jeremy. O să fie încântat. S-ar putea să aibă ocazia să încheie şi nişte afaceri. Nu vă faceţi griji în privinţa micului dejun – este vorba de un bufet rece cu autoservire, adăugă ea grăbindu-se să intre în casă.

— Sunt convins că ea crede că dorim să continuăm ceea ce a întrerupt, râse Jack după plecarea lui Sue. Observi că n-am depăşit stadiul unor simple mângâieri.

— Nu, dar ai acceptat prea repede invitaţia la petrecere, răbufni Kelly. Să nu crezi că mă păcăleşti. Ţi-ai dat seama că n-ai niciun spor la mine, pentru că sunt prea deşteaptă ca să mă prinzi în plasă şi speri să găseşti pe cineva acolo asupra căreia să-ţi reverşi farmecele, cineva care nu ştie adevărul şi care nu-l va şti decât atunci când va fi prea târziu.

— Ai dreptate asupra unui singur lucru, Kelly spuse el în cele din urmă cu nemulţumire, atunci când tăcerea dintre ei devenise insuportabilă şi inima lui Kelly bătea cu nervozitate... În ceea ce te priveşte sunt perfect lămurit. La început mi-a fost milă de tine, dar acum mi-o trecut. Îţi meriţi soarta... Poţi să foloseşti baia întâi tu, adăugă el cu cruzime... şi nu-i nevoie să te uiţi aşa la mine – n-am de gând să te ating. Judecând după cum reacţionezi faţă de mine, pot să-ţi spun că te afli pe un picior greşit... Ce nu-ţi convine? adăugă el când îi văzu expresia deznădăjduită. Ţi-e greu să recunoşti că doreşti un bărbat ca mine? Te compătimesc; dorinţa sexuală nu are nimic de a face cu logica, Kelly. Nu poţi să bagi totul într-un computer ca să afli care sunt reacţiile normale şi bărbatul potrivit.

— Nu te doresc, se răsti Kelly la el. Nici pe tine şi nici pe altcineva. Nu acum... niciodată!

— Mergi la cumpărături cu mine?

Kelly se uită la Sue.

— Ai spus că nu trebuie să cumpărăm nimic pentru primele zile.

— Nu mâncare, o asigură Sue. Mă refer la alt gen de cumpărături – haine, fleacuri sau chiar o rochie pentru petrecerea de diseară. Nu mi-am luat nimic ca lumea cu mine... clătină din cap cu o expresie sumbră... De fapt sunt ani de când nu mi-am mai cumpărat ceva drăguţ... am fost atât de preocupată să am un copil...

Rămăseseră singure în curtea interioară. Jeremy anunţase după micul dejun că vrea să facă o partidă de golf şi-l luase şi pe Jack cu el.

— M-am autoanalizat foarte mult în ultima vreme, continuă deodată Sue, şi am ajuns la concluzia că dacă Jeremy mă găseşte plicticoasă, totul mi se datorează doar mie. Tata mi-a dat cu ocazia zilei de naştere un cec şi în Corfu sunt câteva magazine excelente. Aici sunt foarte multe grecoaice bogate şi moda se inspiră după modelele pariziene. Hai să vezi!

— În cazul acesta o să-mi cumpăr şi eu ceva. Mi-am adus cu mine doar câteva lucruri obişnuite, spuse Kelly.

— Şi cine ştie... dacă faci o bună impresie, s-ar putea să-ţi găseşti câţiva clienţi. Ia spune-mi, Kelly, chestia dintre tine şi Jack este serioasă? Aveţi de gând să vă căsătoriţi?

— E... este prea devreme ca să mă pronunţ, îi zise Kelly, urându-se că trebuia s-o decepţioneze pe Sue.

— Să ştii că el este foarte „prins”! Ar trebui să-l vezi cum te priveşte când tu nu observi, dădu Sue din cap. Te invidiez, Kelly. Ai atât de mult... nu mă refer la bani, fiindcă n-aş invidia pe nimeni pentru asta. Nu, ci la modul în care ai reuşit să te descurci şi să demonstrezi că poţi trăi singură... că eşti propriul tău stăpân. Uneori, simt că fără Jeremy n-aş putea fi întreagă...

— Prostii, zise Kelly cu fermitate, dacă crezi că o să te simţi mai bine, o să-ţi spun un secret. Sunt momente când mă simt îngrozitor de singură, când mă întreb dacă nu mi-am plătit prea greu succesul... mai ales acum.

— Nu se vede! Vrei să mergem la cumpărături?

— Cred c-ar fi bine, râse Kelly. Plecăm cu maşina?

— Da. Nu este prea departe, dar autobuzele merg prost. O să luăm maşina pe care o închiriat-o Jeremy.

O jumătate de oră mal târziu, Sue parcă în faţa unui lanţ de magazine şi Kelly coborî. Soarele o ardea prin

bluza subţire şi ea se felicită că avusese prevederea să-şi aducă cu ea o pălărie şi ochelari de soare.

— Cald, nu? comentă Sue când ajunse lângă ea. Intrăm aici?

Magazinul pe care i-l indică era mic, având în vitrină doar un taior de mătase. Înăuntru era însă frumos decorat, în verde şi argintiu şi femeia care le întâmpină purta amprenta şicului franţuzesc.

Sue îi explică dorinţa de a-şi cumpăra o rochie pentru petrecere.

— Aş vrea ceva simplu, dar care să-ţi ia ochii, zâmbi ea. Îmi puteţi arăta?

În faţa lui Sue fură depuse mai multe rochii şi ea-şi alese una de mătase liliachie, care se potrivea cu tenul ei. În timp ce Sue proba, lui Kelly îi căzură ochii pe o altă rochie. Tot din mătase, avea nişte bretele subţiri şi spatele gol şi era crăpată lateral. Culoarea ei era o gamă de rozuri ce ajungea până la ciclam şi Kelly ştiu instantaneu că i se va potrivi. Pipăi ţesătura gânditoare. Cândva şi-ar fi cumpărat o rochie ca asta, dar nu acum.

— Ah, da, ăsta este unul din modelele speciale ale noastre, încercaţi?

Tocmai vroia să refuze, când Sue interveni.

— Fă-o, Kelly! O să arăţi grozav în ea.

Necazul era că şi ea ştia. Zece minute mai târziu, se privea în oglindă. Rochia părea făcută pentru ea, mulându-se splendid pe trupul ei şi punându-i în evidenţă strălucirea pielii.

— Este foarte drăguţă, începu ea cu reţinere, dar…

— Niciun „dar”, o întrerupse Sue cu hotărâre. O iei şi gata, după care ne ducem amândouă într-un salon de înfrumuseţare.

Vânzătoarea, mulţumită că a făcut două vânzări scumpe, le recomandă un astfel de salon. Cunoscându-şi bine meseria, Helena, căci aşa se numea vânzătoarea, îi

întinse lui Kelly nişte ojă, care se asorta perfect cu rochia.

— Dacă nu vă supăraţi, v-aş da un sfat, murmură Helena scuzându-se, în timp ce-i privea unghiile lui Kelly. Cred că v-ar sta mult mai bine dacă v-aţi lăsa părul desfăcut, la petrecerea de diseară. Poate să-l prindeţi cu un piepten într-o parte?

— Vai, Kelly, dar ar fi nemaipomenit, se entuziasmă Sue.

Kelly se lăsă convinsă să-şi schimbe pieptănătura, deşi nu şi-ar fi ales singură, în niciun caz, o astfel de coafură. Părul lăsat liber, prins într-o parte cu un pieptene din perle, dădea figurii ei un aer neaşteptat de senzualitate grea. Buzele-i păreau mai pline şi ochii uşor voalaţi. Arăta… Arăta ca şi cum tocmai ar fi fost sărutată cu pasiune, gândi Kelly, uimită când îşi dădu seama de acest lucru.

— Kelly, arăţi fantastic!

Zâmbi spre Sue. Nu aşa vrusese ea să arate. Arătând aşa, se simţea foarte vulnerabilă.

Când se întorceau spre vilă, se lăsase întunericul. Îşi petrecuseră cea mai mare parte a după-amiezii umblând prin magazine, mâncaseră ceva într-un local şi Sue îi explicase că cei doi bărbaţi mâncau probabil la clubul de golf.

În faţa casei, nu era nici urmă de altă maşină. Petrecerea începea la ora nouă, aşa că aveau timp destul ca să se pregătească, o asigurase Sue, dar Kelly se hotărî să se ducă în camera ei şi să se schimbe acum, cu puţin noroc va fi gata înainte de întoarcerea lui Jack. Se gândi cu ironie că nu ştia ce se întâmplă cu ea. Împărţiseră aceeaşi cameră, chiar şi un pat, o pipăise şi ea-i răspunsese şi, dintr-o dată se simţea înfricoşată. Dar nu era genul de teamă pe care o încercase cu Colin.

Încruntându-se, îşi scoase hainele cu care era îmbrăcată, îşi strânse părul în vârful capului şi intră sub duş.

Maisie îi făcuse cadou, la plecare, un şampon foarte parfumat. Chiar în momentele cele mai sobre ea nu-şi refuzase plăcerea de a-şi parfuma pielea. Colin nu-i cumpărase niciodată vreun fel de parfum, aşa că nu putea face nicio asociere neplăcută. Întinse şamponul pe toată pielea şi păşi sub ploaia fină, înţepăturile apei pe trup şi parfumul degajat de căldura duşului având un efect aproape erotic. Dacă şi-ar închide ochii şi l-ar putea imagina pe Jack atingând-o, înfierbântându-i trupul cu mâinile experte, sărutându-i vârfurile tari ale sânilor, plimbându-şi gura pe pielea ei până ar ajunge la gură! Zgomotul unei uşi care se închide o aduse la realitate şi Kelly se înroşi de ruşine la gândul că în visarea ei îl dorise pe Jack.

— Kelly?

Auzindu-şi numele se grăbi se iasă de sub duş şi să se acopere cu un prosop.

— Sunt aici, răspunse ea cu gura uscată de încordare.

El ar fi putut să intre şi să o găsească sub duş neştiind că ea este înăuntru. Dacă s-ar fi întâmplat asta, i-ar fi văzut trupul excitat şi… şi-ar fi dat seama care este cauza?

Probabil că suferea de un soi de refulare, hotărî ea nedumerită. Nu mai simţise astfel niciodată, nici chiar cu Colin. Ceea ce i se întâmpla acum nu îi era caracteristic. Aşa era? Ea pufni, încercând să înlăture vocea interioară care-şi bătea joc de ea şi-i spunea cu răutate că niciodată nu-şi dăduse drumul pornirilor ei fireşti. Îşi omorâse orice simţire, refuzase să revină la viaţă şi acum plătea scump.

În afara băii, auzi un zgomot de mişcare şi trase la repezeală un halat.

— Nu intra. Sunt gata imediat!

De-abia terminase de vorbit că uşa se dădu în lături şi Jack se sprijini indolent de toc.

— Ţi-am spus să nu intri, se răsti Kelly ţinându-şi pulpanele halatului cu mâna. Sau nu m-ai auzit?

— Te-am auzit, dar cred că eşti destul de mare ca să-ţi dai seama că o remarcă de acest gen atrage după sine contrariul şi fiind un simplu angajat, ce puteam face altceva decât să mă supun?... Modul în care spusese „simplu angajat" era subliniat de adâncul cinism ce i se putea citi pe figură, dar asta nu era o explicaţie pentru furia care-i întunece ochii ce deveniseră duri şi care păreau s-o împiedice să se mişte sau să se gândească normal... Care-i problema? întrebă Jack ironic. Nu ştii ce să faci când te afli faţă în faţă cu un bărbat care nu se supune regulilor generale, sau mai bine zis, regulilor tale, Kelly? Îţi place să-i faci pe bărbaţi să se frământe şi pe urmă să-i părăseşti plătindu-i, dar nu ţine cu mine. Deci, continuă el cu braţele încrucişate şi privind-o zeflemitor, dacă vrei să fac dragoste cu tine, doamnă, o să trebuiască să mă rogi, de data asta.

— Să te rog? Kelly era prea furioasă ca să se mai controleze. Eşti ultimul bărbat căruia i-aş cere ceva şi... şi în afară de asta, adăugă ea cu o notă de triumf, dacă aş vrea un bărbat cu care să fac dragoste, este aici şi Jeremy!

— Deci asta este... îşi subţie el buzele... Ştii, Kelly, nu-mi închipuiam asta despre tine. La început am crezut că îţi pasă în mod sincer de Sue şi vrei s-o protejezi faţă de ordinarul de bărbată-tu. Dar acum încep să cred că „joci tare" şi premiul este bărbatul prietenei tale cu un cârlig în nas, ceea ce vrei să câştigi.

— Crede ce vrei... Eşti aici dintr-un singur motiv, unicul de fapt... te plătesc şi dacă...

— N-o să fiu la locul meu, o să mă concediezi? Încearcă şi-ai să vezi ce se întâmplă.

— Adică o să-i spui lui Sue despre Jeremy? Nu crezi că dacă aş vrea să le stric căsnicia, te-aş lăsa s-o faci?

— Nu neapărat. Vezi, Kelly, tu mă consideri pe mine tipul căruia nu-i pasă de nimeni. Nu-ţi convine să se ştie că eşti femeia care a distrus mariajul lui Sue pentru a-i fura bărbatul. Nu, n-ai vrea ca să-i spun lui Sue.

— Eşti prea sigur de tine… blestemat de arogant ce eşti! Nu-ţi trece prin minte că s-ar putea să greşeşti?

— De ce mie? răspunse el calm De ce nu ţi se întâmplă ţie?

Cu această ultimă remarcă începu să se apropie de ea, privind nemulţumit peste trupul ei ud.

— Mai este ceva, murmură el cu o ironie dispreţuitoare, acest nou stil al tău de „proaspăt ieşită de sub duş”, cu care te prezinţi acum, n-are niciun efect asupra mea… dacă vrei ceva trebuie să plăteşti mai mult.

Kelly îşi ridică palma automat, tresărind când auzi zgomotul acesteia pe obrazul lui. Se lăsă o linişte ameninţătoare, timp în care ea-şi urmări amprenta mâinii, la început albă ca apoi să se înroşească cu sânge ce clocotea de furie.

— Oh, nu, nu o să scapi, mormăi Jack atunci când ea vroi să plece.

Ochii lui deveniseră duri şi ameninţători, iar mişcările pline de hotărâre, atunci când îşi propti mâinile de perete, de o parte şi de alta a ei, făcând-o prizonieră. Ea-i simţi căldura trupului şi începu să tremure.

— Te rog, Jack !… Vocea asta răguşită, plină de teamă era a ei?

Gemu neputincioasă, când încet şi deliberat el îşi ridică mâna şi-i scoase agrafele din păr, făcându-l să-i atârne pe umeri. Degetul lui mare se plimbă de-a lungul

obrazului ei iar celelalte degete îi forţară capul să se mişte în aşa fel încât să-l privească în ochi. Ura ucigaşă din privirea lui îi dădu să înţeleagă că această mascaradă de tandreţe era o formă de pedeapsă şi că intenţiona s-o facă să nu uite niciodată că-l pălmuise.

— Aşa-i mai bine… vocea lui era ameninţătoare şi Kelly se cutremură, dorindu-şi să aibă puterea să-l împingă şi să fugă… tot ceea ce este necesar se află aici, adăugă el desfăcându-i halatul şi dându-i la iveală sânii… şi acum priveşte adevărul în faţă. Nu era nevoie sa mă pălmuieşti, Kelly. După cum ţi-am spus mai înainte, nu trebuia decât să mă rogi.

El îşi aplecă faţa şi ea nu putu evita modul insistent în care buzele lui se lipiră de gura ei, chinuind-o şi sorbind-o până când buzele lui Kelly se desfăcură cu un geamăt, iar braţele ei se încolăciră în jurul gâtului lui, degetele înfigându-i-se în părul des de la ceafă. El continuă acest sărut ameţitor iar ea, nemaiputând îndura, îşi arcui trupul către el, atârnându-se rugătoare de el. Tăcerea se umplu de murmurul ei de plăcere.

— Oh, nu… să nu crezi că o să-ţi fie atât de uşor… îi dădu braţele la o parte şi ea se trezi brusc eliberată, cu trupul chinuit de dorinţă neîmplinită şi mintea înceţoşată de puterea instinctelor carnale care o cuprinseseră. Zăpăcită atât de intensitatea dorinţelor cât şi de ura pe care o simţea faţă de Jack, se smuci şi intră în dormitor, fără să mai dea atenţie uşii de la baie care se închidea în spatele ei.

La lumina veiozei îşi cercetă părul în dezordine şi faţa răvăşită, în oglindă. Buzele-i păreau mai pline şi mai umflate şi în timp ce-şi punea dessous-urile îşi remarcă sânii bombaţi cu sfârcurile întărite. Se înfioră nevenindu-i să creadă că imaginea pe care o vedea era aceea a ei; imaginea îi era nefamiliară… şi nu numai din cauza modului în care era îmbrăcata sau pieptănată.

Ceea ce văzu o făcu să se teamă; ochii erau mai adânci, în special pupilele, pielea mai transparentă şi fiecare trăsătură mai dulce. Niciun bărbat care ar fi privit-o acum n-ar fi putut să creadă că ea este şefa propriei ei companii şi până acum îşi ţinuse emoţiile în frâu, Era ca şi cum ar fi privit o străină, numai că această străină îi era întrucâtva cunoscută. Kelly tremură şi-şi linse buzele uscate. Pe femeia care stătea în faţa ei, în oglindă, n-o mai văzuse de ani, de când era o fetişcană şi viaţa îi era plină de Colin şi dragostea pentru el…

— Nu!

Kelly nu-şi dăduse seama că vorbise tare, sunetul ieşindu-i din gâtlej cu disperare.

— Kelly, plecăm peste o jumătate de oră. Sunteţi gata, tu şi Jack?

Vocea lui Sue de după uşă o făcu să înţepenească şi o întoarse la realitate. Vocea ei tremura când îi răspunse şi la fel şi mâinile când, zece minute mai târziu, începu să se fardeze. Poate că machiajul era cauza că ochii ei arătau mai exotic sau era doar un efect de lumină? Mângâierea mătăsii de-a lungul corpului îi amintea mâinile lui Jack şi ea încercă să-şi alunge amintirea, periindu-şi părul cu violenţă şi fixându-l cu pieptenele de perle.

Sunetele ce se auzeau dinspre baie o făcură să-şi ia poşeta şi să se grăbească spre uşă. Nu vroia să fie în cameră atunci când el venea din baie şi oricum nu vroia să mai împartă camera cu el. Nu-i păsa ce gândeşte Sue şi se decise să-i zică că nu este în stare să doarmă prea bine şi nu vroia să-l deranjeze pe Jack.

— Oh, Kelly, arăţi fantastic, nu-i aşa, Jeremy? spuse Sue întorcându-se spre el pentru a o aproba.

— Fantastic, aprobă el încet. Gheaţa s-a topit. O să-l rog pe Jack să-mi spună secretul.

În timp ce râsul nevinovat al lui Sue umplea camera, Kelly se gândi cum de poate fi prietena ei atât de oarbă încât să nu observe veninul din vocea soţului său. Jeremy n-o iertase că îl respinsese. Bărbaţii erau atât de frivoli; atât de aroganţi în comportamentul lor de copii răsfăţaţi atunci când o femeie nu-i găsea pe gustul ei…

— Uite-l pe Jack… acum poţi să-l întrebi, glumi Sue în timp ce acesta se strecura în cameră.

Se schimbase în pantaloni crem, care-i evidenţiau picioarele puternice şi lungi şi cămaşă crem, deschisă la gât, care-i scotea la iveală perii aspri şi negri ce-i umbreau pieptul. În comparaţie cu aerul bărbătesc al lui Jack, Jeremy părea fleşcăit şi lipsit de orice condiţie fizică.

— Ce să mă întrebi? interveni Jack, zâmbindu-i lui Sue şi apreciindu-i din ochi feminitatea reliefată de rochia cea nouă, ceea ce o făcu pe aceasta să radieze de plăcere.

Kelly simţi un frison însoţit de o durere ascuţită.

— Oh, cum reuşeşti s-o transformi pe regina noastră de gheaţă într-o bombă sexy? îi atrase atenţia Jeremy cu răutate.

Kelly se întrebă dacă cineva observase modul în care ea tresărise când Jack îi cuprinsese mijlocul, trăgând-o înspre el şi umplându-i nările cu parfumul trupului lui.

— Nu este greu, îi zise Jack, o parodie de tandreţe îndulcindu-i privirea când se întoarse spre Kelly spunând cu voce răguşită… Tot ceea ce ai nevoie este dragoste, Kelly!

Ea nu s-ar fi putut mişca, chiar dacă cineva i-ar fi spus că are alături o bombă. Dragoste! Pupilele i se dilatară de surpriză şi ea avu senzaţia de moliciune. Sigur că nu-l iubea pe Jack. Ideea era mai mult decât caraghioasă. Cum ar fi putut? După Colin ştia prea bine ce riscă

iubind un bărbat şi ultimul dintre ei ar fi fost Jack, care îşi vindea dragostea femeilor bogate.

Ajunseră la vila unde avea loc petrecerea. Mult mai mare decât grădina tatălui lui Sue, grădina se învecina cu aceasta şi Sue le explică cum proprietarul are tot pământul dinspre mare, unde se află şi un debarcader propriu.

Grădina era luminată cu sute de lampioane japoneze de hârtie şi absenţa soarelui făcea ca atmosfera să fie plină de miresmele a tot felul de plante.

Era pierdută în visări, imaginându-şi cum erau primii aventurieri greci, când Jeremy îi spulberă visul înjurând vehement din cauza faptului că se împiedicase de o denivelare a terenului.

Kelly se necăji pentru prietena ei deoarece soţul ei exclamă furios:

— Presupun că a ta a fost ideea asta tâmpită ca să o luăm pe aici, dar spre surpriza ei Jack spuse calm:

— Această idee mi-a aparţinut mie.

— Credeam că te-ai săturat de gropi în după-amiaza aceasta. Am făcut peste optsprezece găuri la golf.

— Oh, Jeremy te-a cărat după el pe tot terenul? Sue îi zâmbi lui Jack cu simpatie… El este mort după golf deşi zice că joacă din motive de afaceri. Tu eşti un jucător bun?

Kelly simţi o înţepătură în inimă când Jack îi întoarse zâmbetul lui Sue; un sentiment ridicol de gelozie izvorî din adâncul fiinţei sale.

— Nu prea. Prefer tenisul.

— Nu-i nevoie să fii modest, bătrâne, i-o tăie Jeremy acru. A fost destul de bun ca să mă bată.

Kelly îşi ascunse zâmbetul amuzat. Jeremy se lăuda cu jocul lui de golf. În trecut fusese obligată să asculte

tirade întregi despre măiestria lui şi era evident că acum recunoaşte cu reţinere că Jack este mai bun.

— Oh, aproape am ajuns – aici este piscina, îi anunţă Sue. Este o piscină de dimensiuni olimpice, dar am auzit că nu prea o folosesc.

Câteva trepte îi aduseră la nivelul piscinei şi curţii interioare, unde se aflau şi alţi musafiri. Bazinul, aşa cum spusese şi Sue, era foarte mare şi Kelly se întrebă dacă înotătorii îi apreciau forma care nu era rectangulară ci semăna cu un opt alungit. Unul din cercurile optului dispărea în interiorul casei într-o manieră tipic hollywoodiană.

— L-au făcut aşa ca să poată face baie şi iarna, spuse Sue cunoscătoare. De o parte şi de alta a părţii aceleia a bazinului sunt pereţii de sticlă. Cred că totul costă o avere. Şi uită-te în spatele tău, îi spuse ea lui Kelly, care, ascultătoare, se întoarse ca să vadă în centrul celui de al doilea cerc un fel de ambarcaţie cu pânze.

— Doamne, Dumnezeule, reuşi ea să spună în timp ce Sue râse la această apreciere.

— Hollywood secolul douăzeci. Cea de a treia sau a patra doamnă Wrayman a modificat aspectul original al vilei. Dar aşteaptă să vezi ce-i înăuntru. Carne Wrayman este un colecţionar fanatic de relicve bizantine. Are câteva icoane nemaipomenite, cumpărate din Rusia în timpul revoluţiei, care valorează enorm, dar el este multimilionar.

— Sună ca şi cum ar fi omul tău, murmură Jack cu voce joasă, în părul lui Kelly. N-o să suspectezi că umblă după banii tăi!

— Ai câştigat un punct! zvârli Kelly aceste vorbe printre dinţii ei mici şi albi strânşi de furie.

— Jack, dragule! Ce minunat! Ce naiba faci aici?

O blondă suplă se desprinse din mulţimea de lângă bazin şi aproape se azvârli în braţele lui Jack. Avea în jur de optsprezece ani şi Kelly se întrebă dacă sentimentul veninos pe care aceasta i-l produsese nu era gelozie feminină pură.

— Bine, bine, murmură Jeremy tendenţios. O amintire din trecut? Ai grijă, scumpo, o preveni el acru, s-ar putea să descoperi că este foarte solicitat şi acum şi în viitor.

— Jack, vreau să-ţi prezint pe cineva. Vino cu mine… Sper că nu vă supăraţi dacă-l împrumut pentru un minut? o întrebă blonda pe Kelly cu un surâs care-i scoase la iveală gropiţele din obraji.

— Eşti invitata mea… faţa ei era încordată şi zâmbetul artificial.

— N-o să întârzii, îi spuse Jack indiferent şi se îndepărtă ţinând-o pe fată de umeri, în timp ce ea îl privea cu faţa plină de zâmbete şi: Kelly trebui să recunoască, dragoste!

— Mm, mă mir de ce nu ne-a făcut cunoştinţă. Jeremy o privi triumfător şi nu era nevoie să fii un geniu ca să ştii ce gândeşte… Kelly trebui să se abţină ca să nu-i riposteze şi el reluă cu o grijă ironică… Cred c-ar fi bine să fac o mică anchetă pentru că la bogăţia ta, Kelly, tu nu trebuie să te expui. Ştiu că el are succese în toate domeniile, dar mi-ar pare rău să te păcăleşti… din nou, adăugă el intenţionat.

Kelly se albi. Curtea părea să se învârtă şi zgomotul petrecerii să-i zgârie urechile. Forţându-se să-şi revină la normal, ea reuşi să întrebe:

— Ce înţelegi prin „din nou”?

— Hai, dragă! Jeremy se distra de-a binelea şi Kelly se întrebă de cât timp ştia el acest necaz al ei pentru a o îndurera şi răni… Bătrânul Jan mi-a spus… am fost împreună la o conferinţă, am băut ceva şi ştii cum se

petrec lucrurile. S-a întâmplat să-ţi menţionez numele. Şi el mi-a spus ce s-a întâmplat cu Colin, cum te-a agăţat în mod deliberat şi s-a căsătorit cu tine pentru banii tăi.

— Jeremy! vocea lui Sue era şocată şi furioasă dar lui Kelly nu-i mai păsa.

Surprinzător, dar vechea poveste nu-i mai crea nicio durere. Nu-i mai păsa ce auzise Jeremy şi faptul că Colin n-o iubise n-o mai interesa. Ceea ce simţea acum era regretul că se lăsase prinsă în ceva ce se dovedea a fi fost o iluzie şi era supărată că-şi irosise atâta timp din viaţă pentru asta.

— Are dreptate, Sue, reuşi ea să spună. Jeremy are dreptate. Colin s-a însurat cu mine pentru bani.

— Dar Jack nu seamănă niciun pic cu Colin, izbucni Sue cu căldură, şi nu înţeleg de ce Jeremy a sugerat asta. Poate că ale legătură cu faptul că te-a bătut la golf, îi zise ea soţului ei, care spre amuzamentul lui Kelly, o privea cu gura căscată... Cere-i scuze lui Kelly, Jeremy, continuă Sue. Salvează aparenţele... este musafira noastră.

— Susan, draga mea, te-ai făcut mai frumoasă de când nu te-am văzut.

— Eşti drăguţ, Carne, îi răspunse Sue bărbatului grizonat, bine construit care o îmbrăţişa... dar amândoi ştim că eşti un mincinos.

Carne Wrayman o lăsă, ca să-i strângă mâna lui Jeremy şi apoi se întoarse spre Kelly, cu ochii măriţi de admiraţie şi-i zâmbi.

— Eşti singură aici? o întrebă el după ce Sue îl prezentă.

— Acum este, răspunse Jeremy răutăcios. Şi-a pierdut partenerul pentru o blondă de optsprezece ani.

— Aşa? ochii lui voalaţi o priviră din nou pe Kelly. Să zicem că această pierdere este norocul meu. Permite-mi să te însoţesc la bar. Sue, ştii drumul.

CAPITOLUL VII

— Deci, cu ce le ocupi când nu eşti în vacanţă la Corfu? o întrebă Carne Wrayman pe Kelly.

Stăteau în curtea interioară, bând cel mai sec Martini pe care Kelly îl băuse deodată. Îi pierduse din vedere pe Sue şi Jeremy şi Jack nu era decât o pată la marginea vizibilităţii; cineva pe care nu vroia să-l vadă, la fel după cum nu vroia s-o vadă pe tânăra blondă agăţată de el.

— Eu… mă ocup cu publicitatea. Am propria mea companie, spuse Kelly repede.

— O femeie cu o carieră… din nou aceeaşi privire voalată… Știi, am dat peste o ocazie nesperată, îi spuse Carne Wrayman aplecându-se spre ea, tocmai se

întâmplă să caut pe cineva care să se ocupe de publicitatea engleză pentru un documentar pe care-l facem. Îţi surâde ideea?

— Aş vrea să ştiu mai mult despre asta, îi spuse Kelly precaută. Vezi, când mă apuc de ceva, am pretenţia să iasă foarte bine. N-am obiceiul să fac promisiuni irealizabile clienţilor mei. Când promit ceva trebuie să fiu sigură că sunt în stare să duc la bun sfârşit.

— Scumpo, îmi place ce aud, reluă Carne entuziast. Ceva îmi spune că noi doi o să ne înţelegem foarte bine. Uite, de ce n-am dispare – am putea merge pe iahtul meu, să stabilim amănuntele. Am avea mai multă linişte acolo. Ce părere ai?

Prima pornire a lui Kelly fu să refuze. Se uită peste mulţime şi-l văzu pe Jack dansând cu fata cea blondă, care se lipea provocator de el şi o cuprinse gelozia. La fel ca şi un animal rănit, se gândi să evadeze şi, cu ochii pe perechea înlănţuită, murmură distrată:

— Da… da… bine.

— Splendid. Splendid, hai să plecăm. Carne Wrayman se ridică. Kelly îl urmă de-a lungul unei poteci ce cobora prin grădină şi ducea la marea în care se oglindea luna şi un iaht ancorat… Urcă, o instrui Carne arătându-i o barcă. Apa în acest loc este adâncă, îi spuse el în timp ce se îndreptau spre iaht, dar nu suficient de adâncă pentru Mary Belinda; după soţia mea numărul trei, mi-a fost lene să-i schimb numele şi, deşi Mary Belinda a dispărut de mult timp din viaţa mea, numele ei a rămas.

Mica barcă cu motor se apropia zgomotos de iaht, Kelly era vrăjită de stelele ce luminau apa întunecată şi de spuma argintată de lună, ce o însoţea.

— Am dat liber echipajului, îi spuse Carne când ajunseră la bord… văzu expresia uluită a feţei lui Kelly şi zâmbi ca un băieţel… Vrei să-ţi arăt vasul? Este jucăria mea preferată şi sunt mândru de el ca un copil.

Avea dreptate, reflectă Kelly peste o jumătate de oră, când Carne o conduse în ceea ce el numea salonul principal. Mare şi mobilată ca o sufragerie, camera era decorată în tonuri de verde şi crem.

— Este… este ca într-un film, reuşi ea să spună în cele din urmă… O casă plutitoare!

Carne râse.

— Ar trebui să vezi mai multe iahturi de aici din Corfu, al meu pare minuscul în comparaţie cu ele… dar nu ţi-am arătat cartierul meu privat.

Zâmbind încă, Kelly îl urmă printr-o uşă şi un coridor cu covor crem, în timp ce Carne deschise o altă uşă, ea văzu camera din dosul ei, aproape violetă în contrast cu culorile pastel ale salonului. Era decorată în stil oriental, cu un pat jos şi câteva piese de mobilier vechi şi preţios. Pereţii erau coloraţi în roşu strident şi patul acoperit cu o cuvertură neagră.

— Foarte cochet, murmură ea spre Carne, şi foarte diferit de restul decorului.

— Da, mi-am redecorat apartamentul când am divorţat de a treia soţie. Îţi place?

Un frison ameninţător îi parcurse spinarea. În ochii lui Carne era ceva ce nu-i plăcea.

— Este… este foarte frapant, îi zise ea, îndreptându-se spre uşă. Dar nu este un loc adecvat pentru o discuţie de afaceri.

— Depinde, îi zise Carne, urmărind-o cu privirea. În afaceri şi cu potenţialii parteneri, pot pune aici multe lucruri la punct, Kelly…

— În schimbul a ce? întrebă Kelly neutru.

Era foarte furioasă, nu atât pe Carne, cât pe ea însăşi că fusese atât de proastă să ajungă într-o astfel de situaţie. Doamne, Dumnezeule, de câte ori nu trebuise în trecut să evite astfel de situaţii? Mult mai multe decât

îşi putea aminti, dar de data asta fusese suficient de idioată ca să cadă în cursă ca un copil naiv.

— Draga mea, protestă Carne, e nevoie să fii atât de crudă? Nu mă flatezi prea tare…

— Cred că orice aş face este periculos, spuse Kelly cu răceală. Nu sunt atât de proastă ca să cred că te interesez ca persoană, Carne. Din partea ta este un simplu exerciţiu pentru a-ţi exersa farmecele.

— Ce încăpăţânată eşti!… spuse cuvintele suficient de calm, dar în ochi i se citea nemulţumirea. Suntem ca doi copii!

— Cred c-ar fi bine să plec…

— Din al cui punct de vedere?… În zâmbetul lui nu mai era umor… Dacă te întorci la vilă singură, după ce ai plecat în compania mea, musafirii şi mai rău, presa cu fotografii ei, care nu scapă nicio ocazie, o să tragă concluzii care, în ceea ce mă priveşte, vor fi umilitoare. Nu vreau să-ţi baţi joc de mine întorcându-te singură la vilă acum, Kelly. Eşti o femeie adultă şi ai ştiut ce faci când ai venit aici cu mine. Chiar dacă ţi-ai schimbat intenţiile, eu nu mi le-am schimbat pe ale mele.

Se întinse spre ea, luând-o pe Kelly prin surprindere şi o apucă de braţ. În timp ce o trase către el, mâna începu s-o doară. Gazda civilizată care o întreţinuse până atunci dispăruse – în locul lui rămânând un bărbat obsedat de imaginea lui publică şi ea fusese o naivă să nu intuiască adevărul, după gura lui vicioasă şi privirea libidinoasă.

Bunul simţ o avertiză să nu între în panică; va trebui să facă exact ce spera el să facă. Cinismul rece va fi o armă mult mai eficientă dacă ea-şi va păstra capul pe umeri şi-l va folosi.

— Uite, pledă ea încercând să câştige timp. Înţeleg de ce eşti nemulţumit, pe undeva sunt şi eu de vină. Nu m-am gândit la nimic şi credeam în mod sincer că vrei să

discutăm afaceri. Hai să ne întoarcem împreună la vilă şi astfel bârfele vor fi oprite şi îţi dau cuvântul meu de onoare că n-am să scot o vorbă…

— Cuvântul tău de onoare! râse el neplăcut. Doamne, dacă este un lucru pe care l-am învăţat de-a lungul anilor este acela că atunci când femeile îşi dau cuvântul nu înseamnă nimic. Şi afară de asta, spuse el încet, te doresc. Eşti o femeie foarte apetisantă – genul meu de femeie.

— Dar tu nu eşti genul meu de bărbat, îi replică Kelly cu promptitudine. Şi acum, plec, cu sau fără tine.

— Frumoase cuvinte, spuse Carne veninos, dar din nefericire pentru tine, sunt doar nişte vorbe. Nu poţi să porneşti barca fără cheia de la motor care este la mine… se bătu peste buzunar… şi afară de asta nu poţi trece peste ceea ce vreau eu, Kelly, aşa că fă ce vrei!

Vocea lui o făcea să-şi închipuie că i-ar fi plăcut să-şi bată joc de ea; s-ar fi bucurat s-o vadă cuprinsă de teamă şi deşi murea de frică, Kelly se forţă să rămână calmă. Zise liniştită:

— N-am de gând să stau aici cu tine, Carne, sau să-ţi permit să faci dragoste cu mine.

Şuieratul lui o înfioră.

— Cum crezi că o să mă poţi opri? o ironiză el strângându-i şi mai tare braţul. Şi nu încerca să spui că o să mă reclami că te-am violat. Tribunalele sunt plictisite de reclamaţiile femeilor care s-au răzgândit în ultimul moment.

Albă la faţă şi înspăimântată, Kelly trebui să admită valabilitatea celor spuse de el. Chiar dacă l-ar acuza de viol se îndoia că acuzaţia sa ar avea şanse de câştig în faţa curţii de justiţie. Se postase într-o poziţie vulnerabilă, din propria el vină. La urma urmei venise de bunăvoie cu Carne, pe iahtul lui.

Ca şi cum i-ar fi citit gândurile şi simţind victoria, Carne o trase înspre el cu o privire triumfătoare.

— Recunoaşte Kelly, răsuflă el ameţind-o cu îngâmfarea lui şi cu mirosul de băutură, care dovedea că băuse bine înainte.

Lucrul acesta-i fu confirmat din modul în care mâna lui liberă începuse să tragă de breteaua rochiei – deşi cantitatea de băutură înghiţită nu-i diminuase puterea, o ţinea destul de strâns cu o mână, mişcările nu-i erau suficient de sigure.

O cuprinse un val de teamă, care o acoperi ca un nor în timp ce încerca să se elibereze trupul încordându-i-se automat la atingerea pielii de către mâna lui, furia dând naştere vechiului instinct omenesc de apărare.

— Pisica dracului ! înjură Carne în momentul în care Kelly îl zgârie pe faţă, ducându-şi mâna la urmele pe care unghiile ei i le făcuseră.

Liberă pe moment, Kelly reacţionă instantaneu, ajungând la uşa deschisă şi fugind pe coridorul pe care-l găsi din instinct, spre puntea superioară, cu plămânii gata să se spargă şi cu inima bătând nebuneşte. Pe punte se împiedică de un corp solid care o făcu să-şi piardă răsuflarea. Degete puternice i se înfipseră în umeri şi ea se cutremură de groază.

— Kelly… Kelly… ce naiba se întâmplă?

— Jack? îl privi fără a-i veni să creadă şi brusc înţepeni, auzindu-l pe Carne, care urca scara cu greutate, înjurând.

Jack îi observă teama şi zâmbi cu cinism.

— Ce s-a întâmplat? Iubitul tău s-a dovedit a fi prea tumultuos?

— Mi-a spus că vrea să discutăm afaceri, bâigui Kelly, simţindu-se prosteşte şi prinsă pe picior greşit.

— Şi încerci să mă faci să cred?

Kelly înţepeni auzind paşi pe punte şi se agăţă de braţul lui Jack cu ochii măriţi de teamă.

— Te rog, hai să plecăm!

Carne ajunsese în dreptul lor, clătinându-se uşor, cu faţa lividă de furie.

— Cine dracu eşti? întrebă el cu grosolănie îndreptându-se spre Jack.

— Sunt un prieten al lui Kelly, replică Jack calm. Mulţumeşte-i acestui om pentru ospitalitate, Kelly, zise el ironic. Este timpul să plecăm.

Pentru o clipă, Kelly crezu că individul o să sară la Jack şi-şi ţinu respiraţia, sătulă de atâta violenţă, dar Carne se opri la jumătatea drumului.

— Ia-o din faţa mea, bombăni el furios. Oricum n-o doream pe această căţea frigidă!

Tot drumul spre barcă, aceste vorbe îi sunară în minte, ca un refren dureros care distrusese sistemul ei fragil de protecţie, amintindu-i de Colin şi rănile pe care i le făcuse acesta. Autoapărarea la care ajunsese după ani de zile se dusese, lăsând-o neputincioasă şi vulnerabilă.

Când Jack opri barca pentru a o ancora, ea tremura.

— Hai, sari, mai avem de parcurs restul drumului.

Se înfioră şi se dădu înapoi când el încercă să-i prindă mâna. Barca se balansă şi ea-l auzi pe Jack înjurând. Pierzându-şi echilibrul, căzu în apa rece şi încercă să strige, dar gura şi nările i se umplură cu apă sărată.

În momentul în care simţi nisipul sub picioare şi-şi recăpătă echilibrul, teama o părăsi. Apa rece avusese efectul de a o readuce în prezent; îşi dădu seama de expresia furioasă a lui Jack şi de tabloul pe care-l prezenta cu hainele ude şi părul muiat. De ce venise Jack s-o caute, şi, mai ales, de unde ştiuse unde este?

— Sue era îngrijorată din cauza ta, îi zise el, parcă citindu-i gândurile. Nu te-a găsit şi a crezut că te-ai supărat din anumite motive.

Kelly era bucuroasă de întunericul care-i ascundea roşeaţa. Înseamnă că Sue crezuse că ea este geloasă pe Jack din cauza blondei.

— Asta nu explică cum de m-ai găsit, replică ea cu răceală, încercând să-şi recompună o figură cât mai convenabilă şi să-şi reia aerul de superioritate care acţionase atât de bine în trecut,

— Ai fost văzută plecând cu Wrayman, îi spuse Jack încordat, căţărându-se pe plajă şi încercând s-o ajute să iasă din apă.

Lumina lunii îi cădea pe faţă şi pentru o clipă, ea-l văzu cum se întunecă şi un muşchi începe să se zbată nervos în obraz. Părea supărat şi chiar mai mult…

— Kelly, hai! Amândoi suntem uzi fleaşcă şi n-o să stăm aici toată noaptea. Cred că nu vrei să te mai întorci la petrecere, nu-i aşa?

— Înseamnă că tu o să te întorci? Pot să mă duc şi singură acasă, îi spuse ea scurt… aşa că poţi să te întorci la prietena ta.

— Prietena mea? se încruntă el şi apoi expresia i se schimbă, în jurul gurii apărându-i un zâmbet ironic. Ah, sigur că da. Dar, Kelly ai uitat ceva. Tu eşti prietena mea… atâta timp cât sunt angajatul tău.

Din anumite motive, îi veni să plângă. Simţi apropierea lacrimilor şi-şi dădu seama că acesta este începutul durerii care o va cuprinde. Nu ştia cum şi când, dar se îndrăgostise de Jack.

Zăpăcită îl urmă pe Jack fără să-şi dea seama că el o aştepta, până când nu-i simţi mă na caldă pe a el.

— Ţi-e frig?

Ea dădu din cap, întrebându-se dacă nu cumva îşi imaginează tandreţea din vocea lui.

Aerul nopţii era cald, dar apa şi şocul pe care-l avusese o îngheţaseră până la os. Când ajunseră în grădina vilei tatălui iui Sue, tremura atât de tare încât îl clănţăneau dinţii. Jack, la fel de ud, părea neatins de frig.

— Intră în salon şi eu o să-ţi prepar o băutură, sugeră el amabil în timp ce ajungeau în casă. O să-ţi facă bine.

— Nu! Kelly nu vroia să-i spună că băutura îl sugera venirea poliţistului care-l anunţase moartea lui Colin... Mă duc să fac un duş. Mi-e frig, atâta tot.

Jack dădu din umeri, cămaşa fiindu-i lipită de corp, iar pantalonii uzi reliefându-l masculinitatea într-un mod care o făcu pe Kelly să se înfioare.

Duşul o încălzi, dar nu-l alungă gheaţa din inimă. Ultimele cuvinte ale lui Carne îi deschiseseră o rană care începuse să sângereze din nou şi asta, combinat cu faptul că-şi dăduse seama că-l iubeşte pe Jack, o făcea să se simtă dezorientată şi îndurerată.

Tânjea să se bage în pat să adoarmă şi să-şi şteargă totul din minte – să uite totul, dar ştia că-i va fi imposibil şi atunci, îşi aduse aminte de Sue, care-l spusese că doctorul îi prescrisese nişte tablete pentru somn. În mod obişnuit, Kelly n-ar fi luat medicamentele prescrise pentru altcineva, dar în noaptea asta, nu putea îndura să stea lungită, ştiindu-l pe Jack în patul alăturat sau, mai rău, în patul blondei care-şi arătase atât de făţiş admiraţia pentru el.

Se îndrepta spre camera iui Sue, când uşa de la salon se deschise şi apăru Jack.

El se încruntă când o văzu şi Kelly îşi aduse aminte de prosopul cu care era acoperita şi de cuvintele insultătoare pe care el i le adresase mai devreme. Simţi cum se înroşeşte în timp ce el o privea. Credea oare că vroia să-i atragă atenţia?

— Vroiam să iau de la Sue nişte pilule pentru dormit, reuşi ea să spună. Sunt sigură că n-o să se supere şi eu…

— Vrei să uiţi ce s-a întâmplat pe iaht? De fapt, ce s-a întâmplat? Chiar fugeai de Wrayman sau doar îl aţâţai?

O orbi o perdea de lacrimi şi protestă încetişor înainte de a-i întoarce spatele. Era prea periculos să încerce să vorbească, în modul în care se simţea acum – în cel mai bun caz ar fi pierdut.

— Kelly!

Se părea că el nu este mulţumit că o făcuse să plângă. Degetele lui i se înfipseră în braţ întorcând-o cu bruscheţe spre el şi ea oftă de durere, încleştându-şi mâinile pe prosopul care-i căzuse sub sâni.

— Înseamnă că n-ai ştiut? întrebă Jack, încet în timp ce-i mângâia cu degetele devenite dintr-o dată blânde, gropiţele din obraji.

Încercă să vorbească, să-i spună că dacă plângea, era o simplă reacţie, dar în loc de asta, spre groaza ei, lacrimile începură să-i curgă şuvoi, simţindu-se şi mai prost în încercarea de a-şi opri emoţiile care o copleşisem.

— Kelly!… Jack îi rosti numele în grabă.

— Ştiu… nu-ţi place să vezi femei plângând, încercă ea să glumească, dar… deodată nu mai fu o glumă şi Jack îşi înăbuşi o înjurătură şi o strânse cu sălbăticie în braţe.

Cu respiraţia întretăiată, el murmură:

— Mi-e groază să te văd plângând. Doamne, dacă Wrayman ţi-a făcut vreun rău…

— A fost vina mea. N-ar fi trebuit să mă duc cu el. Dumnezeu ştie câte situaţii asemănătoare am evitat, dar în seara asta…

Se înfioră în braţele lui Jack… cât de uşor îi era să aibă încredere în el.

— Vrei să stau cu tine… până când adormi? Doamne, ce-ar mai fi dorit!… Hai să începem din nou, Kelly, murmură Jack. Am pornit-o cu stângul de la început şi aşa am rămas, cu excepţia a unul sau două momente. Aş fi putut să-l omor pe Wrayman când l-am văzut că pleacă cu tine în seara asta.

— Ne-ai văzut? se miră Kelly şi-şi ridică faţa spre el.

El se strâmbă uşor şi ochii i se înnegurară văzându-i umbra sânilor, acolo unde prosopul alunecase.

— Te-am văzut pe tine, îi confirmă el. Credeam că vrei să mă necăjeşti… Deoarece ea arăta uimită, el spuse încetişor… Oh, Kelly, tu ştii cât de mult te vreau, doar nu eşti oarbă – dar bineînţeles, asta înseamnă că nu-mi cunosc lungul nasului, nu-i aşa? Eu sunt doar un însoţitor plătit.

— Jack?

Vocea ei era uimită, ezitantă şi plină de speranţă. Jack o vroia. Îi cercetă faţa să vadă dacă minte, dar el nu minţea. Se vedea după privirea lui flămândă, după excitarea pe care o simţea în trupul lui, lipit de al ei.

— Nu te juca cu mine, Kelly, o preveni el cu o voce răguşită de emoţie… Hai să nu mai fie neînţelegeri între noi, de data aceasta, Te doresc şi…

— Şi eu te doresc, Jack, îi spuse Kelly cu vocea joasă, pipăindu-i faţa cu degete tremurătoare, încercând să se asigure că el este real… dar mai întâi, aş vrea să-ţi spun ceva.

Ea vroia să-i spună despre Colin, despre motivul care o făcuse să fie atât de suspicioasă cu el. N-avea importanţă că el n-avea bani, şi nici modul în care-şi câştigă existenţa, decise ea pasionată. Ceea ce avea importanţă era ceea ce simţeau unul pentru celălalt. El o dorea şi instinctul feminin îi spunea c-ar fi o nebunie să întoarcă spatele acestei şanse de fericire, numai din cauza mândriei şi a averii. Ce importanţă avea că era

bogată şi el sărac? Avea ceva vreo importanţă în afară de această fericire pe care o simţea înmugurind în adâncul fiinţei ei?

— Mai târziu, Kelly, spunea răguşit, o să-mi spui mai târziu. Acum – chiar acum… adăugă el în grabă, există o cale mai bună de comunicare decât cuvintele.

El o ridică în braţe şi Kelly se agăţă de umerii lui cu inima bătându-i cu putere, în timp ce el împingea uşa de la camera lor.

Era încă în braţele lui când el se aplecă să o sărute, buzele desfăcându-i-se sub ale lui, trupul tremurându-i cu o nerăbdare fierbinte în timp ce el o lăsă treptat să alunece pe picioare, fiecare părticică a ei mulată pe conturul lui, în aşa fel, încât îi simţea pulsul zbătându-i-se.

— Kelly!

Îl lăsă să-i desfacă prosopul şi degetele ei se grăbiră să-i desfacă nasturii cămăşii, încurcându-se. Ochii lui Kelly rămaseră vrăjiţi la vederea trupului bărbătesc. Mâinile lui îi cuprinseră sânii şi aceştia se bombară de dorinţă, la această atingere. Îşi simţea pielea arzând şi sărutările fierbinţi pe care le împrăştie pe gâtul şi umerii lui primiră răspunsul grăbit al gurii lui ce-i dezmierda pielea şi a mâinilor ce se mişcau flămânde pe trupul ei, cercetându-l, provocându-i o adevărată febră de excitare sexuală.

Pierdută în noianul de plăceri senzuale pe care Jack i le provoca, Kelly îi dezmierda cu febrilitate spatele, în timp ce, ca răspuns, gura lui o sorbea cu aviditate pe a ei.

Lăsându-i buzele, el murmură ajuns la capătul puterilor:

— Pentru numele lui Dumnezeu, Kelly, ce-mi faci tu mie?

O luă în braţe şi se îndreptă cu paşi mari spre pat. Înainte de a o lăsa, îşi aplecă faţa şi-i prinse cu buzele un sfârc întărit, sugându-i dulceaţa înmugurită, până când Kelly gemu de plăcere, cu trupul palpitându-i de nerăbdare.

O întinse pe pat şi ea se înfioră de răcoarea aerului nopţii; dar imediat Jack fu lângă ea, acoperindu-i trupul tremurând cu căldura lui şi apropierea lui nu semăna deloc cu umilinţa pe care i-o provocase Colin,

Era uşor să te laşi în voia dezmierdărilor lui şi să răspunzi cu propriile tale mângâieri, bucurându-te la auzul gemetelor de plăcere ce ieşeau din pieptul lui, provocate de degetele ce mângâiau şi urmate de sărutări.

Când mâna lui ajunse în cel mai intim loc al ei, Kelly se încordă, revenindu-i amintirile de coşmar, dar dorinţa şi dragostea pentru Jack fură mai puternice decât frica. Valuri de plăcere înlocuiră teama ei iniţială şi trupul i se arcul, dorind şi incitând cu instinct secular, unirea carnală.

În întuneric, ea auzi schimbându-se ritmul respiraţiei lui Jack şi-l simţi pielea umedă de sudoare. În timp ce gemea cu respiraţia întretăiată, el îi cuprinse faţa cu mâinile, zdrobindu-l buzele cu ale lui, până când ea se agăţă de el fără să-i mai pese de nimic, bucurându-se de bărbăţia sa năvalnică şi de sălbăticia plină de pasiune a acestui sărut.

Undeva, în adâncul minţii, ea înregistră o durere, dar nu-i păsa de ea; dorea această durere, dorea tăria bărbătească a lui Jack, cu o nevoie ce depăşea orice altceva şi când el se încordă, îndepărtându-se de ea, ea se cufundă într-o stare de amară respingere, chircindu-se în timp ce el aprindea veioza.

— Kelly, uită-te la mine.

Ea tresări sub asprimea tonului său.

— Kelly…

— Nu! Te rog, eu… spre groaza ei începu să plângă cu sughiţuri care-i scuturau tot trupul şi o făceau s-o doară gâtul.

— Kelly, pentru numele lui Dumnezeu!… se înfioră sub această răbufnire de furie a lui, cutremurându-se de dispreţ pentru ea însăşi şi umilinţă… De ce nu mi-ai spus?

N-ar fi fost de folos şi nici n-ar fi fost demn să pretindă că nu înţelege.

— Am încercat, reuşi ea să spună, dar nu m-ai ascultat.

— Ai de gând să-mi spui despre asta?

— Ce vrei să auzi?… vocea ei suna cu amărăciune şi necaz, dar nu putea să se abţină, nu putea să-şi alunge sentimentul de reţinere… Ai vrea să auzi cum s-a însurat soţul meu cu mine numai pentru bani; cum a încercat să mă violeze în noaptea nunţii, dar cum până la sfârşit n-a reuşit să mă aibă, vezi tu, deoarece îmi dorea doar banii şi a face dragoste cu mine era un preţ prea mare pentru a-l putea plăti? Aşa că a murit într-un accident. Nu-i aşa că-i nostim…

Începu să râdă, un râs ascuţit şi amar care nu se mai termina până când Jack o scutură puternic şi-i înăbuşi sunetul cu buzele lui, sărutând-o până când ea nu mai putu să răsufle, luptându-se să-l respingă aşa cum o respinsese şi el pe ea.

— Nu trebuie să faci dragoste cu mine, zise ea în final când reuşi să se elibereze… Încă te plătesc.

— Ar trebui să te plesnesc pentru asta! izbucni Jack şi în întuneric, ea-i văzu furia din ochi… şi în afară de asta, trebuie să fac dragoste cu tine, el vorbise atât de încet încât ea crezu că nu înţelesese bine, dar apoi adăugă rar, ca şi când ar fi vrut ca fiecare cuvânt al lui să i se întipărească… Îmi pare rău de ceea ce s-a întâmplat cu

Colin şi asta explică o grămadă de lucruri pe care nu le înţelegeam înainte, dar, Kelly, eu nu sunt Colin şi nu-ţi petrece restul vieţii pedepsindu-te pentru că un bărbat nu te-a vrut, eu te vreau, spuse el liniştit, şi singurul motiv pentru care nu suntem încă amanţi este că mi-am dat seama cu stupoare că eşti virgină.

— Înţelegând prin asta că ai fi dorit să am mai multă experienţă, spuse Kelly cu amărăciune. Îmi pare rău că nu pot atinge standardele tale înalte dar…

Cruzimea expresiei folosită de el o reduse la tăcere. Rămase privindu-l în întuneric, întrebându-se dacă n-a fost o proastă… dar trupul ei tânjea după el şi ea încă îl iubea.

— Virginitatea este mai curând o stare psihică decât una fizică, cel puţin acesta este punctul meu de vedere, şi sentimentul meu actual este de milă – oh, nu pentru tine, spuse el încordat, ci pentru Colin, care a fost atât de prost încât să-ţi întoarcă spatele. Nu îţi spun o minciună, adăugă el sec. Dacă sunt cinstit, cel mai puternic sentiment al meu, acum, este dorinţa mea pentru tine, dar n-am de gând să te forţez, Kelly. Te doresc cu disperare, dar vreau ca şi tu să mă doreşti. Vreau ca să simţi plăcere în braţele mele, nu numai să mi te supui. Înţelegi ce încerc să-ţi spun?

Ea simţi cum i se usucă gura. Jack nu era corect, forţând-o pe ea să ia o decizie şi totuşi în adâncul ei ştia că el are dreptate; decizia trebuia s-o ia ea şi faptul că el avea puterea să se abţină, făcea să-i crească dragostea pentru el.

— Eu… te vreau, Jack.

Fură cele mai grele cuvinte pe care le pronunţase vreodată şi pentru o clipă îngrozitoare, când el nu-i răspunse, crezu că totul fusese un truc, o capcană şi o cuprinse panica, simţind un fior de-a lungul şirei spinării.

— Oh, Doamne, Kelly, credeam că niciodată n-o să fii în stare să spui asta!

Ea nu ştiu cine se mişcase întâi, dar deodată se trezi în braţele lui, buzele lui mângâindu-i părul, sărutându-i gropiţele din obraji, degetul lui mare dezmierdându-i buzele şi ea află cu încântare şi pe deplin că totul urma să fie în regulă.

CAPITOLUL VIII

Spre ziuă, Kelly se trezi. Braţul lui Jack se odihnea peste şoldurile ei, ţinând-o protector lângă el. Îşi simţea trupul uşor, complet relaxat şi senzual ca o pisicuţă. Îşi zâmbi amintindu-şi cum făcuse dragoste cu el şi totala ei abandonare. Jack se mişcă şi cu ochii încă închişi o muşcă uşor de gât, trăgând-o şi mai aproape de el şi trupul ei devenit dintr-o dată ascultător se mulă după al lui amintindu-şi plăcerea pe care o împărtăşiseră împreună.

Data următoare când se trezi, Kelly era singură. Păşi prin cameră spre baie recunoscând mirosul săpunului şi apei de colonie al lui Jack şi întrebându-se de ce n-a sculat-o şi pe ea. Astăzi trebuiau să vorbească. Îl iubea şi n-avea de gând să lase să-i scape această şansă din cauza mândriei. La ce-i folosea averea ei, dacă o despărţea de singurul lucru pe care-l dorea cu adevărat – dragostea lui Jack? El o iubea? Kelly nu ştia, dar vroia ca el să ştie că ea dorea să împartă cu el toate bunurile lumeşti. Sexele erau acum egale, îşi reaminti ea cu hotărâre, întotdeauna luptase să fie egală cu colegii ei bărbaţi şi nu era atât de ipocrită ca să împartă bărbaţii şi femeile în superiori şi inferiori. Ce importanţă avea dacă amândoi o să trăiască din banii ei? Ce importanţă avea dacă Jack n-avea nicio carieră sau profesie de urmat? Înlăturându-şi toate temerile îşi făcu un duş rapid, minunându-se de diferenţa pe care o făcuseră cele câteva ore. Chiar şi carnea ei simţea diferenţa – mai gingaşă, mai sensibilă, strălucirea ei reflectându-se şi pe faţa ei. Dar unde era Jack?

Îi găsi pe Sue şi pe Jeremy luând micul dejun în curtea – interioară. Între ei se simţea o stare de tensiune.

— Bună dimineaţa, Kelly, ţi-a plăcut petrecerea? întrebă Sue cu o voce ce se forţa să pară veselă.

— Cum ar fi putut să-i placă? Nu prea a stat multă vreme acolo, nu-i aşa? Doi milionari într-o noapte nu-i rău pentru nimeni, dar pentru o femeie care-şi bate joc de lume de ani întregi pentru că este frigidă ca un iceberg

— Doi milionari!

— Jeremy!

Sue şi Kelly se apucară să vorbească şi Jeremy, ignorându-şi nevasta, se întoarse şi se răsti la Kelly:

— Înseamnă că n-ai ştiut?

— Ce să ştiu? întrebă Kelly.

Telefonul începu să sune şi Sue se ridică în picioare.

— Trebuie să fie tata, explică ea, mi-a spus că s-ar putea să telefoneze. Apropo, Jack mi-a zis să-ţi spun că a plecat în oraş şi n-o să întârzie mult.

Plecă fără să se uite la bărbatul ei şi Kelly se întrebă dacă se certaseră în timpul petrecerii.

— Deci n-ai ştiut? întrebă Jeremy după ce Sue se dusese. Mă gândeam eu că nu. Şi-a bătut joc de tine frumos, nu-i aşa? Blonda cu care era la petrecere ştia…

Începu s-o cuprindă o presimţire neagră.

— Ce să ştiu, Jeremy? întrebă ea cu hotărâre.

— Că Jack este milionar. Ea, evident, l-a recunoscut şi eu am făcut o mică anchetă discretă. Se pare că are afaceri în lumea întreagă, deşi face pe modestul. Pariez că s-a distrat foarte bine când ai intrat în agenţie şi l-ai luat drept unul dintre membrii personalului!

Nu trebuia să leşine, îşi spuse Kelly supărată – nu în faţa lui Jeremy, care o urmărea cu atenţie, abia aşteptând momentul.

— Ţi-a spus el despre asta? reuşi ea să spună cu o voce controlată cu grijă, în timp ce răceala care-i cuprindea corpul era aproape dureroasă.

Tremura în adâncul ei, dar nu trebuia să-l lase pe Jeremy să vadă.

— De unde altfel aş fi aflat? Trebuie să se fi distrat pe cinste! L-ai angajat ca să mă ţii pe mine ta distanţă, nu-i aşa? Numai că totul s-a răsfrânt asupra ta, continuă el cu cruzime… şi încă cum! Te-ai îndrăgostit de el. N-ai mai fost precaută ca de obicei, ai făcut dragoste cu el şi în tot acest timp el a râs de tine… şi-a bătut joc de tine.

Nu putea să fie adevărat! Simţi că i se face rău. Nu putea să fie adevărat; Jack milionar; Jack inducând-o în eroare şi încurajând-o să se îndrăgostească de el. Şi totuşi Jeremy nu putea să inventeze asta! Dar de ce Jack îi mărturisise totul lui Jeremy?

— Cum te simţi când pierzi, doamnă? o ironiză Jeremy. Trebuia să fi rămas în turnul tău de fildeş. Probabil că se gândea de luni de zile cum să-şi bată joc de tine. N-aş fi surprins să aflu că în mod deliberat te-a făcut să te îndrăgosteşti de el. Ce diversiune amuzantă pentru un bărbat ca el, în special fiind vorba de o femeie ca tine, care în mod normal l-ar fi ţinut la sute de kilometri distanţă.

Kelly ar fi vrut să-l contrazică, dar din nefericire, acesta era durerosul adevăr. Îşi rememora ca într-un film, momentele din trecut când intrase pentru prima dată în agenţie; surpriza lui Jack la vederea ei; sentimentul pe care-l avusese în diferite ocazii că comportamentul său nu era acel al unul subordonat. Doamne, de ce făcuse el asta?

Se simţi adânc umilită când îşi aduse aminte cum îi încredinţase cele mai intime gânduri ale ei; cum îi vorbise despre Colin şi apoi tremurase încrezătoare în braţele lui, în timp ce el o făcea femeie, bucurându-se de răspunsul ei la actul lui de posedare, atunci când atinsese intensitatea maximă.

Cele mai vulnerabile fibre din fiinţa ei se simţeau rănite din cauza propriei nebunii. Nu-i fusese suficientă lecţia pe care o primise de la Colin? De ce nu putea fi ca alte femei, pe care le cunoştea, care se mulţumeau cu plăcerea actului sexual şi atât… de ce simţise nevoia să iubească cu inima şi mintea? Îl iubise pe Jack; fusese pregătită să împartă cu el tot ceea ce avea, în timp ce el…

— Ţi-ar fi fost mai bine cu mine, îi repetă Jeremy.

— Cu excepţia faptului să eşti căsătorit cu Sue, îi reaminti Kelly cu răceală, întorcându-i spatele.

În timp ce intra în vilă, o întâlni pe Sue care tocmai ieşea. Arăta obosită şi palidă.

— Kelly?

— Plec, Sue, îi spuse Kelly scurt. Mă întorc la Londra cu primul zbor… îşi strânse gura cu amărăciune.

— Dar ce faci cu Jack?

Kelly râse strident.

— Cum ce fac cu Jack?

— Oh, Kelly, dacă v-aţi certat sunt sigură că o să vă împăcaţi. De ce nu-l aştepţi să se întoarcă din oraş?

— Nu… Deşi nu se vedea, fiinţa ei era cuprinsă de durere şi confuzie, nevenindu-i să creadă că ceea ce i se întâmplase era adevărat.

În mai puţin de o oră, era în drum spre aeroport, după ce-şi luase la repezeală rămas bun de la Sue şi Jeremy.

Fusese destul de norocoasă ca să găsească un bilet contramandat în ultima oră şi, în timp ce aştepta în sala de plecare, încerca să nu se gândească la ceea ce se întâmplase.

Nebuno, nebuno, îşi zice în sinea ei cu amărăciune. Trebuia să fi ştiut. Trebuia să fi ştiut mai bine ca oricine. Cât de tare trebuie să se fi bucurat Jeremy aflând adevărul! Când şi de ce se hotărâse Jack s-o mintă, sau

fusese doar o idee impulsivă care se transformase în hotărârea de a o face să se îndrăgostească de el?

Fu anunţat zborul spre Londra şi ea se îndreptă spre poarta terminală, îngheţând când o recunoscu pe fata blondă de la petrecere. Astăzi era îmbrăcată în jeanşi şi un tricou, dar fără îndoială era ea, cu părul blond şi trăsăturile clasice şi perfecte.

Şi nu era singură. Lui Kelly îi sări inima din piept când recunoscu ceafa brunetă a lui Jack, aplecată asupra însoţitoarei sale. Tocmai când Kelly îi privea, blonda se ridică pe vârfuri, îl luă pe Jack de gât şi-l sărută cu entuziasm.

Ochii i se umplură de lacrimi fierbinţi de gelozie şi începu s-o chinuie durerea.

După un timp de agonie, care i se păru cât o viaţă, pentru cazul în care Jack ar fi văzut-o şi ar fi fost martorul geloziei ei se urcă în avionul care-şi luă zborul. Din fericire, fata cea blondă nu se vedea. Ce-i zisese Jack lui Sue să-l spună? Că pleacă în oraş? Dar nu-i spusese nimic în legătură cu motivul acestei vizite, ca de exemplu că-şi conduce prietena la aeroport… dar erau atât de multe lucruri pe care el nu i le spusese… iar noaptea trecută când îi sărutase fiecare bucăţică de piele şoptindu-i vorbe pasionate de dorinţă, nu-i spusese nimic despre dragoste, nimic despre adevăr, în timp ce ea, sărmană nebună, prin fiecare mişcare, gest şi îmbrăţişare îi dovedise că este irevocabil supusa lui. Crezuse că plăcerea pe care o împărtăşiseră fusese ceva unic pentru amândoi… se simţi năpădită de roşeaţă şi simţi un gol în stomac, întrebându-se dacă nu cumva Jack îi va spune prietenei lui ce se întâmplase; probabil vor râde şi se vor distra pe seama ei; îl va povesti acesteia despre ea şi temerile pe care i le mărturisise, înainte ca pasiunea ajunsă la culme să înlăture ultimele reţineri ale ei.

Se chirci în fotoliu, ascunzându-se în spatele unei reviste, încercând să se convingă că este victima unui vis urât; când va ajunge la Londra se va trezi şi va descoperi că Jack nu existase niciodată.

— Kelly, ai văzut asta?

Kelly se încruntă, în timp ce asistenta sa îi băga sub nas o scrisoare. Modul în care o făcea îi trăda excitarea.

— Ce este? o întrebă Kelly, parcurgând scrisoarea şi pufăind niţel din cauza conţinutului.

— Nu-i nemaipomenit? întrebă Maisie. Niciodată n-am visat c-o să fim invitate să semnăm un contract ca ăsta! Organizaţia lui Carew este o organizaţie multinaţională. Întotdeauna m-am gândit că are filiale şi în America.

— Hmm... Kelly era la fel de impresionată ca şi asistenta ei, dar de la venirea din Corfu, îi era greu să se integreze în muncă. Se pare că preşedintele vrea să mă întâlnească în vederea unor discuţii preliminare... se încruntă... Mă mir de ce ne-au ales pe noi.

— S-ar putea să fie în legătură cu articolul care a apărut despre noi în suplimentul lui *Sunday,* sugeră Maisie.

Articolul despre care era vorba apăruse cu câteva săptămâni în urmă şi Kelly o privi gânditoare.

— S-ar putea, conchise ea în cele din urmă, deşi nu credeam că preşedintele unei astfel de companii să fie impresionat de cineva despre care ar citi într-o revistă. Cred c-ar trebui să vorbesc cu Jan. Sunt puţin cam neliniştită. Ne-am putea trezi băgaţi în cheltuieli preliminare, fără ca până la urmă să ajungem la vreun final. Faptul că ne bagă în seamă o astfel de companie s-ar putea să fie o excentricitate din partea lor. Companiile multinaţionale lucrează pe cont propriu şi în acest caz de ce nu-şi folosesc una din companiile americane?

Două ore mai târziu, ea îi punea aceleaşi întrebări lui Jan în timp ce luau masa la Ritz.

— Kelly, devii prea suspicioasă, râse Jan când ea termină de vorbit. Ţi-a spus cineva că trebuie să refuzi darurile lui Dumnezeu? Şi cam asta este acest contract. Nu trebuie să-ţi amintesc despre fenomenul de recesiune care a cuprins industria de publicitate. Ştiu că acum ai mult de lucru, dar în următoarele luni?

Kelly ştia că el spune adevărul, dar de ce Carew o contactase tocmai pe ea? Pentru ei ea era o agenţie foarte mică.

— În scrisoare se spune că ei vor ca eu să merg la Edinburgh. Compania are birouri acolo.

— Ei au foarte multe afaceri cu petrolul şi Edinburgul este mai aproape de rafinăriile scoţiene decât Londra. De ce te îngrijorezi atâta, Kelly? glumi Jan. S-ar putea să fie o ocazie nesperată pentru companie. Nu ştiu ce s-a întâmplat cu tine în ultimul timp… arăţi schimbată.

— Îmbătrânesc, punctă Kelly cu răceală.

Ştia că se schimbase şi nu mai era atât de interesată de propria ei companie ca înainte, dar în ciuda privirii întrebătoare a lui Jan, nu vru să-l lămurească.

— Chiar? Vocea lui Jan trăda râsul. Eşti o femeie frumoasă, Kelly, întotdeauna am fost de părerea asta, dar deodată ai devenit, nu ştiu cum să-ţi spun, mai gingaşă; arăţi mult mai feminină.

— Suntem aici ca să vorbim despre Carew, îi reaminti Kelly crispată, şi nu-i nevoie să flirtezi cu mine, Jan. Nu eşti în situaţia de a-mi retrage afacerile din mâna ta.

Expresia lui jignită o făcu să-i fie ruşine de această ieşire, dar pentru că nu-i putea explica lui că îl repezise pentru a se proteja, Kelly nu spuse nimic şi-l chestionă în continuare, despre Organizaţia Carew.

Drept răspuns, nu află mai mult decât ştia; anume că această organizaţie este foarte mare în lumea

petrochimiei; că aveau filiale în toată lumea, iar preşedintele era un om evaziv, aproape secretos, despre care nu se ştiau prea multe lucruri.

— El este englez şi destul de ciudat, îi zise Jan. Cred că colegii lui americani îi zic R.J., deşi de fapt el este…

— Sir Richard Carew, adăugă Kelly pentru el. Da, am citit câte ceva despre el dar n-am aflat mare lucru, în afară de faptul că şi-a ridicat compania, practic, din nimic.

— Da, a avut un început modest, o aprobă Jan. Când a venit de la Cambridge, a moştenit o mica companie în Clyde, ce se ocupa cu reproiectarea vapoarelor.

— Mmm… Este un fel de mit legat de succesul acelei companii, nu-i aşa? cugetă Kelly.

— Mai mult un caz de a fi în locul potrivit la momentul potrivit şi de mult noroc combinat cu muncă grea, dar recunosc că are o presă bună. Şi o să-l întâlneşti chiar pe Carew însuşi? El încă mai conduce singur, dar se spune că va fi înlocuit de fiul său, care este responsabil de succesul companiei în domeniul petrochimiei.

O săptămână mai târziu, Kelly zbura de la Heathrow la Edinburgh cu stomacul contractându-i-se nervos la aterizare.

La aeroport o aştepta o maşină. Şoferul era politicos dar era total concentrat asupra traficului.

Clădirea Carew era foarte impozantă şi Kelly trebui să-şi stăpânească starea de nervozitate care o cuprinse când maşina se opri.

La intrarea în hol, îi zâmbi o recepţioneră, care după ce o invită să ia loc apăsă pe câteva butoane de la telefon şi vorbi repede în receptor.

— Dacă vreţi să luaţi liftul până la etajul zece, secretara lui Sir Richard vă aşteaptă, îi spuse fata lui Kelly, surâzându-i din nou.

În lift era o oglindă şi Kelly nu putu să reziste să nu-şi controleze ţinuta, la iuţeală. Se schimbase de când venise din Corfu, îşi tăiase părul, nu prea scurt, ci într-o formă intermediară care se potrivea trăsăturilor ei clasice şi costumul pe care-l purta era de culoare roz-stins, de departe mai ajustat şi mai feminin decât hainele pe care le purtase de obicei. Îşi spusese că nu trebuie să fie afectată de ceea ce se întâmplase între ea şi Jack, dar nu se ştie cum, se trezi că renunţă la hainele ce-i plăceau odată, fiind atrasă de culori mai calde şi de un stil mai feminin. Cel care era autorul moral al acestei schimbări era Jack, dar ea nu vroia să recunoască faţă de ea însăşi.

Liftul se opri şi uşile se deschiseră. Kelly păşi într-un hol elegant decorat în tonuri de albastru şi gri.

Se deschise o uşă şi o fată îmbrăcată imaculat se îndreptă spre ea.

— Sir Richard va fi aici într-o secundă, îi spuse ea lui Kelly. Doriţi o ceaşcă cu cafea, în timp ce aşteptaţi?

Prea nervoasă ca să dorească o băutură, Kelly acceptă fără să-şi dea seama. Ce naiba se întâmpla cu ea? Nu se mai simţise niciodată astfel; dar niciodată nu mai fusese invitată să discute un astfel de contract şi îşi dădu seama de starea ei de încordare când fata dispăru şi în foaier se lăsă o linişte apăsătoare.

Se deschise o uşă, care o făcu pe Kelly să sară, în ciuda faptului că se aştepta la asta. Bărbatul care venea spre ea era îmbrăcat într-un costum sobru, gri cu dungi albe, o cămaşă de mătase şi o cravată asortată, cu părul buclat ce ajungea până la guler. Stilul scump al jachetei nu-i micşora puterea trupului pe care îl acoperea.

Cu inima la gură, Kelly îl privi aproape vrăjită şi scoase un „Jack!” care părea să răsune în toată încăperea. În timp ce se lupta să se ridice în picioare se uită la Jack cu neîncredere.

— Pari surprinsă, spuse el nepăsător, aplecându-se să-şi ia o scamă de pe manşeta hainei.

Trăsnită, Kelly se întrebă ce putea să facă el aici?

— Nu ştiu ce faci aici, Jack, dar nu pot vorbi cu tine, reuşi ea să spună în cele din urmă, forţându-se să pară calmă. Am o întâlnire cu Sir Richard să…

— Ca să discuţi pentru un contract cu firma ta? o întrerupse Jack. Da, ştiu, şi tatăl meu m-a rugat să mă ocup de asta în locul iui. El a fost chemat pe neaşteptate la Ministerul Energiei.

— Tatăl tău? Aproape şopti Kelly. Tatăl tău este…

— Sir Richard Carew? Da, aşa este. Eu sunt Jack Fielding Carew. Şi asta este Helena care a adus cafeaua. Doamna Langdon va lua cafeaua în biroul meu, Helena şi dacă vrei adu-mi şi mie o cafea.

Auzind vorbirea autoritară, Kelly îşi dădu seama că n-are halucinaţii.

Jack o luă de braţ, îndreptând-o cu hotărâre spre uşa pe care tocmai o deschisese. Biroul lui era mai puţin auster ca holul în care intrase la început, dar foarte funcţional. Din modul în care Helena aduse cafeaua pentru el, Kelly putu să spună că aceasta nu-l admira numai ca bărbat, ci îl respecta foarte mult. Kelly se simţea blocată, incapabilă să înţeleagă ce i se întâmpla.

— Ce se întâmplă? întrebă ea supărată. Mi s-a spus că Sir Richard vrea să mă vadă.

— Şi aşa a şi vrut, aprobă Jack blând, dar după cum ţi-am explicat, a intervenit ceva neprevăzut şi mi-a cerut să vorbesc cu tine în locul lui. Cât de mult ştii tu despre Carew? o întrebă el, urmărind-o cu o privire dură. Sau sperai pur şi simplu să-l farmeci pe tatăl meu pentru a obţine un contract? Vei constata că sunt un partener de afaceri mai solid, Kelly.

— Sunt sigură de asta, îl aprobă Kelly cu amărăciune, pe punctul de a fugi din încăpere, dar ceva ţinând-o în loc.

O cuprinse o nevoie puternică de a rămâne unde era, pentru a privi trăsăturile lui atât de familiare ei, inima bătându-i în neştire la amintirea bătăilor inimii lui lângă a ei şi mâinile lui bronzate, aşezate acum pe marginile fotoliului, care o mângâiaseră creând un răspuns năvalnic din partea ei.

Îşi strânse gura şi-l privi peste birou.

— Cum poţi să stai acolo şi să mă acuzi… Când m-ai minţit în mod deliberat şi tot deliberat m-ai lăsat să cred…

— Că sunt un fel de escortă? o ironiză Jack cu un surâs acru pe buze. Crede-mă, Kelly, nu poţi regreta atât de mult cât regret eu.

— Cred că nu avem niciun motiv să continuăm această discuţie, spuse Kelly nesigur, apucându-şi poşeta. Nu pot să pretind c-aş înţelege de ce te-ai pretat la o asemenea comedie aranjând această întâlnire, Jack – cred că am dreptate să presupun că tu ai aranjat totul, nu-i aşa?… Deoarece el nu răspunse ea continuă… Sunt surprinsă c-ai îndrăzneala să aranjezi asta după…

— Şi eu sunt, o aprobă Jack tăindu-i vorbele mânioase, dar totuşi am făcut-o.

— N-ai făcut destul? se sufocă Kelly, îngrozită de emoţiile pe care nu şi le mai putea controla, disperată să scape din biroul lui şi de prezenţa lui puternică.

Se ridică în picioare, oftând de durere când el o apucă de încheieturile mâinii şi o trase spre el, după ce înconjurase biroul.

— Destul? Nici vorbă, izbucni el luând-o cu o mână de obraz şi dându-i capul pe spate până când Kelly crezu că gâtul o să i se rupă… Deşi este destul de mulţumitor să

se constate că te-ai alăturat din nou speţei umane, Kelly şi ai devenit din nou o femeie.

El îi atinse părul şi Kelly se înfioră, pierzându-şi minţile. Jack era în imediata ei apropiere, îi putea vedea barba ce începuse să îi crească, îi simţea mirosul masculin. Trupul său ardea de dorinţa de a fi strâns de el, de a fi mângâiat şi sărutat. Fruntea ei se umplu de broboane.

— Lasă-mă să plec, Jack… vocea îi suna ciudată şi răguşită. Nu ştiu de ce m-ai adus aici…

— Crezi că nu ştii, dar te înşeli, Kelly. Nu sunt într-o atât de mare criză de femei încât să-mi fac rost de una utilizând forţa!

— Ştiu asta! se răsti ea la el, amintindu-şi de fata cea blondă şi de despărţirea plină de afecţiune de la aeroport, doar la câteva ore după ce ea însăşi fusese în braţele lui crezând că se întâmplă un lucru nemaipomenit pentru amândoi… dar pentru el nu fusese decât o diversiune.

Amintindu-şi privirea lui lacomă din acele momente, Kelly simţi cum o cuprinde un val de slăbiciune.

— Bine, Kelly, o să-ţi spun ce cauţi aici.

O lăsă şi se întoarse la biroul lui, deschizând un sertar de unde scoase câteva fotografii pe care le întinse cu grijă.

Kelly le privi. Păreau a fi fotografiile unei vechi clădiri aristocratice.

— Nu ştiu cât de multe lucruri cunoşti despre familia mea, probabil foarte puţin, pentru că tatăl meu are groază de publicitate, dar pe vremuri, familia noastră stăpânea insula Marne din vestul Scoţiei. Am pierdut-o înaintea primului război mondial, dar după aceea a fost scoasă la vânzare şi tatăl meu a cumpărat-o… Asta… îşi apropie arătătorul de clădirea din fotografie… a fost odată un castel-turn, mai târziu renovat şi modernizat

arătând ca acum şi tatăl meu s-a hotărât s-o transforme într-un loc de odihnă pentru industriaşi obosiţi. El este foarte îngrijorat că n-a ajuns bunic până acum, adăugă el sardonic, şi-l suspectez că vrea să-mi dea mie casa împreună cu insula, drept cadou de nuntă, continuă el urmărind-o, iar Kelly interpretă aceasta ca pe o cruzime intenţionată.

— Probabil că o să-i îndeplineşti dorinţa, îl întrerupse ea cu răceală. N-am venit aici să ascult versiunea romanţată a istoriei familiei tale, Jack.

— Doamne, când mă gândesc că credeam… nu mai continuă şi în loc de asta zise… Problema este, Kelly, că tatăl meu vrea să consulte o firmă de publicitate ca să găsească cea mai bună cale de a scoate în evidenţă acest viitor hotel. Mi-a cerut să-i recomand o firmă care ar putea să se ocupe de asta.

— Şi m-ai recomandat pe mine? Kelly nu putu să-şi ascundă uimirea din voce.

— De ce nu, răbufni Jack, devenit brusc foarte stăpân pe el. Să zicem că-i un fel de plată pentru serviciile aduse, dacă doreşti… Kelly se albi… Ce s-a întâmplat? întrebă el cu o voce neplăcută. Sau cumva nu-ţi convine să fii tu aceea care să primeşti insultele? Unde te duci? o întrebă atunci când Kelly se ridică şovăielnic luându-şi poşeta.

— Înapoi la Londra, îi spuse ea sec.

— Vrei să fugi? Mă aşteptam la mai mult de la tine, Kelly. Ştii ce vreau să spun? o ironiza el încet. Cred că ţi-e frică, Kelly; ţi-e frică să fii femeie; ţi-e frică, pentru că la urma urmei, nu-ţi sunt indiferent.

— Ba-mi eşti.

— Chiar? o întrebă blând şi, nedându-i posibilitatea să răspundă adăugă… Atunci de ce fugi? Compania ta are succes, Kelly, dar nu suficient încât să întoarcă spatele unei afaceri bune fără a face cel mai mic efort s-o

studieze. Mă întreb ce va zice restul comitetului de conducere? Ceva îmi spune că nu vor fi încântaţi.

Kelly ştia că el are dreptate. Îşi plimbă limba peste buze, cu nervozitate.

— Nu spun că nu m-ar interesa contractul, deşi nu văd ce motiv ar exista să mi se ofere o astfel de şansă.

— Spune-mi, Kelly, ai avut vreodată încredere în cineva?... Ea oftă din rărunchi, urându-i nemulţumirea cinică din ochi... Nu poţi să-ţi petreci restul vieţii războindu-te cu lumea întreagă, pentru că te-a părăsit un bărbat.

— Nu mi-ai făcut destule? întreba Kelly nemaifiind în stare să-şi menţină faţada de indiferenţă, suferind din cauza nevoii de a-l atinge şi urându-l din cauza faptului că o înşelase.

— Încetează să mai trăieşti în trecut, îi spuse Jack cu severitate. Arată-mi că te-ai alăturat speciei umane. Dovedeşte-mi că îţi sunt indiferent, adăugă el pe un alt ton. Mâine zbor cu avionul spre insulă şi vreau să vii cu mine. Tatăl meu este nerăbdător să vadă lucrurile pornite. Nu se poate ocupa el însuşi pentru că este prins cu discuţiile de la Ministerul Energiei. Pentru numele lui Dumnezeu, spuse el privindu-i faţa, crezi că pentru mine este mai uşor? Naiba să te ia, Kelly, crezi că eu n-am niciun fel de simţăminte?

Ce-ar mai fi putut ea să spună? Dacă ea i-ar fi spus că el este lipsit de sentimente şi o tratase în modul în care o făcuse, el ar fi ghicit care sunt sentimentele ei pentru el.

— Nu mă interesează sentimentele tale, Jack reuşi ea în cele din urmă să spună, ridicându-şi capul cu un aer războinic... şi dacă preluând acest contract o să te conving, atunci asta voi face!

CAPITOLUL IX

N-avea de gând să-l lase pe Jack să vadă cât este de supărată, se decise Kelly, uitându-se ţintă drept înainte, în timp ce micul avion câştiga în înălţime şi ceaţa care o întâmpinase la sculare în dimineaţa acelei zile acoperea geamurile cabinei.

Dacă ar fi avut cea mai mică urmă de bun simţ, ar fi refuzat să meargă cu el în această călătorie, dar mândria n-o lăsase să dea înapoi când venise la hotelul el de dimineaţă, zâmbindu-i ironic când observase că se uită afară.

Acum, Edinburgul rămăsese undeva în urmă şi avionul se îndrepta spre Insulele de Vest. Jack stătea cu pilotul şi Kelly putea să-l privească neobservată, inima strângându-i-se când îşi amintea cât de mult o decepţionase. Şi nici măcar nu-şi ceruse scuze!

De ce-i recomandase tatălui lui chiar firma el de publicitate? Ca un fel de recompensă sau din motive mai subtile? Oare o fi ghicit ce simte pentru el? Vroia cumva să-i mărească chinul? De ce o lăsase să creadă că are legătură cu firma de însoţitori? De ce o lăsase să creadă că este sărăntoc? De ce făcuse dragoste cu ea când Kelly văzuse cu proprii ei ochi că are pe cineva?

Mândria o făcea să-şi pună astfel de întrebări, aceeaşi mândrie care o făcuse să fie de acord să-l însoţească în această dimineaţă.

— Te simţi bine?

Se întoarse rapid spre ea, prinzând-o nepregătită şi slăbiciunea care o apucă atunci când îi zâmbi, îi spuse lui Kelly adevăratul motiv pentru care venise cu el. Îl iubea încă!

— Kelly, te simţi bine?

Vocea lui era neliniştită şi pentru moment Kelly îşi zise că lui poate îi păsa de ea, dar imediat îşi înlătură acest gând ca fiind improbabil.

— N-am nimic, zise ea răguşită. Cât durează zborul?

— În jur de douăzeci de minute, depinde devreme. Ceaţa asta care este astăzi, s-ar putea să-l întârzie puţin.

— Povesteşte-mi mai mult despre insulă, îi sugeră Kelly, forţându-se să-şi ia un ton oficial. Cum a ajuns prima dată în mâinile familiei tale?

— Iniţial a fost moştenită de o autoritate scoţiană din familie care a fost înlăturată de către Cumberland, la scurtă vreme după Culloden. Insula fusese dăruită strămoşilor mei de către regele George, în semn de recunoştinţă că-l sprijiniseră împotriva prinţului Charles şi a rămas de atunci în familia noastră. Se spune că clădirea iniţială fusese ridicată când Mary, regina Scoţiei, se întorsese din Franţa, de către un strămoş al nostru care fusese la curtea ei. Turnul original a fost extins şi modernizat până a ajuns o clădire cu turnuri şi creneluri tipic scoţiano-franţuzească, de genul celor favorizate de Franţa la acea vreme. De fapt, în acele vremuri, cei de la curtea reginei erau mai civilizaţi decât vecinii lor. În timpul restaurării de acum zece ani s-au găsit documente care atestau achiziţiile ce fuseseră făcute pentru acest castel: tapiserii, carpete – lucruri scumpe pentru vremea aceea. Se zvonea că cel cu

castelul era unul dintre favoriţii reginei. Adevărat sau nu, acesta s-a căsătorit cu o bogată moştenitoare franţuzoaică şi fiul lui a fondat ramura englezească a familiei. Acest fiu s-a certat cu tatăl său, şi-a părăsit casa, l-a întâlnit pe Drake, a devenit un protestant convins şi s-a bucurat de favoruri la curtea reginei Elisabeta.

— Trebuie să fie fascinant să fii în stare să-ţi găseşti urme ale familiei atât de adânc în trecut, răspunse Kelly precipitat, uitându-şi dubiile şi nemulţumirea, în timp ce-l asculta. O undă de romantism, la care renunţase după Colin, o cuprinse şi figura i se însufleţi rugându-l pe Jack să-i spună mai multe.

— Tatăl meu o să-ţi povestească, dacă vrei să ştii mai multe. Este hobby-ul lui şi-şi petrece mult timp căutând urme. Cred că pentru el a fost o mare consolare acest lucru, în aceşti ultimi ani de când mama a murit… erau foarte legaţi unul de altul.

Brusc, Kelly simţi că îi vine să plângă, nu atât din cauza acestor vorbe sau a expresiei de pe faţa lui Jack, ci din cauza singurătăţii. El îi povestise totul, excluzând-o din această intimitate.

— Când tatăl meu mi-a reproşat că nu i-am făcut niciun nepot, i-am adus aminte că şi el s-a însurat după ce trecuse bine de treizeci de ani. Căsătoria părinţilor mei a fost foarte fericită. Se spune că dacă părinţii tăi sunt fericiţi în căsnicie şi tu ai şanse să fii. Asta pentru că devii mai selectiv, mai pretenţios faţă de partenera ta şi faţă de tine însuţi.

Kelly nu ştia ce să facă. Era oare acesta un mod subtil de a-i demonstra ei că nu întruneşte cerinţele? Îl privi de sus şi se forţă să i zâmbească superior.

— Trebuie să ai grijă să nu te transformi într-un celibatar înrăit.

Replica lui liniştită „nu cred că sunt şanse” o făcu să se frământe mult timp după ce se lăsase tăcere. Viitoarea lui mireasă era cumva fata cea blondă cu care-l văzuse în Corfu?

— Dacă te uiţi în jos, poţi să zăreşti Marne.

Vocea lui Jack îi întrerupse dureroasa visare şi ascultătoare Kelly se uită pe fereastră cu stomacul strâns de frică, în timp ce jos, pe întinderea mării, apăruse o pată de verdeaţă, îşi întoarse capul şi se înfioră, iar Jack o privi fără simpatie.

— Ce s-a întâmplat? glumi el. N-ai încredere în pilot? Ştii care-i necazul cu tine? adăugă el cu cinism. Ai uitat să ai încredere în cineva,

— Poate că ai dreptate, îi replică ea tristă gândindu-se că avusese încredere în el şi acum, uite unde ajunsese.

Fusese gata să i se încredinţeze lui complet şi să împartă cu el tot ceea ce avea – bani, companie. Era de râs; în comparaţie cu bogăţia lui, ea reprezenta un nimic şi totuşi, în mod intenţionat, o lăsase să creadă că-i sărac.

— Dacă suferi de ameţeală, ar fi bine să închizi ochii acum, o preveni Jack în timp ce avionul începuse să coboare. Aeroportul este mic şi din cauza asta folosim acest gen de avion. N-ai de ce să te sperii, o avertiză el făcându-i cu ochiul. De altfel, el poate ateriza pe un petec de hârtie!

Kelly simţi că pilotul este pe cale de a demonstra veridicitatea celor spuse de Jack, văzând triunghiul ce reprezenta câmpul de aterizare! Când coborâră mai jos, ea avu posibilitatea să vadă castelul – nu atât de sever precum şi-i imaginase, ci delicat, sculptat din piatră, cu turnuri şi crenele ca într-un basm, aurit de soarele care străpunsese brusc ceaţa.

Micul aeroport era gol. Jack ieşi primul din avion şi o aşteptă pe Kelly să-l urmeze, ajutând-o să coboare. Ea-i

simţi atingerea mâinii pe braţ ca un curent electric, întreg trupul încălzindu-se din cauza acestui contact.

— Bine, John, poţi să vii să ne iei în această după-amiază, îi zise Jack laconic pilotului. Să spunem la ora patru. O să fie destul timp să vezi totul, se întoarse el spre Kelly, arătându-i clădirea de la capătul aeroportului. Vino!

În timp ce se îndreptau spre o clădire, Kelly auzi avionul plecând şi se opri automat.

— Unde sunt ceilalţi? se îngrijoră ea în timp pe Jack împingea uşa clădirii din piatră, despre care îi spusese că-i o baracă.

— Ce înţelegi prin „ceilalţi”? o privi ironic, insula nu mai este locuită, „ceilalţi” sunt tu şi cu mine şi amândoi suntem aici.

— Vrei să spui că suntem singuri? întrebă Kelly.

— Vai, vai, ce puritan sună! o luă Jack în zeflemea. Ce se întâmplă, Kelly? Nu eşti la fel de sigură aici, pe pământul tău, ca atunci când erai în Corfu?

Înainte ca ea să-l întrebe ce vrusese să spună, el dispăruse în interiorul barăcii şi deschidea uşa unui Land Rover.

— Insula nu mai este locuită de douăzeci de ani. Este prea mică centru a hrăni nişte oameni care ar trăi aici. A fost folosită de câţiva arendaşi, dar copiii lor au plecat când au terminat şcoala şi au plecat şi ei sau au murit. Ăsta este şi unul din motivele pentru care tatăl meu s-a gândit la un loc pentru recreere. El vrea să facă aici şi un teren de golf. De altfel, există şi un mic golf unde se poate pescui şi o mlaştină care în acest moment nu este populată cu păsări. Aici vine o dată pe săptămână cineva de pe ţărm, să vadă dacă totul este în ordine; încălzeşte şi aeriseşte. Tatăl meu vrea însă să vadă dacă ideea este bună. Hai, urcă, îi ordonă el, deschizând uşa maşinii şi Kelly, ascultătoare, intră.

Nu era niciun motiv să se simtă nervoasă, chiar dacă ei erau unicii locuitori; n-aveau intenţia să-şi petreacă noaptea aici şi chiar dacă şi-ar fi petrecut-o, Kelly n-avea niciun motiv să se teamă de Jack. Se înroşi când îşi aduse aminte de răspunsul ei pasional la actul lui de dragoste şi de senzualitatea neaşteptată pe care el i-o trezise.

Drumul până la castel dură cam zece minute. Intrară printre nişte portaluri şi ajunseră în curtea interioară a cetăţii, transformată acum în grădină, cu alei pietruite şi multă vegetaţie.

— Această grădină a fost a mamei mele, îi explică Jack scurt în timp ce parca Land Roverul pe pietriş. Ea şi tatăl meu stăteau aici de ani de zile, dar apoi, fratele ei, unchiul meu, a murit într-o vară într-un accident de barcă şi ea n-a mai suportat să stea aici.

— Cred că ţi-au lipsit toate astea, Kelly îşi trecu privirea peste frumuseţea şi eleganţa clădirii de piatră, ce semăna cu un vis de copil, dar Jack dădu din umeri.

— Cea mai mare parte a timpului am fost la şcoală, la internat. Părinţii mei s-au mutat la Londra. Era mai convenabil pentru cariera tatălui meu. Abia în ultimii ani, activitatea noastră petrochimică şi-a mutat sediul central la Edinburgh. O să-ţi arăt casa şi pe urmă o să te duc în jurul insulei ca s-o simţi.

— Jack, de ce m-ai propus pe mine tatălui tău, pentru că ştiu că tu ai făcut-o? Kelly continuă fără a-i da ocazia s-o întrerupă… pentru că pentru el, noi suntem o firmă mică. Mă îndoiesc să fi auzit vreodată de noi.

Jack nu se obosi s-o contrazică şi Kelly se înfioră de briza rece care începuse să bată, dorindu-şi să nu fi întrebat.

— De ce? spuse el în sfârşit. Pentru numele lui Dumnezeu, Kelly, foloseşte-ţi imaginaţia! Nu este greu să ghiceşti.

Plecase înainte ca ea să-i poată replica, mergând cu paşi mari prin pietriş şi deschizându-i uşa grea de stejar, executată în cel mai autentic stil.

Ce vrusese el să spună prin „foloseşte-ţi imaginaţia”? O lăsase să înţeleagă că făcuse asta ca un fel de recompensă, un mod de a-şi cere scuze fără cuvinte, dar asta nu se putea deduce din comportarea lui care trecuse de la răceală cinică până la o furie reţinută, chiar de când se văzuseră prima dată la biroul din Edinburgh. El fusese pregătit pentru această întrevedere, pe când ea…

Se înfioră din nou, spunându-şi că nu trebuie să cadă a doua oară în capcană. De data asta n-ar fi avut nicio scuză; de data aceasta ştia că pe Jack nu-l interesează ea ca persoană şi că niciodată nu-l va interesa. Ea fusese pentru el cel mult o fată întâmplătoare cu care se întâlnise în timpul lui liber şi fusese surprins să afle că este încă virgină… şi actul lui de posedare fusese tandru, sau cel puţin aşa crezuse ea.

O pală de vânt atinse uşa, închizând-o cu zgomot. Kelly tresări, dându-şi seama că este singură în curte. Spunându-şi cu hotărâre că era aici să facă o treabă şi nimic mai mult, îl urmă pe Jack în casă.

— Şi asta este aripa georgiană, spuse Jack neutru, adăugată de un strămoş, căruia insula îi fusese dată de regele George. Nu putea să aducă aici un arhitect de la Londra, aşa încât el a făcut toată treaba cu cineva care studiase cu Vanbrugh şi după cum se pare, a fost mulţumit de rezultat. Stăteau într-o bibliotecă lambrisată, ale cărei ferestre dădeau spre grădină. El vroia să dea jos zidurile originale ale castelului pentru a avea o privelişte mai bună, dar acest arhitect l-a prevenit că dacă o să facă aşa, o să vadă doar pământul gol. Această parte a insulei este protejată de intemperii.

Fără protecţia zidului de piatră vegetaţia ar fi foarte săracă.

În sinea ei, Kelly se gândi că grădina este minunată. Era ceva foarte atractiv la această grădină împrejmuită, decise ea apropiindu-se şi mai mult de fereastră. Poate pentru că în mintea ei asocia această grădină cu ziduri, cu grădinile din poveştile copilăriei. Poate că educatorii moderni n-ar agrea astfel de lecturi pentru copii, gândi ea, dar ei îi plăcuseră foarte mult.

— Ar trebui să luăm maşina şi să pornim acum, spuse Jack din spatele ei. Se pare că ceaţa se va lăsa din nou.

Kelly nu observase, dar el avea dreptate. Orizontul începuse să se înnegrească treptat şi ea se înfioră, deşi în bibliotecă era linişte şi cald.

— Tatăl meu a vrut ca tu să vezi cât poţi de mult din insulă. O să mergem pe aici, îi arătă Jack, în timp ce ea se îndreptă spre uşă.

Mâna lui se strânse pe braţul ei şi pulsul începu să-i bată haotic, dar el nu părea să observe şi-i arătă o altă uşă pe care ea nu o văzuse. Aceasta ducea într-un coridor care-i scoase în spatele castelului, în ceea ce păreau a fi nişte grajduri, acum goale.

— Aceste construcţii sunt solide şi tata crede că pot fi transformate în camere de oaspeţi.

— Dar tu nu eşti de acord cu el?

— Să spunem că m-am obişnuit cu gândul că acest loc va fi casa mea.

— Va fi, dacă te vei însura, spuse Kelly amintindu-şi ce-i spusese:

— Mm. Se pare că-ţi place casa. Ce-ar fi să mă iei împreună cu ea?

— Casa mi-ar place, dar tu, în mod definitiv, nu, minţi Kelly şi-şi aplecă faţa ca el să nu vadă roşeaţa care o trăda.

Îşi apropie mâna care-i tremura uşor de clanţă, hotărâtă să nu-l lase să vadă cât de tare o jignise comentariul lui ironic.

— De ce? Jack aproape ţipă la ea, uimind-o cu violenţa lui, intensificată de ceaţa care-i apăsa. Pentru că îţi amintesc prea mult de Colin?... Îşi subţie buzele... Cel puţin dintr-un punct de vedere nu sunt ca el, Kelly, îi zise el brutal, apucând-o şi înfigându-şi degetele în braţul ei pentru a o lipi de trupul lui. Gura lui fierbinte se lipi de gura lui Kelly, şi el murmură... şi motivul este ăsta. El poate n-a vrut se se atingă de tine, dar eu te vreau cu disperare!

Gura lui o ardea peste tot unde o atingea şi trupul îi luase foc în dorinţa de a-i răspunde. Ea-şi încolăci braţele în jurul gâtului lui şi-şi lipi inima care-i bătea nebuneşte de pieptul lui care-i săruta gâtul, lobii delicaţi ai urechilor, pleoapele. Şi apoi, începu să-i traseze linia tremurătoare a buzelor cu limba, sorbindu-le încet, ca un cunoscător. Geamătul adânc al respiraţiei sacadate îi transmise un fior ce-i parcurse tot trupul şi o făcu să-şi desfacă instinctiv buzele, sub presiunea gurii lui.

Trecu o veşnicie sau doar câteva secunde. Kelly nu se mai gândea la nimic, ci doar la gura lui Jack care-i strivea buzele şi la încordarea stăpânită a trupului lui, care-i spunea cât de mult o doreşte. El îşi întrerupse sărutul, îi cuprinse obrazul şi respirând greu o privi tăcut.

— Mă doreşti, Kelly, zise el nehotărât, uitându-se spre ea. Indiferent de ce i-ai spus lui Benson, mă vrei.

Kelly simţi un gol în stomac şi se dădu instinctiv înapoi. Probabil că în dorinţa de a se proteja, îi spusese lui Jeremy că nu-l vrea pe Jack, bineînţeles că acum nu-şi mai amintea, dar Jack îi luase cuvintele ca pe o sfidare. Simţi că o cuprinde leşinul. Tot aşa o privise şi Colin în acele momente, înainte de a o înfrânge cu

dezgust, supărat şi aţâţat, hotărât s-o forţeze să i se supună. Ar fi trebuit să-şi amintească, cum că, bărbaţii detestau să fie sfidaţi atunci când era vorba de sexualitatea lor.

— Nu!

Scoase un strigăt din gât şi fără a-i păsa, ieşi în fugă din grajd. Grădina ducea spre o coastă de deal şi ceaţa ca o cârpă udă, îi intrase în jeanşi şi pulovăr. În spatele ei îl auzi pe Jack strigând, dar vocea era atât de furioasă, că ea începu să fugă şi mai repede.

Pământul se înclină brusc şi Kelly se împiedică, prinzându-şi piciorul într-un mănunchi de ierburi. Căzu respirând din greu şi când Jack o găsi, zăcea încă pe pământul umed.

— Eşti nebună? întrebă el fără menajamente. Nu cunoşti terenul de aici şi nu vezi la distanţă mai mare de un metru. Puteai să te omori! Ce dracu ai în cap?

— Credeam că este evident, reuşi Kelly să spună între două răsuflări. Nu vreau să mă atingi.

— Aşa spui tu, aprobă Jack brutal, dar trupul tău spune altceva. Eşti în stare să mergi singură până la castel? Te-aş duce în braţe dar mi-ai spus să nu te ating, aşa-i? spuse el cu sarcasm, uitându-se împrejur. Cred că trebuie să renunţăm la ideea de a face turul insulei. Ceaţa s-a făcut deasă şi n-o să reuşim să vedem nimic.

— Pilotul o să fie în stare să vină pe insulă? întrebă Kelly cu dinţii clănţănind de frig.

— Ce s-a întâmplat? Ţi-e frică să rămâi singură cu mine?

— Bineînţeles că nu, răspunse Kelly cu răceală, dar am spus la birou la Londra că o să mă întorc în seara asta.

— Nicio problemă, replică Jack la fel de rece. Dacă John n-o să poată ateriza o să ne transmită un mesaj prin radio şi eu o să-i spun să-ţi anunţe agenţia. Simplu.

Pe măsură ce se apropiau de castel, ceaţa devenea tot mai deasă. Kelly se simţea ca şi cum fiecare oscior ar fi suferit din cauza căzăturii. Se opri de nenumărate ori, întrebându-se dacă ar fi putut să facă acest drum de întoarcere fără ajutorul lui Jack. Ceaţa învăluia castelul ca într-o feerie şi ea se trezi că tremura atunci când el îi deschise uşa.

— Dacă aştepţi o jumătate de oră, dau drumul la generatorul electric şi o să poţi face o baie fierbinte, îi zise Jack laconic. Eşti udă până la piele.

Umezeala nu intrase în haina lui de piele şi Kelly se întrebă dacă nu cumva el ştia despre această vreme, înainte de a pleca din Edinburgh. Dacă era aşa, trebuia s-o fi prevenit. Jacheta ei absorbise mai multă umezeală decât şi-ar fi închipuit şi atârna pe ea ca o cârpă udă.

— Mă duc să-ţi torn o băutură şi apoi o să văd ce fac cu generatorul, zise Jack conducând-o spre bibliotecă… În cămin erau lemne şi el îngenunche pentru a-l aprinde… Angus vine aici să controleze săptămânal şi lasă focul pregătit.

Aşteptă câteva minute până se aprinse focul şi apoi se îndreptă spre un bufet.

— Bea asta, îi ordonă el, turnându-i un lichid gălbui într-un pahar de cristal. Este whisky, îi zise lui Kelly când ea-l privi cu împotrivire…

— Insuficient ca să profit de tine, dacă la asta te gândeşti… dar o să te încălzească. Aici.

Ea luă paharul, nervoasă să descopere că mâinile îi tremurau.

— Stai lângă foc, n-o să întârzii mult… o privi gânditor câteva secunde şi apoi părăsi încăperea.

După ce închise uşa după el, Kelly fu uimită să descopere că îşi ţinuse respiraţia. Cu Jack se dusese şi starea ei de încordare, rămânând doar suferinţa. În ciuda whisky-ului, îi era încă frig, picioarele îi erau moi

şi umede părând strânse în degete de gheaţă, împiedicând-o să se bucure de căldura focului şi a băuturii.

Flăcările erau prea departe şi ea se mai apropie niţel uitându-se neliniştită spre uşă înainte de a-şi scoate jacheta peste cap şi a o pune pe covor. O să-l audă pe Jack cu mult înainte de a ajunge la bibliotecă şi atunci o să-şi pună jacheta din nou pe ea. Până atunci o să beneficieze de căldura focului.

Treptat, sângele începu să curgă prin corpul îngheţat. Mângâiată de căldură şi de tăria băuturii, Kelly se rezemă de piciorul unui scaun Jack întârzia, mai mult decât ar fi crezut. Poate că avea necazuri cu generatorul, hotărî ea somnoroasă şi ochii i se închiseră fără să-şi dea seama.

Când Jack deschise uşa, ea dormea profund cu faţa luminată de flăcări. Ea nu se mişcă atunci când el se apropie. Liniile aspre ale feţei lui se îndulciră privind-o. Se aşeză lângă ea, îi şopti blând numele, degetele mângâindu-i spinarea.

Kelly deschise ochii, simţindu-se prea confortabil aşezată şi încălzită ca să se mişte. Avusese cel mai frumos vis. Visase că era cu Jack… în braţele lui. Privi în jur şi înţepeni când îşi dădu seama că nu este singură… o parte din ceea ce visase nu fusese un vis. Se afla în braţele lui Jack, cu capul pe pieptul lui şi degetele lui îi mângâiau spinarea. Jacheta ei! Se uită neputincioasă spre covor învinuindu-se că adormise.

— Jack?

— Nu vorbi, îi comandă el grav. Nu distruge acest moment, Kelly.

Îşi dădea seama că el îşi aplecase faţa şi o săruta pe ceafă trezindu-i senzaţii pe care încercase să le uite după ce se întorsese din Corfu. Gura lui coborî mai jos,

oprindu-se pe fiecare vertebră. Kelly îl simţi cum îi desface sutienul şi-i cuprinde sânii cu mâinile. Încercă să se îndepărteze de el tremurând, pentru a pune capăt senzaţiilor pe care el i le trezea, dar era prea târziu; trupul ei slab o trăda şi răspundea ca de obicei mângâierilor lui, trecând peste ceea ce-i dicta mintea. Începu să se răsucească în braţele lui Jack, atârnându-se fără niciun cuvânt de el, în timp ce mâinile lui îi cercetau fiecare bucăţică de trup şi se lăsă în voia plăcerilor provocate de această atingere.

— Doar Domnul ştie cât de mult te doresc, murmură Jack cu răsuflarea întretăiată lângă gâtul ei şi cu mâinile pe cordonul jeanşilor ei... şi tu mă doreşti, Kelly, chiar dacă nu vrei să recunoşti.

Ea trecu peste tot şi începu să răspundă febril la mângâieri lipindu-şi buzele fierbinţi de gâtul lui, înfiorându-se la auzul sunetelor de plăcere pe care el le scotea. Şi atunci, Jack îşi azvârli jacheta, trase de nasturi pentru a-şi desface cămaşa, o întinse pe Kelly pe covor, aşezându-se peste ea. Îi luă mâinile şi i le băgă înăuntrul cămăşii, lângă părul aspru care-i umbrea pieptul.

Pielea lui avea gust sărat şi Kelly se înfiora de plăcere simţindu-i tremurul. Cufundată în explorarea trupului lui abia îşi dădu seama că el îi scotea jeanşii.

Când Jack îi luă sânii, sărutându-i sfârcurile întărite, o cuprinse o dorinţă dureroasă şi degetele i se înfipseră în cureaua pantalonilor lui. În timp ce se lupta să-şi regăsească respiraţia, ea se îngrozi la gândul descoperirii pe care ar face-o el, văzând-o cum reacţionează. Asta nu o opri să tremure în continuare. Descoperi apoi că cel care tremura era Jack, cu ochii întunecaţi din cauza pasiunii. Simţurile i se înfierbântară şi mai tare, iar limba lui peste sfârcuri, o făcu să-şi piardă orice urmă de control.

El se mişcă, se rostogoli şi începu să-şi tragă nerăbdător pantalonii, mormăind ceva neinteligibil. Nereuşind, abandonă încercarea şi ghidă mâinile ei ca să realizeze această sarcină, inima bătându-i ca un ciocan şi făcând-o şi pe a ei să bată la fel de frenetic.

Ea-i simţea tăria bărbăţiei, mângâierile ei provocând un răspuns care o făcu pe Kelly să ardă de o dorinţă pe care şi-o înfrânase de când venise din Corfu, numai că acum nu mai era neştiutoare şi neexperimentată şi acţiunile ei erau ale unei femei care-l dorea puternic pe bărbatul pe care-l iubea. Atingerea locului cel mai intim de către degetele lui Jack îi smulse un geamăt de protest, dar el părea să nu audă, aplecându-se să-i savureze vârfurile încărcate de dorinţă ale sânilor.

— Kelly, eu nu sunt Colin, vocea lui era înăduşită şi respiraţia sacadată.

Gura lui se mişcă dinspre sâni înspre gât şi ea-şi desfăcu picioarele instinctiv în timp ce el se urcă peste ea, inimile lor bătând la unison până când sunetul lor păru să umple liniştea încăperii.

Jack se încordă, îşi ridică. Faţa şi-şi privi ceasul:

— Drace! înjură el răguşit. Ăsta e John care a venit cu avionul! Kelly se dădu la o parte, vraja dragostei lor fiind ruptă de acest intrus.

Realitatea o copleşi şi ea-şi luă în grabă jacheta.

— M-ai dorit, Kelly, zise Jack necruţător ca şi cum i-ar fi citit gândurile şi ar fi vrut să-i arate o dată pentru totdeauna că-i cunoaşte slăbiciunea.

Ar fi vrut să-i contraargumenteze că el o vrusese pe ea şi că în timp ce bărbaţii pot dori pe cineva fără iubire, femeile nu pot. În timp ce-şi punea jacheta se întrebă ce s-ar fi întâmplat dacă n-ar fi fugit, dacă nu s-ar fi udat şi ar fi trebuit să scoată jacheta şi apoi să adoarmă… dar în adâncul ei, o parte a fiinţei sale nu regreta acest lucru; regretă că fuseseră întrerupţi când nu trebuia!

Faptul că el o minţise şi-şi bătuse joc de ea, nu însemna nimic când era în braţele lui şi conştiinţa faptului că iubirea ei trecuse peste mândrie o şocă şi o înspăimântă.

CAPITOLUL X

— Bine, deci era ceaţă şi n-ai putut vedea insula, dar nu puteai să te întorci? Câţiva dintre noi am fost îngrijoraţi, Kelly, atât din cauza ta cât şi în legătură cu viitorul companiei. Lucrurile nu par a fi prea bune. Suntem în plină recesiune şi în mod firesc, primul lucru la care renunţă oamenii este luxul: publicitatea şi reclama. Contractul ăsta era ceva de care aveam nevoie!

Kelly se uita neîncrezătoare la cel mai în vârstă director al ei. Alan nu-i spusese nimic când plecase la

Edinburgh. Era adevărat că lucrurile erau cam dificile în acest moment, dar erau chiar atât de grave pe cât încerca el să spună?

— Uite, Kelly, probabil pe undeva suntem vinovaţi şi noi. Unii ştiam ce o să urmeze, dar n-am vrut să te necăjim. În ultima lună am avut patru renunţări de contract… şi trei, când ai fost plecată în Corfu.

Realizând critica ascunsă, Kelly se scuză:

— Dar a fost singura mea vacanţă în ultimii doi ani, Alan. Îţi înţeleg punctul de vedere chiar dacă nu sunt de acord să reziliezi contractul în locul meu. Acum, fiindcă ştiu, cred c-ar fi bine să avem o şedinţă de conducere, să vedem cum putem aranja lucrurile.

— Dacă se mai pot aranja, spuse grav Alan Cormant. Nu vreau să ajung o cârpă, Kelly, dar ne aşteaptă timpuri grele şi dacă asta este o consolare, n-o să fim singurii. Arăţi obosită, adăugă el cu îngrijorare. Nu prea ai avut grijă de tine, Kelly, de când ai venit din Corfu. S-a întâmplat ceva?

Dacă ar şti… gândi Kelly cu amărăciune. Părăsise Edinburgul aproape imediat ce pilotul aterizase, după scurtul zbor de întoarcere de pe insulă. Învăluită într-o tăcere apăsătoare care nu-i dăduse timp să gândească, se întreba ce o apucase şi, mai rău, ce trebuia să creadă Jack despre totala şi sălbatica ei abandonare.

Se despărţiseră după câteva vorbe scurte şi convenţionale şi îşi simţea inima ca de plumb de când se întorsese. Şi acum Alan o mustra pentru că nu făcuse mai mult în vederea obţinerii contractului – un contract de care compania avea imperioasă nevoie. Această companie, care fusese raţiunea ei de a fi, trecuse acum pe planul al doilea.

Durerea de cap care o chinuise toată dimineaţa spori în intensitate după gustarea de la amiază – un sandvici

mâncat în grabă la birou şi o cafea rece – aşa că într-un impuls, Kelly se hotărî să plece acasă.

Tocmai traversa Bond Street când simţi o mână pe umăr. În timp ce se întorcea cu repeziciune, primul ei gând fu că cineva vrea să-i fure poşeta dar în loc de asta, se trezi faţă în faţă cu figura zâmbitoare a fetei pe care o văzuse ultima dată la aeroportul din Corfu în compania lui Jack.

— M-am gândit că eşti tu, spuse fata cu vioiciune… Sper că nu te superi că te-am agăţat aşa. Cred că nu-ţi aminteşti de mine… Corfu… petrecerea…

— Da, da, îmi amintesc, zise Kelly cu gura dintr-o dată uscată şi forţându-se să formeze cuvintele fără a-şi arăta tremurul buzelor… vorbeai cu Jack.

— Da, a avut această amabilitate, o aprobă ea cu un zâmbet. Ce răsturnare de situaţie, uite, ai timp să bem o ceaşcă cu ceai? Apropo, eu sunt Lyn. Unchiul Richard mi-a povestit despre vizita ta la Edinburgh şi mor de curiozitate să ştiu ce s-a întâmplat. O femeie poate să-mi povestească mai bine decât un bărbat şi am fost în al nouălea cer când unchiul mi-a scris şi mi-a spus cum Jack l-a convins să te aducă acolo sub un pretext sau altul. Oh… se uită nesigură la Kelly, care stătea nemişcată pe trotuar, cu faţa albită… Oh, draga mea, am spus ce nu trebuia? Vezi, se grăbi ea, eram atât de sigură că-l iubeşti pe Jack, chiar dacă el îmi spusese că nu ai niciun sentiment pentru el. Oh…

— Cred că o ceaşcă cu ceai ar fi o idee foarte bună, o întrerupse Kelly cu hotărâre, încercând să-şi adune gândurile dezordonate.

Găsiră o cafenea, micuţă, foarte liniştită după orele agitate ale amiezii şi Kelly făcu comanda, întrebându-se dacă nu cumva a înnebunit sau pur şi simplu a intrat într-o lume ireală.

— Acum, spuse ea calm, după ce fuseseră servite, să începem de la început. Te-am văzut cu Jack, la Corfu.

— Cu Jack? Înseamnă că ai crezut că Jack şi cu mine… Nu-i de mirare că n-ai mai vrut să ai de a face cu el! Jack este ca un frate mai mare pentru mine. Tatăl lui este naşul meu şi Jack a fost nemaipomenit, ajutându-mă să ies din bucluc, ştii… am fost foarte încurcată cu cineva anul trecut şi, când totul s-a sfârşit, Jack a fost lângă mine sprijinindu-mă să-mi revin. De fiecare dată când ne întâlnim, eu îl tachinez întrebându-l dacă a găsit-o pe „unica”. De data asta, mi-a spus „da”… Lyn se uită spre Kelly… Mi-a spus cum v-aţi întâlnit, cum ai crezut că lucrează pentru acea agenţie… Oh, nu trebuie să te formalizezi, el mi-a scăpat ceva şi eu după aia l-am tras de limbă cât am putut. Ce glumă! I-am zis că era timpul să vadă cum trăiesc muritorii de rând. Pentru că tatăl lui este atât de bogat, multe femei îl consideră o „partidă”. L-am rugat să mi te prezinte, dar el n-a vrut să te sperie. Mi-a zis că nu-i împărtăşeşti sentimentele… făcea o mutră… Eu i-am spus că nu cred să fie adevărat. Am plecat din Corfu dimineaţa şi el mi-a promis că o să ne mai vedem. Atunci i-am spus să nu se lase. M-a sunat acum câteva săptămâni şi l-am întrebat despre tine, dar mi-a zis că lucrurile n-au mers. Avea vocea pe care o foloseşte când nu vrea să mai spună nimic în plus. L-am prevenit că ar fi un prost dacă te-ar scăpa. Am avut dreptate?

Kelly schiţă un zâmbet.

— Ai avut şi n-ai avut dreptate! spuse ea mişcată. Eşti sigură că…

— Că te iubeşte… Lyn îşi roti ochii în cap râzând… Mai mult decât am fost vreodată… îi confirmă ea. Ştii cât este de secretos Jack atunci când vrea să fie, totuşi a recunoscut că este neliniştit în legătură cu reacţia ta când vei descoperi că nu este un actor fără slujbă şi că

de fapt te-a păcălit... zâmbi aducându-şi aminte... În prezent, s-a umilit spunându-mi că s-a îndrăgostit de tine de la prima vedere. Tocmai vroise să-ţi spună atunci când ai intrat în agenţie, că firma de însoţitori se închisese şi el preluase birourile, când şi-a dat seama că aşa n-o să te mai vadă niciodată. Mi-a mărturisit că a fost lucrul cel mai impulsiv pe care-l făcuse vreodată... scoase un hohot de râs... Bietul Jack, l-ai făcut să-şi câştige cu greu banii! Nu că asta i-ar fi produs vreo neplăcere. Cât de mult ţin eu la el, ştiu totuşi, că n-a alergat niciodată după o femeie, pentru că n-a fost nevoie. Dar constat că vorbesc numai eu, fără a te lăsa să scoţi o vorbă! Totul mergea bine la Edinburgh şi Jack se putea ocupa de viaţa lui, dar când m-a condus la aeroport era încordat şi neliniştit şi nu l-am întrebat dacă ţi-a mărturisit adevărul.

— Când ţi-a povestit despre agenţie, întrebă Kelly rar, mai era cineva cu tine?

Cealaltă fată se încruntă.

— Nu. Eram amândoi lângă piscină, cu multă lume împrejurul nostru şi nu era nimeni în mod special, de ce?

Ceva din modul deschis de a fi al acestei fete, o făcu pe Kelly să-şi înlăture bănuielile.

— Un prieten de al meu mi-a spus că Jack i-a mărturisit adevărul; cum i-a făcut plăcere să mă inducă în eroare şi cum... Kelly se forţă să-şi calmeze vocea... ce amuzant ar fi fost...

— Nu! Nimic din ce mi-ai spus nu este adevărat, i-o tăie Lyn fără menajamente. Îl cunosc pe Jack. N-ar face niciodată aşa ceva. Nu zic că n-ar fi câteodată urâcios când este prost dispus, dar niciodată nu este vicios sau crud. Este prea bărbat ca să se preteze la asta.

— Am plecat din Corfu în acelaşi avion cu tine, zise Kelly,

— Înseamnă că nu-l iubeşti pe Jack? M-am băgat ca proasta în ceva ce nu trebuia? bombăni Lyn.

— Îl iubesc, recunoscu Kelly cu o voce răguşită, şi ăsta a fost unul dintre motivele pentru care am plecat. Credeam că tu şi el…

— Dar după aceea ai venit la Edinburgh, o întrerupse ea.

— Da, aprobă Kelly dintr-o suflare.

Oare fata avea dreptate? Jack o iubea? După această fată, el recunoscuse acest lucru şi Kelly îl cunoştea destul de bine pe Jeremy ca să presupună că acesta auzise conversaţia şi pusese totul cap la cap. Era suficient de răutăcios şi invidios ca să-i facă plăcere minţind-o… dar Jack? De ce n-a venit după ea după ce a plecat din Corfu? De ce a aşteptat atât de mult şi a recurs la o stratagemă ca să o aducă la Edinburgh? Erau prea multe iţe cărora nu le dădea de capăt, gândi Kelly muşcându-şi buzele. Deodată avu o idee care ar fi lămurit multe.

— Te superi dacă dispar? întrebă ea repede. Vreau să văd pe cineva.

— Şi Jack?

— A…

— Trebuie să sosească mâine la Londra. Are un apartament în blocul Hartland. Urma să iau masa cu el, dar nu mă mai pot duce.

— Trebuie să plec, se scuză Kelly, dar îţi mulţumesc că… mi-ai spus totul.

— Jack m-ar omorî dacă ar şti că ţi-am spus. Nu înţeleg de ce nu ţi-a spus el însuşi.

— Poate că la urma urmei nici nu mă iubeşte, sugera Kelly cu o voce tremurată.

Lyn dădu din cap cu putere.

— În niciun caz, râse ea. Te iubeşte şi, aşa cum îl ştiu eu pe Jack, este genul de iubire pentru totdeauna. Aşa este el.

Secretara lui Jeremy răspunse la telefon şi-i făcu legătura lui Kelly în câteva secunde. Vocea lui Jeremy era plină de satisfacţie şi mulţumire de sine atunci când îi murmură numele.

— Ai vorbit cu Sue? întrebă el. Este gravidă din nou şi de data asta doctorul a spus că o să ducă sarcina uşor. Eu stau în oraş în timpul săptămânii ca să o mai scutesc de treabă.

— Mă bucur pentru tine, murmură Kelly cu cinism. Uite, Jeremy, zise ea scurt, trebuie să te văd. Vreau să-ţi cer ceva.

— Bine, bine şi când mă gândesc că credeam că n-o să ajungem vreodată la o înţelegere!

Kelly trebui să strângă din dinţi ca să nu răbufnească şi să-i taie siguranţa cu care vorbea.

— La tine sau la mine? întrebă Jeremy,

— În niciunul din aceste locuri. Kelly gândea cu repeziciune. Ce-ai zice de barul Savoy?

După cum se aştepta, Jeremy sări în sus la propunerea ei de a se întâlni într-un loc atât de cunoscut şi de scump, aşa că reuşi să nu se enerveze când acesta spuse:

— Da, bineînţeles, dar acolo totul este foarte scump, nu crezi?

— Ascultă, Jeremy, vrei sau nu să te întâlneşti cu mine? întrebă Kelly forţându-se să rămână calmă.

— Vin să te întâlnesc.

La şapte şi zece, Kelly se uită nervoasă la ceas. Unde era Jeremy? Cinci minute mai târziu, îl văzu intrând în bar, oprindu-se să se uite în oglindă. Era o diferenţă aşa de mare între ei… ca de la cer la pământ. Lui Kelly i se

strânse inima de milă pentru prietena ei şi de nemulţumire pentru Jeremy.

— Aici erai… îşi aplecă faţa pentru a o săruta dar ea se dădu rapid la o parte.

— Nu este o ocazie festivă, Jeremy, spuse ea crispat. Cel puţin nu în întregime. Pune-ţi mintea la contribuţie şi aminteşte-ţi, te rog, de vacanţa noastră în Corfu. Îl văzu cum se încruntă, în timp ce chelnerul îi adusese comanda şi aşteptă ca acesta să plece, după care continuă: Atunci mi-ai spus că ai descoperit că Jack m-a minţit, pretinzând că lucrează la o agenţie de însoţitori şi că în realitate este un om extrem de bogat. Ai sugerat că sunt un fel de distracţie pentru el.

— Aşa? Jeremy o privi prostit.

Kelly îşi studie paharul câteva clipe. Inima îi bătea nebuneşte, aşa de mult depindea acum de jocul pe care avea de gând să-l facă.

— Deci, mă întreb, ce i-ai spus lui Jack despre mine?

Îşi dădu seama imediat că ţintise bine şi că Jeremy îi spusese ceva lui Jack.

— Haide, Jeremy, forţă ea lucrurile în avantajul ei. Când Jack s-a întors de la aeroport şi a descoperit că plecasem a întrebat unde şi de ce.

— Cred c-a spus ceva de genul asta, aprobă Jeremy. I-am spus că nu suntem dădaca ta. Sue era supărată, prea supărată ca să vorbească cu el şi să-i spună motivul pentru care dispăruseşi.

— Şi ce i-ai spus lui Jack? I-ai spus că nu mă interesează persoana lui? zise Kelly fulgerându-l cu privirea. Aşa ai făcut, Jeremy? întrebă ea hotărât, observând cum acestuia începuse să i se zbată un muşchi în obraz.

— S-a comportat ca un nebun, admise Jeremy ursuz, cerând să ştie unde eşti şi ce ţi-am spus noi. I-am spus că n-are legătură plecarea ta cu noi.

— I-ai zis ce te-am rugat să-i spui înainte de a pleca? întrebă Kelly mieros… Faţa lui Jeremy trăda răspunsul… Ar trebui să te urăsc, Jeremy, dar nu meriţi nici măcar asta. Biata Sue! Cu ce-a păcătuit ca să aibă parte de un ordinar ca tine?

— Căţea! bombăni înfundat Jeremy. Ţi se potriveşte!

Îşi trânti paharul pe masă, se ridică în picioare şi-şi croi drum printre consumatori, lăsând-o pe Kelly singură.

Jack i se potrivea, spusese el, dar Jack o mai vroia oare? Putea să creadă ce-i spusese Lyn? Avea acest curaj de a crede?

Pentru a afla acest lucru nu exista decât o cale, hotărî ea ridicându-se în picioare. Spera doar ca să n-o părăsească curajul!

— Gata, s-a mai terminat o zi.

Kelly îi zâmbi asistentei sale.

Aruncându-i lui Kelly o privire curioasă, cealaltă fată începu să-şi golească biroul. Kelly fusese preocupată toată ziua şi în jurul ei plutea un aer de excitare, care-i dădea o strălucire pe care nu o mai văzuse înainte.

— Te duci undeva în seara asta? întrebă ea întâmplător, în timp ce ajunsese la uşă.

— A… s-ar putea.

Oare mergeau hainele astea? se întrebă Kelly uitându-se în oglindă. Se schimbase de două ori de când venise acasă, tactici care doreau să întârzie momentul, deşi erau deghizate. Acum, deodată, hainele pe care le îmbrăcase – o rochie de mătase în pasteluri roz şi o jachetă argintie, tot de mătase – păreau prea festive pentru o vizită obişnuită. Era prea târziu să se mai schimbe. Dacă mai întârzia mult, fiindcă era trecut de opt seara, Jack putea pleca de acasă.

Îi trebui tot curajul pe care-l avea să între în taxi şi să dea adresa lui Jack.

Blocul de locuinţe arăta rece şi neprietenos şi când Kelly intră în interior, se întâlni cu îngrijitorii care plecau.

Un lift o duse la etajele superioare, uşile deschizându-se pe un palier cu covoare gri, unde se vedea o firmă „Apartament particular”.

Umezindu-şi buzele, Kelly ieşi, trecu peste covor şi sună la soneria din peretele de marmură.

Păru să treacă o veşnicie până când auzi un zgomot şi în timp ce lanţul de siguranţă era tras din interior, îi veni să se întoarcă şi să dispară. O cuprinse teama. Dacă greşea? Dacă Jack n-o vroia? Dar acum era prea târziu, uşa începuse să se deschidă şi ea se trezi în faţă cu spatele lui Jack, înfăşurat într-un halat de baie, care dispărea de-a lungul unui coridor în timp ce-i spunea…

— Târziu ca de obicei. Intră, Lyn.

Cu o senzaţie jenantă de disconfort, Kelly îl urmă în interior, închizând uşa după ea. Jack nu se opri până când nu ajunse într-o cameră imensă, mobilată şi decorată în culori bărbăteşti, predominând griul şi albastrul.

— Stai jos atunci, ordonă el. Credeam că nu mai vii.

— Chiar aşa, Jack?

Mâna lui se opri în drum spre sticla de băutura. Înţepeni şi se încordă uşor, în timp ce se întorcea, cu faţa înnegurată, s-o privească.

— Kelly?

— Eu… m-am întâlnit cu Lyn ieri…

Cerule, era gata să facă o gafă? De ce naiba pomenise de Lyn? Îi văzu faţa lui Jack apropiindu-se de a ei. Cu o privire mohorâtă, spuse apăsat:

— Nu ştiu ce fel de milă prost înţeleasă te-a adus aici, Kelly, dar n-am nevoie de ea. Ştii unde-i uşa, adăugă el tăios. Fă-mi o favoare şi utilizeaz-o.

Îi venea să plângă din cauza durerii provocate de aceste vorbe care-i străpunseseră inima cu mii de ace.

— Te rog, Jack, şopti ea răguşit.

— Te rog, Jack, ce? o imită el cu duritate.

Nu putea să-l întrebe dacă este adevărat că o iubeşte; nu în modul acesta, când stăteau faţă în faţă ca doi duşmani. Tocmai se întorsese să plece, când o voce din interior îi şopti să nu plece, să nu fie atât de slabă. Viaţa şi fericirea ei depindeau de acest moment

— Jack, te rog răspunde-mi la o întrebare, reuşi ea să zică cu calm. I-ai mărturisit cuiva, cu vreo ocazie că ai făcut dragoste cu mine ca… o distracţie?

Observă că el nu se aşteptase la o astfel de întrebare. Ochii lui se măriră de uimire şi o privi gânditor.

— Cine ţi-a spus asta? întrebă el în sfârşit.

Gura i se uscase de frică şi încordare. Tânjea să dea înapoi, dar erau prea multe puse în joc. Nu făcuse tot acest drum pentru a se comporta ca o laşă.

— Aceeaşi persoană care ţi-a explicat ţie de ce am părăsit Corfu, spuse ea neutru. Jeremy mi-a spus că te-a auzit pe tine şi pe Lyn vorbind. M-a indus în eroare, lăsându-mă să cred că tu şi Lyn sunteţi amanţi.

— Amanţi? Jack scutură din cap nevenindu-i să creadă. Dar…

— Jeremy s-a jucat cu sentimentul meu de nesiguranţă. Ştia unde să mă lovească, admise ea simplu… Trăgând aer în piept şi apoi ţinându-şi respiraţia, îl urmări calmă… Ştia că te iubesc.

Liniştea care se lăsase era atât de adâncă, încât Kelly începu să dispere la gândul că riscase şi pierduse totul. Şi apoi, vorbi Jack, la început încet dar apoi autoritar:

— Mă iubeai?

Kelly îşi aplecă faţa.

— Încă te mai iubesc, recunoscu. Nu ţi-ai dat seama din felul în care ţi-am răspuns când... când am făcut dragoste cu tine?... i se uscase gâtul, dar se forţase să vorbească, hotărâtă să nu-l piardă pe Jack de data asta, din cauza ei. Poate că el n-o iubea şi Lyn se înşelase, dar tot avea de gând să-i spună adevărul.

— În prima zi, spuse Jack încet, Doamne, eram atât de furios pe tine! Ai intrat în birou şi erai ca un vis care prinde viaţa. Erai acolo... tot ce-mi dorisem în viaţă... şi apoi ai început să vorbeşti. Îi urai pe bărbaţi, se vedea clar, dar aveai nevoie de un însoţitor, aşa că n-am lăsat să-mi scape ocazia. Încă de atunci te doream cu disperare. Aveam timp destul să-ţi spun adevărul... după ce-ţi câştigam încrederea... dar totul era foarte complicat. Fuseseşi măritată – credeam că încă îţi mai iubeşti bărbatul; apoi, mai era şi Jeremy, tot timpul îmi dădeai peste nas cu sărăcia mea. În mod ridicol, începusem să vreau nu numai să mă iubeşti, ci să mă iubeşti aşa cum sunt.

— Aşa am făcut, îl întrerupse Kelly blând. M-am luptat împotriva acestui sentiment, dar în Corfu m-am forţat să recunosc faţă de mine însămi – te iubeam şi te doream. În acea noapte am încercat să-ţi spun; m-am trezit cu dorinţa de a-ţi spune, de a recunoaşte că eşti mai important pentru mine decât orice altceva. Eram atât de fericită...

— De aceea ai fugit?

— Jeremy mi-a spus cine eşti în realitate; a râs de mine şi mi-a zis că „mi-ai făcut-o”, încearcă să mă înţelegi, era mai mult decât puteam îndura. Am fugit. Te-am văzut la aeroport cu Lyn şi mi s-a confirmat tot ceea ce-mi spusese Jeremy.

— Oh, Kelly! Ar trebui să te bat pentru că ai putut crede astfel de lucruri despre mine. Chiar mă iubeşti? Îi cuprinse faţa cu mâinile studiindu-i fiecare trăsătură.

— Foarte mult, îi zise Kelly încetişor. Am sperat şi m-am rugat să vii după mine, să-mi explici… să mă linişteşti…

— Jeremy mi-a spus că nu mai vrei să mă vezi. A zis că tu i-ai explicat că-ţi aduc aminte de Colin – îţi dai seama cum m-am simţit. Tot ceea ce făcuseşi nu era dragoste cu mine, ci doar un mod de a deveni femeie prin cineva. Mi-am spus că te urăsc, dar mă minţeam. Am reuşit acum o lună să-l conving pe tatăl meu să te aducă la Edinburgh. Credeam că dacă o să te aduc pe insulă, lucrurile au să meargă şi că am să-ţi pot dovedi că eu sunt cel cu care ai făcut dragoste şi nu o umbră.

— De aceea erai atât de furios! Credeam că eu sunt de vină, că am făcut sau am spus ceva greşit; credeam că râzi de mine, ştiind ce simt pentru tine. Apoi, m-am întâlnit din întâmplare cu Lyn şi ea mi-a spus că mă iubeşti şi nu mi-a venit să cred. M-am dus să-l văd pe Jeremy, spunându-mi că dacă m-a minţit, putea să te mintă şi pe tine. Niciodată n-ai fost înlocuitorul lui Colin, spuse ea răguşit. Tot ceea ce ţi-am spus în acea noapte era adevărat. Niciodată nu l-am iubit cu adevărat, mi-am dat seama peste ani, dar rănile pe care mi le făcuse el, mă împiedicau să-mi fac alte relaţii, să pot avea încredere în cineva. Şi apoi te-am întâlnit pe tine, te-am iubit atât de tare încât n-am mai putut să mă abţin.

— Ceea ce spui, este foarte tentant pentru mine, rosti tărăgănat Jack şi Kelly observă că el este îmbrăcat doar cu halatul şi o priveşte cu o intensitate tulburătoare.

Ritmul respiraţiei ei se schimbă brusc şi murmură răguşită:

— Însemnând?

— Însemnând că pentru prima dată de când te cunosc te pot ţine în braţe ca acum, fără nicio neînţelegere între noi şi pot să te sărut ca acum… Îşi aplecă faţa, strivindu-i buzele cu ale lui, până când ea se agăţă ameţită de umerii lui, respirând fierbinte prin buzele întredeschise. Fără să cred că te gândeşti la Colin, sau mai rău, la Jeremy. Şi pot să te ating aşa, murmură el înăbuşit, strecurându-şi mâinile sub mătasea jachetei şi găsindu-i sânii pe care începu să-i mângâie cu nerăbdare, strângând-o lângă el şi sărutând-o cu febrilitate; demonstrându-i fără cuvinte că tot ceea ce-i spusese Lyn era adevărat. Te iubesc, Kelly, spuse el în cele din urmă lăsându-i buzele tremurătoare şi coborându-şi gura pe gât, în timp ce-i desfăcea încet nasturii de la rochie. Atât de mult, încât mă doare inima. Te-am iubit de când te-am văzut, dar tu aproape m-ai distrus cu răceala ta de gheaţă. Ştiam totuşi, că în adâncul tău exista o femeie caldă… şi eram hotărât s-o descopăr.

— Şi acum când o ai? suspină Kelly, tremurând din cauza plăcerii pe care i-o provoca gura lui care-i săruta sânii.

— Acum, când o am, n-o să-mi scape până când nu-mi va promite că are de gând să facă fericit un om bătrân – tatăl meu a aflat despre tine de la Lyn şi spune că dacă nu mă întorc la Edinburgh cu tine, pot să-mi iau adio de la Marne şi de la conducerea companiei. El este de acord că este mai greu s-o faci pe o femeie să-şi schimbe părerea decât să conduci o companie, dar zice că dacă nu pot să fac asta, n-o să fiu în stare să-l înlocuiesc. Să nu crezi că are de gând să lase locul liber – cel puţin, nu până când n-o să-l fericim cu o grămadă de nepoţi… Te măriţi cu mine, Kelly? întrebă el solemn, pe un alt ton. Vrei?

Se ridică pe vârfuri, îşi încolăci braţele în jurul gâtului lui, trăgându-i capul în jos până când ajunse la buze şi-şi murmură consimţământul. Simţind-o că-i arde trupul şi lăsând-o pe ea să ia iniţiativa, cu un geamăt, o strânse şi mai aproape de el, până când trupurile lor se amestecară. Bărbăţia lui, tare ca piatra, o făcu pe Kelly să-i răspundă cu aceeaşi excitare şi drept urmare, el se grăbi s-o ia în braţe şi s-o ducă, nu în dormitor, ci lângă foc, unde veioza arunca lumini discrete aurindu-le feţele. O puse pe covor cu grijă, aplecându-se uşor peste ea şi spuse mişcat:

— De data asta, sper să nu ne întrerupă nimeni!

— Oh, Jack, şopti ea în grabă, iubeşte-mă, te rog iubeşte-mă!

Se întinse şi-l trase peste ea, realizând din încordarea trupului lui, a uşoarei transpiraţii care-i umezea pielea şi a lăcomiei gurii care o poseda pe a ei, că trecutul cu necazurile lui se dusese şi viitorul îi aştepta plin de fericire.

— SFÂRŞIT —

Frumoasei Kelly, — prosper om de afaceri — îi face curte soțul celei mai bune prietene. Invitată să-și petreacă un week-end cu ei, Kelly, pentru a dejuca planurile soțului prietenei își angajează un bodyguard și toți patru pleacă în insula Corfu.

Corpul îi fu cuprins de o căldură neobișnuită atunci când el îi lăsă gura, pentru a-i cerceta gâtul, cu buzele. Se gândi, încă o dată, că nu știa ce se întâmplă cu ea; cum se apropia Jack de ea, se topea toată; dar mai bine zis, nu se topea, ci ardea, consumată de un foc care exploda în interiorul ei, exact ca acum.

THE BEST

LEI 700

I.S.B.N. 973-96196-7-3